

Évkönyv – 2012

Eötvös Loránd
Tudományegyetem
Radnóti Miklós
Gyakorlóiskola

ELTE RADNÓTI MIKLÓS GYAKORLÓ
ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE 2012

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorló Általános Iskola
és Gyakorló Gimnázium

Évkönyv

2012

Készült 2012 novemberében

Szerkesztette: *Schiller Mariann*

A címlapon: Termőre fordult az iskolaudvar.
Ludmann Mihály tanár úr tavaly az iskola előkertjébe elültetett
egy birsalma bokrot. Szakajtónyi gyümölcs termett már rajta.

Kiadja az Eötvös Loránd Tudományegyetem
Radnóti Miklós Gyakorlóiskolája
1146 Budapest, Cházár András utca 10.
Honlap: <http://www.radnoti.hu>
Felelős: *Tomcsányi Péter* igazgató

A kiadást támogatja a Radnóti Alapítvány

Nyomdai előkészítés: Kármán Stúdió
1137 Budapest, Szent István park 4.
E-mail: mail@karman.hu

Nyomta és kötötte az OOK Press Kft.
8200 Veszprém, Pápai út 37/a
E-mail: info@ookpress.hu
Felelős vezető: *Szathmáry Attila*

Radnóti Miklós
ESŐ ESIK, FÖLSZÁRAD

Eső esik. Fölszárad. Nap süt. Ló nyerít.
Nézd a világ apró rebbenéseit.

Egy műhely mélyén lámpa ég, macska nyávog,
vihogva varrnak felhőskörmű lányok.

Uborkát esznek. Harsan. S csattog az olló.
Felejtik, hogy hétfő s kedd oly hasonló.

A sarkon túl egy illatszeráros árul,
a hitvesét is ismerem szagárul.

Elődje vén volt már. Meghalt. S mint bárki mást,
csak elfeledték. Akár a gyökvonást.

Feledni tudnak jól. A tegnapi halott
szíveikben mára szépen megfagyott.

Egy ujságlap repül: most csákót hord a szél.
Költőt is feledtek. Ismerem. Még él.

Még kávéházba jár. Látom hébe-korba,
sötét ruhája, válla csupa korpa.

Mit írjak még e versben? Ejtsem el talán,
mint vén levelét a vetkező platán?

Hisz úgylis elfelejtik. Semmi sem segít.
Nézd a világ apró rebbenéseit.

(1941)

Tomcsányi Péter (igazgató)

Az iskola sikeressége

Mostanában alapvető jogszabályok változtak a közoktatás területén, miközben egyre szűkülő költségvetési keretek között kell működnie az iskolának. Különösen sok a nehézség a gyakorló iskolák esetében, mivel a felsőoktatásból sok-sok pénzt von el a pénzügyi kormányzat. Vajon meg tudunk-e felelni a törvényi előírásoknak a szorító gazdasági környezetben? Vajon elégedettek lehetünk-e majd az eredményeinkkel? Vajon min múlik egy iskola sikeressége?

Sokan emlegetik a siker mércéjeként a középiskolák között időre-időre közzétett rangsorokat. Ilyenek különféle adatok alapján készülnek, évente több is. Az egyik ezeket, a másik azokat az adatokat összesíti, így az iskolák akár egy azon évben is többféle helyezést érhetnek el. A Radnóti az érettségi eredmények, a nyelvvizsgák száma és az OKTV helyezések alapján tavaly az országos második helyen végzett. Az angol OKTV sokéves eredményei alapján idén elsőként szerepeltünk. De más összehasonlításban voltunk már hatodikak és kilencedikek is. Szinte azt mondhatnánk, ahány rangsor, annyi-féle helyezés. A sorrend tehát önmagában nem sokat jelent, akármilyen nagy hűhót csapnak körülötte a médiumok. Ha azonban egy iskola hosszú évtizedeken keresztül, bármilyen összehasonlításban mindig ott van az ország első tíz intézménye között, az már mutat valamit. Mutatja mind a diákok, mind a pedagógusok részéről a folyamatosan, magas színvonalon végzett munkát, az eredményességre való törekvést, az elhivatottságot, s azt, hogy tanár és diák közös cél érdekében munkálkodik. Mi is büszkéek lehetünk arra, hogy több évtizede mindenféle mérce szerint a legjobbak között szerepelünk.

Mások a sikeresség megjelenésének tekintik az intézményhez kapcsolódó rendezvények sorát. Hirdet-e az iskola országos versenyt. Hányszor jelenik meg újságban, híradásokban. Vannak-e országos rendezvényei. Az ilyen embereknél az ismertség, a publicitás mint a siker mércéje szerepel. A Radnóti az elmúlt 10 évben rendezett már 250 fős országos szakmai konferenciát, volt nálunk országos évnyitó, rendeztünk országos jelentőségű ünnepségeket, versenyeket, számtalan újságcikk és rádióműsor foglalkozott intézményünkkel, s fogalmazott meg elismerést. De akik az iskola mai vagy valahai diákjai, régebb óta dolgoznak pedagógusként itt, azok tudják, hogy az előzőeken kívül hány olyan rendezvényünk, akciónk volt, melyről nem írt a sajtó. Pedig mi ezekre is büszkéek vagyunk. Mert jó emlékezni arra, hogy

immár több mint húsz éve vendégül látunk határon túl élő magyar gyerekeket, hogy egy jótékonyági esttel komoly anyagi segítséget tudtunk szerezni a csángó rádió mozgássérült szerkesztőjének, hogy milyen köszönet látszik vendégül látott nyugdíjas tanáraink arcán minden évben, hogy mennyi ember összegyűlik egy Osztályszínpadok Fesztiválján. A Radnóti sok kisebb-nagyobb rendezvényt lát vendégül, s általában jó a sajtója. Mégis, nem a külső megjelenést, hanem a nekünk fontos élményeket tekintjük munkánk meghatározó mércéjének.

Az iskolához valamilyen szállal kötődők gyakran első helyen emlegetik értékeink között az iskolai légkört. Valóban fontos, hogy tanulóink jól érezzék magukat a diákévek alatt. Ezt szolgálják az iskolai programok, a sí táborok és a több tucatnyi nyári tábor is. Ennél lényegesebb, hogy minden történésben a pedagógusok előtt legfontosabb a gyerek személyisége, érdeke. Hogy a közös munkában a tanár partnernek tekinti a diákot. Hogy nemcsak a tanárok, hanem a diákok körében is az egyik legkomolyabb érték a tudás. S a legfontosabb, hogy ez már 50 éve így van. Ezért alakulhatott ki az iskola körül széles támogatói kör, ezért tudott minden nehézségen összefogással túljutni a tantesület. Az iskola szellemisége valóban érték, amire azért lehetünk különösen büszkék, mert ilyen hosszú időn keresztül meg tudtuk őrizni.

Nemrég egy kívülről írt levelében: „A Radnóti neve ma egyenértékű a minőséggel, a kiválósággal.” Pedig ő mit sem tud a belső viszonyokról, a belső hangulatról. Ez tehát a sikeresség?

Én azt hiszem, hogy a sikeresség érzése nem a külvilág megítélésén múlik. Persze, jól esnek az elismerések. Elégedettséggel tölthet el minket a sok szép eredmény, az emlékezetes rendezvények visszhangja. Örülhetünk a nagyszámú eseménynek, a diákok arcáról leolvasható jó kedvnek. De a siker érzése nem kívülről jön, hanem belülről. Akkor érezheti magát egy közösség sikeresnek, ha a saját céljait eléri, ha a saját értékrendjének meg tud felelni. A Radnótinak ez hosszú ideje sikerül, s remélem, a minket körülvevő nehézségek ellenére a jövőben is sikerülni fog.

Az iskola dolgozói és tanulói 2012/2013

TANÁROK NÉVSORA

Albert Viktor *kémia*,¹ biológia
Arató László *magyar*
Baglyas Tamás számítástechnika
Balassa Lászlóné természetismeret
Balázs Katalin *kémia*
Berek László *kémia*, fizika
Berkiné Böhm Zsuzsa testnevelés
Boronkai Szabolcs *történelem*
Csatár Katalin *matematika*
Csekné Szabó Katalin tanító
Dancz Péter *orosz*, történelem
Dávid Anna *francia*
Domonkos Bernadett kézművesség
Drozd Zsuzsa igb. angol
Etédi Emőke *magyar*
Fábián Márton *magyar*
Farkas Mária tanító
Farkasházi Csilla tanító
Fenyő D. György *magyar*
Gózonné Adámy Anna tanító
Gulyás János *fizika*, matematika
Gulyásné Pusztai Réka *angol*
Győrffy Magdolna tanító
Győrfi Ágnes tanító
Győri János *magyar*
Hegyí Györgyné *matematika*
Horváth Beáta magyar, *média*
Ispánovity Márta *történelem*
Iványiné Harró Ágota ig.b.
matematika
J. Tóth Judit *angol*
Karamán Ferencné matematika
Kelényi Enikő iskolaorvos
Kenéz Anikó rajz-művészettörténet
Kondor Judit védőnő

Kováts Zsófia biológia
Köllő Júlia könyvtáros tanár
Körmöci Eszter német
Köves Katalin angol
Kropog Erzsébet *biológia*, kémia
Láng György igb. földrajz, biológia
Lángné Erdős Katalin *angol*, francia
Lengyel Zsuzsa angol
Lenkovics Barnabásné történelem
Liska Márton történelem
Lövey Éva *matematika*
Ludmann Mihály *földrajz*,
művészettörténet
Major Csongor testnevelés
Mándics Dezső *biológia*
Marcsek Gábor *matematika*
Markovits Tibor *fizika*
Megyeri Andrea könyvtáros tanár
Miklósy Katalin *angol*
Molnár Katalin *biológia*
Morvai Éva *matematika*
Mozer Tamás *magyar*
Munkácsi Tamás testnevelés
Nagy Albert *testnevelés*
Nagy Piroska *latin*, történelem
Nyakas Tünde *francia*
Pálírkó Antal Dániel földrajz,
biológia
Pap Anna tanító
Papp Györgyné matematika
Patrik Pirk Zsolt *angol*
Paulovits Ferenc *kémia*
Petróczki Edit *ének*
Rosenzweigné Pejtsik Júlia *francia*,
latin

¹ A dőlt betűvel jelzett tantárgyak vezetőtanárt jelentenek; ezekből a tárgyakból az adott tanárnál egyetemi hallgatók végzik gyakorlatukat.

Sarkadi-Nagy Szilvia
iskolapszichológus
Schiller Mariann *magyar, angol*
Schubert Mihály *matematika*
Seresné Bayer Éva könyvtáros tanár
Solti István *német*
Steller Gábor matematika
Szabó Emese angol
Szabó Katalin *ének*
Szabó Szilvia napközi
Szabóné Rudnai Zsuzsa angol
Szalóki Dezső *fizika*
Szatmári Kálmán *számítástechnika*
Székely Ágnes *német*
Szekeresné Nádudvary Ildikó *angol*
Széplaki Györgyné *matematika*
Sziklai Gábor *angol, matematika*
Szócs Máté történelem
Tankó Zsófia német
Tomcsányi Péter ig. fizika
Tóth Erika *német*
Török László matematika, fizika
Törzsök Édua *magyar*
Vad Szilvia matematika, angol
Vándor Judit angol

Vég Éva *orosz, történelem*
Véryné Pákolitz Éva *angol*
Weltner Mariann *angol*
Zimmermann Henriette testnevelés

GYES-en:
Dora Judit
Kornai Júlia
Kuruncziné Kapcsándi Katalin
Szarka Judit

Szabadságon:
Goreczky Zsófia

Oktatást segítő munkatársak:
Fedák Csaba oktatástechnikus
Temesi András rendszergazda

Segítő munkatársak:
Kiss Zsuzsanna Radnóti-nap
Maucha Imre archívum
Staudinger Erzsébet
növénygondozás
Matskási Istvánné

OSZTÁLYFŐNÖKÖK ÉS TANTERMEK, 2012-2013.

osztály	osztályfőnök	tanterem
1.	Győrffy Magdolna – Pap Anna	I.40.
2.	Győrfi Ágnes	I.39.
3.	Csekné Szabó Katalin – Farkasházi Csilla	I.43.
4.	Farkas Mária – Gózonné Adámy Anna	I.42.
5.A	Fábián Márton	fsz.10.
5.B	Patrik-Pirk Zsolt	II.62.
6.A	Szekeresné Nádudvari Ildikó	fsz.23.
6.B	Győri János – Berkiné Böhm Zsuzsa	fsz.19.
7.A	J. Tóth Judit	II.55.
7.B	Sziklai Gábor	I.41.
7.C	Schiller Mariann	I.36.
8.A	Etédi Emőke	I.37.
8.B	Törzsök Édua	fsz.12.
8.C	Kropog Erzsébet	II.58.
9.A	Lövey Éva	II.63.

9.B	Láng György	II.65.
9.C	Mozer Tamás	II.61.
10.A	Gulyásné Pusztai Réka	II.60.
10.B	Schubert Mihály	II.66.
10.C	Berek László	III.71.
11.A	Morvai Éva	II.59.
11.B	Boronkai Szabolcs	fsz.14.
11.C	Gulyás János	II.56.
11.D	Iványiné Harró Ágota	fsz.9.
12.A	Paulovits Ferenc	III.72.
12.B	Horváth Beáta	fsz.22.
12.C	Albert Viktor	III.73.

AZ ISKOLAI ÉLET MINDENNAPJAIT SEGÍTŐK

Bitter Béláné takarító	Kesztyűs Andrea takarító
Cserey Zsuzsanna kézbesítő	Környei Ibolya Brigitta portás
Csesznák Gyuláné takarító	Kövesi Károly karbantartó
Csík Csabáné konyhai dolgozó	Meleg Jánosné gazdasági ügyintéző
Csík Simonné konyhai dolgozó	Németh Tiborné adminisztrátor
Csomor Sándor udvaros	Sebők Mária takarító
Czepány Margit takarító	Serfőzőné Kesztyűs Zita laboráns (fizika)
Darmos Istvánné takarító	Solymosi Györgyné laboráns (biológia)
Farkas Mariann konyhai dolgozó	Szabó Viola iskolatitkár
Fazekas Jánosné konyhai dolgozó	Szőke Józsefné takarító
Grodekné Szalai Ibolya gondnok	Takács Lászlóné takarító
Gutyina János portás	Vargáné Peresztegi Ibolya gazdasági ügyintéző
Hamvainé Kosznovszki Angelika laboráns (kémia)	
Hoffmann Erzsébet Katalin takarító	

1. osztály

osztályfőnökök: *Győrffy Magdolna*
és *Pap Anna*

Bodor Péter Bendegúz
Czakó Csenger
Csuha Miklós
Demetrovics Benjamin
Fejes Bálint Ernő
Gudra Georgina Anna
Halász Lili Anna
Lehmann Milán
Maly Benedek Álmos
Mohos Ilona
Nádai Lóránt
Osztovits Lili
Palugyai Sára
Penkert Emma
Révész Vilmos
Schuchmann Hanna
Schwarczkopf Marcell
Shemesh Anna
Száday Krisztina Judit
Sziklai Anna
Szilassi Bálint Sámuel
Tarr Zalán
Urkom Teodóra
Wrobel Katinka Anna
Zakor Zóra

2. osztály

osztályfőnök: *Győrfi Ágnes*

Berényi Sámuel
Bohos Lilla
Bui Kevin
Bukta Balázs Gábor
Dianovszky Zalán
Dobos Áron
Dóczi Réka
Fodor Hédi Virág
Fritsch Zsuzsanna Lilla
Gáspár András
Gróf Hanna
Hulman Tamara Virág
Kónya Zsófia
Kósa Tamás Norbert
Kósa Kitty Lilla
Kuluncsics Bíbor Borbála
Munkácsi Sára
Ökrös Olivér
Paulovits Szabolcs
Rátonyi Dániel
Sári Aliz
Szabó Artúr
Szalay Áron Balázs
Széll Kata
Tumbász Noel
Várszegi Vince Emil

3. osztály

osztályfőnökök: *Csekné Szabó Katalin és Farkasházi Csilla*

Acsády Zsófia
Beer Dominik
Birtalan Zsuzsanna
Cernov Noa Sára
Czakó Bence
Darvas Ágoston Erik
Deres Johanna
Hársfalvi Máté
Horváth Flóra Janka
Horváth Milán
Kiss Jázmin Zsuzsanna
Lazur Zsófia
Lendvay Gergely János
Máthé Kristóf
Mohos Tibor
Nguyen Hoang Hai
Novák Domonkos
Pásztor Bianka Dóra
Paulovits Barnabás
Száday Gergely József
Sziij Zina Róza
Sziklai Nóra
Vajda Hanna Klára
Vastag Eszter Zsófia
Zakor Zsombor
Zsíros Anna

4. osztály

osztályfőnökök: *Farkas Mária és Gózonné Adámy Anna*

Belényesi Bernadett Anna
Borosznoki Nóra
Detrovics Hanna
Dóczi Maja
Draho Botond Bendegúz
Erbszt Dávid
Fritsch László Erik
Gödöny Krisztián
Gróf Anna Anita
Hain Son Anh
Hulman Tímea Katalin
Le Viet Dung
Leiner Gergő
Máthé Ferenc
Neuhauser Lilla Zsuzsanna
Nguyen Eszter
Nguyen Hai Anh
Nguyen Mi Lan
Nguyen Zsófia
Prokics Hanna Luca
Rajkó Kata Eszter
Reisinger Csenge
Schön Márk Attila
Szabó Gyula Máté
Vajda Noémi
Zsíros Tibor Márk

5.A osztály

osztályfőnök: *Fábián Márton*

Adorján Viktória
Benke Balázs
Bitter Hanna Linda
Bukta Ádám Imre
Fejér Anna Júlia
Gózon Márk
Horváth Levente
Kaló Zsófia Dóra
Kapsa Marcell
Kiss Ráhel Renáta
Köbli Anna
Kötő Bence
Kuklis Hanna
Le Thanh Son
Máté Réka Dorottya
Máthé Kristóf Attila
Nádai Hanga
Nádasdy Anna
Nagy Domonkos
Nagy Milán Dávid
Nguyen Florence
Nguyen Zsófia Ly
Noszkó Tamás Kristóf
Patkós Anna Sára
Pordán Barnabás
Sándor Bence
Shemesh Sára
Sólymos Dóra
Széles Borbála
Szojka Tamás Benedek
Taál Zsófia Nelli
Terjék Ágota
Tiborcz Péter
Urbán Marcell
Vamper Laura Dea
Yao Yu He

5.B osztály

osztályfőnök: *Patrik-Pirk Zsolt*

Berg Lola Hajnal
Diczházi András
Do Hoang Anh
Farkasházi Levente
Fazekas Dániel István
Földes András Ottó
Hatfaludi Péter
Jándi Margit Angéla
Johácz Krisztina
Karakas Benedek Kelton
Kincses Flóra
Kiszely Anna Eszter
Kohári Laura Kamilla
Kovács Kitti Virág
Lukács Réka
Maczik Laura Míra
Mayer Lili Georgina
Nguyen Thac Bach
Novák Benedek Bálint
Rátkai Roxána
Rátonyi Anna
Reszegi Márton József
Révész Zsuzsanna
Sebestyén Gábor Botond
Sugár Bence
Szabó Bendegúz
Szarvas Balázs
Széplaki Anna
Sziklai András
Timár Ármin
Tóth Tivadar
Tóth Dóra Fanni
Trencsényi Panna Sára
Urbán Tamás Etele
Wolf Sára
Zsíros Máté

6.A osztály

osztályfőnök: *Szekeresné Nádudvari Ildikó*

Aszenov Bogdán Péter
Balla Olivér
Barczy Milán
Belai Alex
Demők Dóra
Domokos Dalibor Bertalan
Ferenczi Bora
Fogarasi Emma Róza
Gáspár Miksa
Gintli Fruzsina Anna
Gróf Júlia Borbála
Hajdu Márton
Halmai Kristóf Máté
Jászonyi Jára Judit
Kalocsai Kornél Viktor
Kollár Kristóf
Kubik Emese
Lajtai Levente
Ligeti Márton
Magyar Balázs
Magyari Bálint
Máth Benedek Huba
Nemes Anna Zsófia
Oláh Levente
Ördög Domonkos
Polovitzner Bence
Sipos Kornél
Solt Eszter
Szabó Balázs
Szakács Eszter
Szőke-Milinte Botond
Tószegi Ádám
Vajda Máté
Varga Zsanett Lili

6.B osztály

osztályfőnökök: *Győri János és Berkiné Bőhm Zsuzsa*

Bejczy Péter
Benyovszki Lili Anna
Berek Sára
Bundula Klára
Gróf Dávid
Hegy Csanád Domonkos
Hevesi Márton Benedek
Holocsi Masa Sára
Jánosi Máté Attila
Jékely Boldizsár Lajos
J. Tóth Edit
Katona Kata
Kerényi Péter
Király Márton
Králik Miklós András
Loyola Elio
Markovits Tamás István
Maróti Zsombor
Martincsek Marietta Lilla
Máté Jakab Alajos
Mozer József
Nagy Veronika
Nagy András Márton
Németh Marcell
Patrik-Pirk Domonkos
Reviczky Marcell
Schein Adél
Száday Boglárka Terézia
Szücs Leó Szilárd
Tóth Viktória
Tóth Fruzsina Kitty
Urbancsek Balázs Bence
Vadász Adorján
Vitai Kitty
Weisz Csaba

7.A osztály

osztályfőnök: *J. Tóth Judit*

Almási-Kecskés Konrád Gusztáv
Bagossy Bálint Bendegúz
Bakó Lili Anna
Balla Szabolcs
Bende Mátyás
Berthold Ákos
Farkas Benedek
Fóti Adorján
Gazdag-Győri Zsombor
Hardi Noémi Alexandra
Hunya Ágoston Balázs
Jordán Bibiána
Kálmán Zétény Balázs
Killin Attila
Klein Ambrus István
Kocsis Simon
Kórodi Balázs
Krátky Anett Fanni
Lajti Renáta
Marossy Aliz
Nagy Kristóf
Rács Lili Sára
Rapp Vera Emma
Schuller Dóra Lili
Simmelweis Marcell
Szabady Ádám Mátyás
Szabó Rozina Eszter
Szalai Dorottya Klára
Széll Orsolya
Tarnai Zsófia Eszter
Tran Thanh Binh
Ujlaki Anna
Vaczulin Márton Bernát
Vadász Adél
Várkonyi Kornél
Végh Eszter

7.B osztály

osztályfőnök: *Sziklai Gábor*

Aranyosy Blanka
Benczik Judit
Berényi Péter
Bogdán Gergő
Burlacu Péter Dániel
Doan Thi Trang Thanh
Dúzs Beatrix
Ecseki Andor Áron
Fórizs Virág Ilona
Fölsz Orsolya
Gaál Adrián
Halász Minka Eszter
Karakas Kolina Zorka
Kelemen Péter Dominik
Kiss Kocsárd Benedek
Kocsis Bálint
Kollár Dea
Kurdi Barnabás
Lakner Virág Eszter
László Júlia
Lipcsei Bence
Molnár Lázár Benjámin
Nagy Iván László
Nguyen Duc Dániel
Nguyen Ha Anh
Ormay Mihály Tamás
Porubcsánszki Bence
Salga Nóra
Smátrola Eszter
Stabb Hannah Natalie
Széles Márk
Szilágyi Lili Zsófia
Taál Dávid Kornél
Tóth Domonkos
Török Emma
Van der Lek Lilla

7.C osztály

osztályfőnök: *Schiller Mariann*

Asbóth Hanna Ágota
Bender Jonathan Andrzej
Bérczy Dorottya
Csonka Zsolt
Demeter Tamás
Fábián Anna
Fori Dániel
Gerencsér Dorottya
Hajnal Borbála
Iván Károly
Kelényi Bálint
Kerekes Anita Zoé
Kocsis Barnabás
Kövér Bence
Lavró Péter András
Lucza Mátyás
Markella Adél
Márton Áron
Mázás Fruzsina Hóvirág
Miró Anna Dorka
Molnár Zsófia Helka
Nguyen Hong Chimin
Novák Bálint Huba
Oláh Flóra
Osváth Eszter
Pór Dániel Endre
Sápi Lili
Simon Zsófia Zoé
Stevens Dániel Jonathán
Szabó Borbála Sára
Szénásy Zsófia
Tasi Vince
Tóth Kristóf Gábor
Trencsényi Sára Réka
Valent Veronika
Vizkeleti Péter

8.A osztály

osztályfőnök: *Etédi Emőke*

Bartos Marcell Ákos
Beke Sámuel
Bende Márton
Csortos Csaba Zoltán
Duli Ákos
Ehreth Réka
Farkasházi Zsanett
Földi Sándor
Gerlei Péter Dávid
Háberman Dávid
Hajdu Henrietta
Hajnal Natália Abigél
Honti Kristóf
Hunyady Márton
Ijjas Katalin
Joó Dalma
J. Tóth Tamás
Koós István
Kratochwill Dorottya Zsuzsanna
Li Jessica Amy
Maczik Dominik Martin
Nagy Anasztázia
Nguyen Hai Phuong Anh
Nguyen Hoang Nam
Nguyen Thuy Ha
Panyi Róbert
Peisz Balázs
Rajkó Bence Zoltán
Schultz Nóra
Temesvári Bence
Tóth Petra Réka
Ürmössy Anna
Végh Alfonz
Vidumánszki Máté
Vincze Balázs

8.B osztály

osztályfőnök: *Törzsök Édua*

Antal Virág
Bajnai András
Bíró Danijár Áron
Bíró Adrienn
Bozsik Laura Anna
Czeller Flóra
Darvas Kristóf Márk
Eszterhás Tamara Petra
Gulyás Mihály Barnabás
Győri Barnabás
Hadarics Eszter
Hajós Aliz
Kiss Gergely
Kovács Tímea
Králik Abigél Éva
Kullai Ádám Balázs
Kürti Balázs Ábel
Mándoki László
Mernyei Péter
Mézes Marcell Ádám
Nagy Eszter Judit
Német Ákos
Nguyen Hai Yen
Nguyen Thuy An
Papp Borbála Sára
Parragi Bálint Márk
Petrik Flóra
Rajnai Zsuzsanna
Somogyi Flóra Borbála
Stadler Benedek
Szabó Dénes Ferenc
Szabó Barbara Lúcia
Ta Dieu My
Tardos Tamás Gergő
Tran Bach Khoa
Winkler Soma

8.C osztály

osztályfőnök: *Kropog Erzsébet*

Alexandrov Dániel
Bakó Dorottya
Barczy Ákos
Bárdos Orsolya
Bátki Benedek
Both Márton Benedek
Czirják Dominik
Eszes Lili
Goldmann Benedek Áron
Gyümölcsös Gergely János
Kardos Zsolt
Kepes Kata Mária
Lawson Adrienn Hai Binh
Mándoki Csilla
Mészáros Bálint
Molnár Adrián Márk
Moró Márton
Nagy Boldizsár
Nemes Borbála Dorottya
Nguyen Hoang Thu Van
Nguyen Nam Son
Orbán Marcell Dániel
Pethő András Márk
Pordán Domonkos
Reseterics Dávid András
Rezneki Kamilla
Schrödl Balázs
Soós Hanna Mirtill
Szabó Sára
Szabó Vivien
Székely Cili
Szentpáli-Gavallér Csaba
Tajthy Anna Mandula
Vári Dorottya Katalin
Virág Anna Zsófia
Závecz Ferenc Dániel

9.A osztály

osztályfőnök: *Lövey Éva*

Ambrus Kornél
Asbóth András
Bakos Bendegúz
Bakos Noémi
Békési Anna
Bernát Borbála
Butkai Fruzsina
Csobánczy Tekla Teodóra
Csomor Marcell
Diczházi Rita
Eisenmann Gergely Márk
Fejes Botond Benjamin
Ferenczi Luca Sára
Forman Balázs Attila
Fölsz Hanna
Galicza Dorina
Gáspár Zsófia
Gecső Tamás
Ha Anh Vu
Huiber Vencel
Jakab Zoltán
Kassai Mirtill
Králik Olivia Neysi
Liptai Gábor
Luu Hoang Kim Ngan
Marossy Hanna
Menczer Andor
Molnár Milán Jeromos
Nguyen Hong Phuc
Nyerges Norbert André
Orosz Máté
Piovano Laura Katalin
Sós Dániel
Tomon Balázs
Toroczkai Dóra Fruzsina
Tóth Marcell

9.B osztály

osztályfőnök: *Láng György*

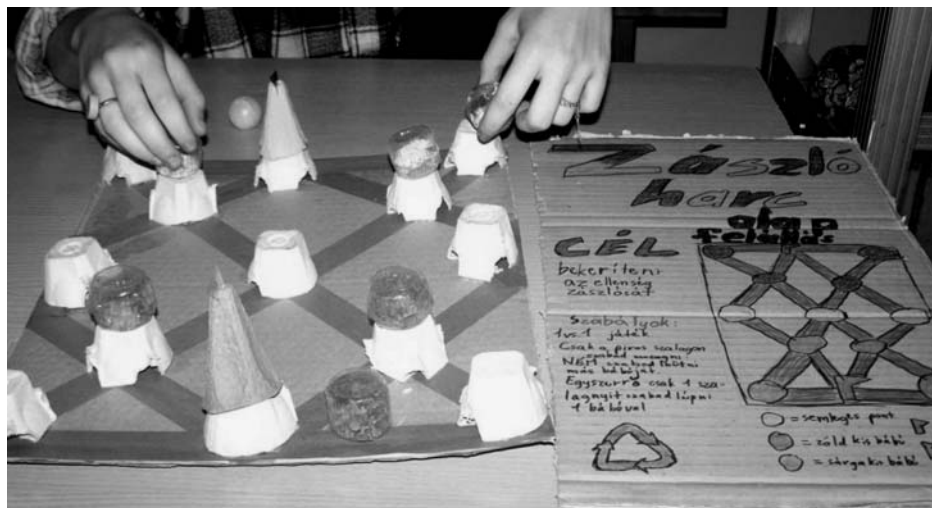
Baksa Barnabás
Bene Márton
Bundula Sára
Dely Boglárka Emese
Dénes Bence
Fülöp Máté
Gerőcz Emőke Zsanett
Gulyás Barnabás Gergely
Gyenge Ákos Barnabás
Hamp Anna Mila
Išpanović Mate
Jarács Mórió
Juhász Kornél
Kádár István
Kapsa Fanni
Károlyi Gellért Andor
Kiss Balázs Márton
Kubik Dániel
Méhész Erzsébet Zita
Nguyen Mai
Nguyen Shannon
Nguyen Hai Yen
Pomaházi Bálint
Porkoláb Gábor László
Pölcz Márton
Pribula Péter
Strábel Tamara Erzsébet
Svejda Anna Alexandra
Takács Anna Emese
Tamás Bálint
Tamaskovics Dániel
Vas Dávid
Veér Sára Eszter
Vujovits András
Zimonyi Luca Villő

9.C osztály

osztályfőnök: *Mózer Tamás*

Almássy Anna Mirtill
Benke Bálint
Besztercey Soma Pál
Bui Phuong Thao
Endrey Máttyás György
Gonda Viktória
Gózon Marcell
Gräff Ádám Tamás
Hammer Vilmos Iván
Héder Lidia
Herczeg Richárd Dániel
Hernyes Soma
Huszár Balázs Vidor
Kálóczi Klaudia
Kasza Árpási Miksa
Katona Zsófia
Konecsni Kristóf
Koppány Csenge
Kovács Dániel

Kukolya Blanka
Martonosi Marcell
Máth Beáta Virág
Mizsei Berta Júlia
Móray Gergely Richárd
Nguyen Thuy My
Pál Boldizsár
Rokolya Kornél
Spitzer Milán
Szabados Nikolett
Szabó Domonkos
Szabó Ábel Márton
Széll Adrienn
Szepes Krisztina
Szűcs Ádám
Tordai Gergely
Udvarvölgyi András
Várterész Réka Emese
Zana Flóra

10.A osztály

osztályfőnök: *Gulyásné Pusztai Réka*

Almási Bence Ákos
Békefi Bálint
Brestyánszki Flóra
Bukta Attila
Dán Katalin
Daubek Andrea
Gál István Marcell
Halász Péter
Hoang Anh Tuan
Imre Lukács
Jurcza Virág
Kaminek Petra
Kelényi Bernadett
Kovács Csenge
Kovács Bálint
László Livia
Lé Hoang Anh
Majer Viktória Luca
Molnár Nikolett
Mong Balázs
Moszkovits Péter Bence
Mudri Kamilla
Nguyen Vi Vien
Nguyen Thi Quynh Nga
Nyári Enikő
Osváth Réka
Pelle Dávid
Perlaky Máté Zoltán
Phan Tuan
Rajkó Gergő Attila
Somogyi Péter
Soós Kende Máté
Sztán-Kovács Barnabás
Vrabély Lilla Zsófia

10.B osztály

osztályfőnök: *Schubert Mibály*

Arató Szonja Lilla
Balázs Dénes Róbert
Bátki Alexandra
Bui Quang Anh
Casale Gioia Adriana
Csörögi András Gábor
Ecseki András
Erdős Célia
Fábián Béla
Fekete Zsolt
Hajnal Benjámin Zoltán
Ijjas Fanni
Kalocsai Adél Krisztina
Kappanyos Mária
Kincses Petra
Kobelrausch Ádám Péter
Kovács Balázs Marcell
Kovaloczy András
Lenkefi Júlia
Müller Luca Zsófia
Patrik-Pirk Zsombor
Paul Fruzsina Rebeka
Rusznák Richárd
Schein Dávid
Schmél Viktória Emese
Sebők Máté
Serebrenik Áron Moishe
Stribik Eszter Veronika
Szabó Orsolya Erzsébet
Szafonov Anna Szonja
Tamás Gergely
Tarján Dorottya
Varga Dominika Karina
Zsiga Dalma

10.C osztály

osztályfőnök: *Berek László*

Bartha Benedek András
Bitkover Roy
Chen Clare
Do Tú Vy
Fogti Orsolya
Gara Ádám
Gelléri Pál Gáspár
Gerencsér Zsófia
Gózon Salamon Benjamin
Havasi Márton
Havasi Virág
Hegy Nándor Dávid
Horváth Eszter Borbála
Jámbor Regina
Jinda Márton
Kertész Fanni Ajna
Kovács Orsolya Nóra
Kovács Szabolcs
Kubitsch Áron
Kukolya Kamilla
Lajtai Enikő
Lo Thanh Van
Mócsy Márk
Molnár Ábris Milán
Nagypál Rebeka
Radványi Ákos Péter
Singer Benjámin
Szatmári Kornélia Zsófia
Szokolai Péter
Takács Bence
Tóth Dorottya
Vári Tamás Gergely
Wikmon Balázs Dániel

11.A osztály

osztályfőnök: *Morvai Éva*

Balla Kristóf
Borbély Bálint
Deák Ábel
Egri Zsófia Gizella
Forman Ferenc Sándor
Füredi Máté
Gerlei Anna Eszter
Gyopár András
Honti Sára
Ijjas Mihály
Kerepes Mária
Kósa Áron Tamás
Köles Kata Judit
Kőnig Balázs
Lenkovics Karolina
Majoros Gábor Pál
Malmosi Mira
Nagy Ágnes Nóra
Nguyen Kim Árnika
Őri Eszter Anna
Pásztor Dávid Krisztián
Péter Ágoston
Pham Diem Hang
Pütkösti Noémi Orsolya
Rácz Réka Anita
Reseterics Luca Zsófia
Salga Máté
Stark Attila
Temesvári Fanni
Tihanyi Dániel
Tószegi Eszter
Tran Duy An
Turi Csenge
Vladár Dóra

11.B osztály

osztályfőnök: *Boronkai Szabolcs*

Asbóth Júlia Katalin
Balázs Miklós Attila
Bende Borbála
Bukova Kristóf
Demők Attila
Dögei Mátvás
Dutova Anasztásziya
Földvári Márton
Fritz-Ruenes Pablo Antonio
Gintli Tamás Sebestyén
Hajnal Áron
Harmat Kornél
Hobot Péter Bence
Kovács Benjámin Márk
Kovács Zita
Köves Míra
Kuti Petra
Lóka Luca
Müller Gergő Bence
Nagy Márton István
Pfisztner Sára
Rakonczai Marcell Kristóf
Ruttkay Zoltán Péter
Sajó Henrik Mátvás
Sánta Anna
Sebestény Zoltán Imre
Serényi Zsófia
Szabados Gergely Paszkál
Szamozvancev Dimitrij
Tolnai Judit Éva
Tóth Róbert

11.C osztály

osztályfőnök: *Gulyás János*

Aranyosy Ádám
Bajnai Zsófia
Bakó Flóra
Bayer Edvárd Róbert
Berei János
Besztercey Anna
Bozsik Márton
Csáky Richárd Krisztián
Farnadi Vendel Tamás
Félegyházi Eszter
Földesy Fanni
Gyenge Anita
Hellinga Dávid
Kanti Vivien
Kelivanov Máté
Klinkó Anna
Knollmayer Kata Villő
Komlódi Zsófia
Kovács Bonifác
Krencz Bálint
Lévai Balázs
Madaras Dániel Márton
Markó Ervin István
Megyes István
Móra István András
Nguyen Viet Huy
Petrányi Ábris
Somogyi Lili
Szabó Orsolya
Szlávik Eszter
Tóth Lili Rebeka
Trombitás Bálint
Váradi Balázs Csaba
Varga Zsombor
Varga-Domonkos Dorottya

11.D osztály

osztályfőnök: *Iványiné Harró Ágota*

Balázs László
Csányi Péter
Csuka Márton
Fekete Marcell Richard
Fekete Ábel
Galambos Levente
Hammer Zsigmond János
Hamp Ármin Péter
Hortobágyi Csenge Luca
Huszár Borbála Anna
Jaksics Zsolt Gábor
Kántor Bence Tamás
Kapolyi Valentin
Kérékgyártó Anna Írisz
Kókai Márk
Koppány Gergely
Krátky Gergő Ádám
Lavró Viktória Anita
Lencsés Máté
Magyar Bence
Montvai Dániel
Munkácsy Balázs
Nagy Máté
Piros Dóra
Pordán Annasára
Scholcz Anna
Sillye Márk
Solt Benjámin Ádám
Szabó Liza
Szántai Dorina Bianka
Tardos Vera
Tóbiás Ilona Erzsébet
Tordai Dániel
Városi Gergely

12.A osztály

osztályfőnök: *Paulovits Ferenc*

Almádi Gergely
Beregszászi Lilla
Berényi Lili
Chu Thi Thuy Linh
Csillik Kristóf
Dorogi Balázs
Eszes Dorina
Godó Viktor
Gungl Ádám
György Dávid
Imre Bálint János
Kárpáti Bence
Kiss-Pál Anna
Kohári Alexandra
Kovács Ádám
Le Bao Long
Máté Tünde
Nagy Diána
Pirityi Dávid Zoltán
Rácz Ádám Dávid
Romhányi Eszter
Sallai Andrea Szilvia
Sári József Christopher
Schmuck Viktor
Sermaul Levente
Sinkovicz Ábel
Soltész Réka
Takács Márton Gábor
Tarba Dorottya Rebeka
Török Balázs Forest
Urbán Márk
Vrabély Márk Tibor
Zanaty Dorottya
Zanaty Krisztina
Zombori Martin

12.B osztály

osztályfőnök: *Horváth Beáta*

Balázs Mihály György
Balogh Marcell András
Bánáti Kende Bálint
Bui Phi Bao
Császár Andrea Zsuzsanna
Csek Péter
Csorba Dorottya Georgina
Dióssy Anna Vera
Garancsi Annamária
Gunzinám Liza Regina
Illés Erika
Kecskés Márton
Kemény Zsófia
Maruzsa Gréta Gabriella
Meleg Andrea
Müller Réka Dóra
Nagy Domonkos László
Nagyistók Márton Péter
Sándor András
Simonyi Norbert
Szabady Shira Zsófia
Szabó Réka Dominika
Szalontai Dorottya
Székely Áron Zoltán
Szijj Péter Áron
Szili Benjamin
Szojka Zsófia Ágnes
Torma Péter Bálint
Tóth Barnabás Felicián
Túri Eszter
Valovics Áron
Ván Gyöngyvér Janka

12.C osztály

osztályfőnök: *Albert Viktor*

Békefi Bianka Flóra
Chu Hong Son
Elek Boldizsár Frigyes
Faludi Viktória
Fazakas Mátyás
Fóti Kristóf
Gulyás Bálint
Hajnal Áron Gyula
Hoffmann Frida Paula
Hornyai Zsófia
Kalmár Anna
Kövesdy Mihály
Laczkó Fanni Judit
Márik Eszter
Markovits Tibor Gergely
Matei Dániel
Mohácsi Soma Márton
Nagy Olivér
Nisnánszky Dániel
Patkós Bálint
Pilz Olivér
Rendik Zsófia
Rónai Dávid
Somai Vencel
Somogyi Balázs Dániel
Strommer Tamás
Szabó Richárd
Szakács Miklós
Szentirmai Bálint
Szepes Hajnalka
Takács Julianna
Tari Lilián Dorina
Tihanyi Balázs
Tran Dániel Long
Zombori Lilla

2012-ben végzett 12.A

osztályfőnök: *Markovits Tibor*

Balázs Gábor
Bánáti Anna Boglárka
Berencei László
Bottka Eszter Anita
Bucz Ágnes
Chu Huy Thang
Czermann Kristóf
Danyi Bálint
Duli Ádám
Gantner Dániel Péter
Gunzinám Zsanett
Hafenscher Richárd
Horváth Henriett
Karácsony Eszter
Kas Péter
Katona Kristóf
Kemény Judit
Kollár Karolina
Kovács Lőrinc
Kovács Tamás György
Kozári Eszter
Le Phong Hai Anh
Montvai Sára

Pap Levente Zsolt
Petrényi Barna
Pümkösti Zoltán Péter
Siegler Anna
Solti Bálint
Stark Ildikó
Szabó Krisztina Sára
Szűcs Emese
Toroczkai Dávid
Ulbert Dzszenifer
Vizi Donatella
Vujovits Júlia
Zalaba András

2012-ben végzett 12.B

osztályfőnökök: *Goreczky Zsófia*
és *Marcsek Gábor*

Baksa Domonkos
Boros Attila Ádám
Boskovitz Ráhel
Bui Tuan Tommy
Csizmadia Árpád
Dankó Tamás
Dinh Qouc Viet Anh
Doan Nang Khai
Dúzs Bernadett
Ember Illés Gábor
Farkas Bálint
Füstös István
Harsányi Anna Rozália
Havadi-Nagy Menta
Kalacsi Gábor
Kardos Dóra
Kassai Adrienn
Kiss Dóra
Kovács Zsuzsanna
Margócsy Ádám
Máté Bálint Ádám

Mezőssy-Dona Luca
Nagy Balázs
Nagy Henrietta Nikolett
Réthy Miklós
Schmidt Dávid Kristóf
Somogyi Hanna
Stupek Katalin Timea
Széplaki Dóra
Szőke Bence
Szungyi Kata
Szurovszki Zsófia
Tóth Bálint
Záhonyi Vera

2011-ben végzett 12.C

osztályfőnök: *Dr. Molnár Katalin*

Ádám Laura Eszter
Aszenov Laura
Balla Krisztián Márk
Benczik Tamás
Erdős Zsófia
Fejes Gabriella
Gál Enikő Judit
Gyulai Vajk Máté
Halász Anna Rebeka
Hátsági Anna
Hidegh Gyöngyvér
Honti Viktória
Kis Iván
Kiss Anna
Kővári Erik
Laki Dániel
Landstöff Gábor
Lencsés Eszter
Lőrincz Ágnes
Matzner Dániel
Menczer Izabella
Molnár András

Molnár Máté
Németh Zoltán Bálint
Nguyen Ba Long
Pál Bence
Patai-Szabó Enikő
Sajti Ákos
Simon Luca
Strábel Alfréd József
Stribik Anna
Suba Kinga
Szijártó Dávid
Várnagy Emma
Virág Nóra

Versenyeredményeink 2011–2012. tanév

OKTV HELYEZÉSEK

PÜNKÖSTI ZOLTÁN a 12.A osztályból a kémia OKTV-n 3. helyezést ért el.
KEMÉNY JUDIT a 12.A osztályból az orosz nyelv OKTV-n 4. helyezést ért el.
PIRITYI DÁVID a 11.A osztályból a kémia OKTV-n 4. helyezést ért el.
NAGY HENRIETTA NIKOLETT a 12.B osztályból a latin nyelv OKTV-n 6. helyezést ért el.
BERENCEI LÁSZLÓ a 12.A osztályból a kémia OKTV-n 8. helyezést ért el.
GODÓ VIKTOR a 11.A osztályból az orosz nyelv OKTV-n 9. helyezést ért el.
ELEK BOLDIZSÁR a 11.C osztályból a biológia OKTV-n 11. helyezést ért el.
FORMAN FERENC a 10.A osztályból a kémia OKTV-n 11. helyezést ért el.
LE PHUONG HAI ANH a 12.A osztályból az orosz nyelv OKTV-n 12. helyezést ért el.
SOLTI BÁLINT a 12.A osztályból az angol nyelv OKTV-n 12. helyezést ért el.
HARSÁNYI ROZÁLIA a 12.B osztályból a francia nyelv OKTV-n 13. helyezést ért el.

EGYÉB VERSENYEK HELYEZETTJEI

SZILI BENJÁMIN a 11.B osztályból az Arpinoi Nemzetközi Cicero Latin Versenyen különdíjat kapott.
DO HOANG ANH a 4. osztályból a Bonifert Domonkos Matematika versenyen 1. helyezést ért el.
FORMAN FERENC a 10.A osztályból az Irinyi János Kémia versenyen 1. helyezést ért el.
GERLEI ANNA a 10.A osztályból az Arany János Irodalmi versenyen Arany fokozatot, I. helyezést ért el.
PHAN TUAN a 9.A osztályból az Arany Dániel Matematika Versenyen 1. helyezést ért el.
BOZSIK LAURA a 7.B osztályból a Bólyai Anyanyelvi Csapatversenyen 2. helyezést ért el.
ESZTERHÁS TAMARA a 7.B osztályból a Bólyai Anyanyelvi Csapatversenyen 2. helyezést ért el.
KOVÁCS BÁLINT a 9.A osztályból az Arany Dániel Matematika versenyen 2. helyezést ért el.

KOVÁCS TÍMEA a 7.B osztályból a Bólyai Anyanyelvi Csapatversenyen 2. helyezést ért el.

NGUYEN THUY AN a 7.B osztályból a Bólyai Anyanyelvi Csapatversenyen 2. helyezést ért el.

PÜNKÖSTI NOÉMI a 10.A osztályból az Arany János Irodalmi versenyen Ezüst fokozatot kapott.

MERNYEI PÉTER a 7.B osztályból a Bólyai Anyanyelvi Csapatversenyen 3. helyezést ért el.

PARRAGI BÁLINT a 7.B osztályból a Bólyai Anyanyelvi Csapatversenyen 3. helyezést ért el.

STADLER BENEDEK a 7.B osztályból a Bólyai Anyanyelvi Csapatversenyen 3. helyezést ért el.

TARDOS TAMÁS a 7.B osztályból a Bólyai Anyanyelvi Csapatversenyen 3. helyezést ért el.

TÓTH MARCELL a 8.A osztályból a Mikola Sándor Fizika versenyen 5. helyezést ért el.

A 2011–2012. tanév díjai

RADNÓTI EMLÉKPLAKETT 2011

KIVÁLÓ TANULMÁNYI MUNKÁÉRT
Harsányi Rozália 12.B

KIVÁLÓ KÖZÖSSÉGI MUNKÁÉRT
Ember Illés 12.B
Montvai Sára 12.A

RADNÓTI EMLÉKLAP

KIVÁLÓ TANULMÁNYI MUNKÁÉRT
Kemény Judit 12.A
Nagy Henrietta 12.B

AZ ÉV DIÁKJA

Berencai László 12.A

DÖK DÍJ

Gilicze Cindy 11.C

Radnóti versenyek legjobbjai

2011–2012. tanév

– osztályok szerint

Az 1. osztályból

KULUNCICS BÍBORKA alsó tagozatos népdalversenyen 1. helyezést ért el.

A 2. osztályból

SZIJJ ZINA alsó tagozatos népdalversenyen 2. helyezést ért el.

ACSÁDY ZSÓFIA alsó tagozatos népdalversenyen 3. helyezést ért el.

BEER DOMINIK alsó tagozatos népdalversenyen 3. helyezést ért el.

A 3. osztályból

RAJKÓ KATA alsó tagozatos népdalversenyen 2. helyezést ért el.

PROKICS HANNA alsó tagozatos népdalversenyen 3. helyezést ért el.

VAJDA NOÉMI alsó tagozatos népdalversenyen 3. helyezést ért el.

A 4. osztályból

DO HOANG ANH alsó tagozatos népdalversenyen 1. helyezést ért el.

Az 5.A osztályból

KOPACZ FRUZZINA szépirodalmi pályázaton dicséretet kapott.

SOLT ESZTER szépirodalmi pályázaton dicséretet kapott.

Az 5.B osztályból

JÁNOSI MÁTÉ komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.

KERÉNYI PÉTER angol zárthelyi képregényíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.

LOYOLA ELIO komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.

LOYOLA ELIO angol zárthelyi képregényíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.

PATRIK-PIRK DOMONKOS angol zárthelyi képregényíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.

URBANCSEK BALÁZS komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.

VADÁSZ ADORJÁN komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.

VADÁSZ ADORJÁN matematika csapatversenyen 1. helyezést ért el.
 GRÓF DÁVID komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
 PATRIK-PIRK DOMONKOS komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
 REVICZKY MARCELL komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
 WEISZ CSABA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
 BENYOVSZKI LILI komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
 HOLOCSI MASA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
 J. TÓTH EDIT komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
 SZÁDAY BOGLÁRKA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
 BEREK SÁRA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.
 LÁMFALUSY SZAFIRA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.
 NAGY VERONIKA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.
 TÓTH FRUZSINA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.

A 6.B osztályból

LIPCSEI BENCE angol zárthelyi képregényíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.
 NAGY IVÁN angol zárthelyi képregényíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.
 DOAN THI TRANG THANH matematika csapatversenyen 3. helyezést ért el.
 ECSEKI ANDOR komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.
 KISS KOCSÁRD BENEDEK komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.
 LIPCSEI BENCE komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.
 SZÉLES MÁRK komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.

A 7.A osztályból

BEKE SÁMUEL földrajz csapatversenyen 1. helyezést ért el.
 CSONTOS CSABA földrajz csapatversenyen 1. helyezést ért el.

GERLEI PÉTER komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.

HÁBERMAN DÁVID komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.

HONTI KRISTÓF komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.

KOÓS ISTVÁN angol internetes történetíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.

KOÓS ISTVÁN földrajz csapatversenyen 1. helyezést ért el.

SCHULTZ NÓRA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.

ÜRMÖSSY ANNA kémia zárthelyi versenyen 1. helyezést ért el.

VINCZE BALÁZS angol internetes történetíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.

HAJNAL NATÁLIA képzőművészeti pályázaton 2. helyezést ért el.

J. TÓTH TAMÁS kémia zárthelyi versenyen 2. helyezést ért el.

BEKE SÁMUEL kémia zárthelyi versenyen 3. helyezést ért el.

HAJDU HENRIETTA képzőművészeti pályázaton 3. helyezést ért el.

NGUYEN HAI PHUONG ANH képzőművészeti pályázaton 3. helyezést ért el.

HAJDU HENRIETTA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.

KOÓS ISTVÁN komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.

KRATOCHWILL DOROTTYA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.

NAGY ANASZTÁZIA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.

NGUYEN HAI PHUONG ANH biológia csapatversenyen dicséretet kapott.

NGUYEN THUY HA szépirodalmi pályázaton dicséretet kapott.

PANYI RÓBERT komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.

SCHULTZ NÓRA biológia csapatversenyen dicséretet kapott.

TEMESVÁRI BENCE komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.

ÜRMÖSSY ANNA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.

VÉGH ALFONZ komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen dicséretet kapott.

A 7.B osztályból

MÁNDOKI LÁSZLÓ földrajz csapatversenyen 2. helyezést ért el.

NGUYEN THUY AN földrajz csapatversenyen 2. helyezést ért el.

TA DIEU MY földrajz csapatversenyen 2. helyezést ért el.

NGUYEN HAI YEN komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.

NGUYEN THUY AN komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
PARRAGI BÁLINT komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
TA DIEU MY komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
TARDOS TAMÁS kémia zárthelyi versenyen 3. helyezést ért el.

A 7.C osztályból

BÁRDOS ORSOLYA biológia csapatversenyen 1. helyezést ért el.
KEPES KATA biológia csapatversenyen 1. helyezést ért el.
LAWSON ADRIENN biológia csapatversenyen 1. helyezést ért el.
SOÓS HANNA biológia csapatversenyen 1. helyezést ért el.

A 8.A osztályból

BAKOS NOÉMI képzőművészeti pályázaton 1. helyezést ért el.
JAKAB ZOLTÁN kémia zárthelyi versenyen 1. helyezést ért el.

A 8.B osztályból

GERŐCZ EMŐKE képzőművészeti pályázaton 1. helyezést ért el.
BUNDULA SÁRA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
GERŐCZ EMŐKE komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
GYENGE ÁKOS földrajz egyéni versenyen 2. helyezést ért el.
KÁDÁR ISTVÁN matematika csapatversenyen 2. helyezést ért el.
KAPSA FANNI komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
NGUYEN HAI YEN matematika csapatversenyen 2. helyezést ért el.
ZIMONYI LUCA komplex irodalmi és történelmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
ZIMONYI LUCA képzőművészeti pályázaton 2. helyezést ért el.

A 8.C osztályból

ENDREY MÁTYÁS GYÖRGY angol internetes képregényíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.
GÓZON MARCELL angol internetes képregényíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.
MÁTH BEÁTA angol internetes képregényíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.
SZABÓ ÁBEL angol internetes képregényíró csapatversenyen 1. helyezést ért el.

A 9.A osztályból

KOVÁCS BÁLINT angol hallás utáni szövegértés versenyen 1. helyezést ért el.

A 9.B osztályból

SCHEIN DÁVID angol hallás utáni szövegértés versenyen 2. helyezést ért el.

PATRIK-PIRK ZSOMBOR angol hallás utáni szövegértés versenyen 3. helyezést ért el.

A 9.C osztályból

BAKSI ANITA biológia csapatversenyen 2. helyezést ért el.

KUKOLYA KAMILLA biológia csapatversenyen 2. helyezést ért el.

MÓCSY MÁRK kémia zárthelyi versenyen 2. helyezést ért el.

NAGYPÁL REBEKA biológia csapatversenyen 2. helyezést ért el.

SZATMÁRI KORNÉLIA biológia csapatversenyen 2. helyezést ért el.

LO THANH VAN matematika csapatversenyen 3. helyezést ért el.

LO THANH VAN kémia zárthelyi versenyen 3. helyezést ért el.

A 10.A osztályból

GERLEI ANNA francia műveltségi versenyen 1. helyezést ért el.

PÜNKÖSTI NOÉMI francia műveltségi versenyen 1. helyezést ért el.

PÜNKÖSTI NOÉMI matematika csapatversenyen 1. helyezést ért el.

STARK ATTILA matematika csapatversenyen 1. helyezést ért el.

GERLEI ANNA magyar irodalmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
KÖLES KATA magyar irodalmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
PÜNKÖSTI NOÉMI magyar irodalmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
STARK ATTILA magyar irodalmi csapatversenyen 3. helyezést ért el.
LENKOVICS KAROLINA biológia versenyen dicséretet kapott.
RESETERICS LUCA szépirodalmi pályázaton dicséretet kapott.
TEMESVÁRI FANNI biológia versenyen dicséretet kapott.
VLADÁR DÓRA biológia versenyen dicséretet kapott.

A 10.B osztályból

DÖGEI MÁTYÁS német műfordítás pályázaton 1. helyezést ért el.
KUTI PETRA latin zárthelyi fordítás versenyen 1. helyezést ért el.
GATTER HERTA latin zárthelyi fordítás versenyen 2. helyezést ért el.
SZAMOZVANCEV DIMITRIJ angol hallás utáni szövegértés versenyen 2. helyezést ért el.
TARJÁN DOROTTYA latin kultúrtörténeti vetélkedő 2. helyezést ért el.
BENDE BORBÁLA angol hallás utáni szövegértés versenyen 3. helyezést ért el.
TÓTH RÓBERT angol hallás utáni szövegértés versenyen 3. helyezést ért el.

A 10.C osztályból

BOZSIK MÁRTON biológia versenyen dicséretet kapott.
KANTI VIVIEN biológia versenyen dicséretet kapott.
VÁRADI BALÁZS biológia versenyen dicséretet kapott.

A 10.D osztályból

FEKETE ÁBEL biológia versenyen 1. helyezést ért el.
FEKETE MARCELL latin kultúrtörténeti vetélkedő 1. helyezést ért el.
HAMMER ZSIGMOND történelem vetélkedőn 1. helyezést ért el.
KERÉKGYÁRTÓ ANNA angol hallás utáni szövegértés versenyen 1. helyezést ért el.
LAVRÓ VIKTÓRIA földrajz egyéni versenyen 1. helyezést ért el.
MUNKÁCSY BALÁZS történelem vetélkedőn 1. helyezést ért el.
SZABÓ LIZA történelem vetélkedőn 1. helyezést ért el.
GALAMBOS LEVENTE földrajz egyéni versenyen 2. helyezést ért el.
HORTOBÁGYI CSENGE biológia csapatversenyen 2. helyezést ért el.
KERÉKGYÁRTÓ ANNA magyar irodalmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
LAVRÓ VIKTÓRIA biológia csapatversenyen 2. helyezést ért el.
PORDÁN ANNASÁRA biológia csapatversenyen 2. helyezést ért el.
SCHOLCZ ANNA magyar irodalmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
TÓBIÁS ILONA magyar irodalmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
TORDAI DÁNIEL magyar irodalmi csapatversenyen 2. helyezést ért el.
SCHOLCZ ANNA biológia versenyen dicséretet kapott.
TARDOS VERA biológia versenyen dicséretet kapott.

A 11.A osztályból

BERÉNYI LILI francia műveltségi versenyen 1. helyezést ért el.
CSILLIK KRISTÓF angol prózafordítási pályázaton 1. helyezést ért el.
GODÓ VIKTOR orosz kultúrtörténeti csapatversenyen 1. helyezést ért el.
GODÓ VIKTOR angol versfordítási pályázaton 1. helyezést ért el.
IMRE BÁLINT orosz kultúrtörténeti csapatversenyen 1. helyezést ért el.
PIRITYI DÁVID orosz kultúrtörténeti csapatversenyen 1. helyezést ért el.
SALLAI ANDREA angol történetírási pályázaton 1. helyezést ért el.
SINKOVICZ ÁBEL német műfordítás pályázaton 1. helyezést ért el.
PIRITYI DÁVID matematika csapatversenyen 2. helyezést ért el.
SÁRI JÓZSEF matematika csapatversenyen 2. helyezést ért el.
TÖRÖK BALÁZS Forest matematika csapatversenyen 2. helyezést ért el.

A 11.C osztályból

HORNYAI ZSÓFIA magyar irodalmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.
KALMÁR ANNA magyar irodalmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.
PILZ OLIVÉR magyar irodalmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.
SZENTIRMAI BÁLINT magyar irodalmi csapatversenyen 1. helyezést ért el.
ZOMBORI LILLA német műfordítás pályázaton 1. helyezést ért el.

A 12.A osztályból

BALÁZS GÁBOR latin zárthelyi fordítás versenyen 1. helyezést ért el.
PÜNKÖSTI ZOLTÁN matematika csapatversenyen 1. helyezést ért el.
STARK ILDIKÓ matematika csapatversenyen 1. helyezést ért el.
KEMÉNY JUDIT orosz kultúrtörténeti csapatversenyen 2. helyezést ért el.
LE PHUONG HAI ANH orosz kultúrtörténeti csapatversenyen 2. helyezést ért el.
SZŰCS EMESE latin zárthelyi fordítás versenyen 2. helyezést ért el.

A 12.B osztályból

NAGY HENRIETTA latin zárthelyi fordítás versenyen 2. helyezést ért el.
MÁTÉ BÁLINT matematika csapatversenyen 3. helyezést ért el.
NAGY BALÁZS matematika csapatversenyen 3. helyezést ért el.
SOMOGYI HANNA matematika csapatversenyen 3. helyezést ért el.
ZÁHONYI VERA matematika csapatversenyen 3. helyezést ért el.

A 12.C osztályból

ASZENOV LAURA orosz kultúrtörténeti csapatversenyen 2. helyezést ért el.

Radnóti versenyek legjobbjai

2011–2012. tanév

– tantárgyak szerint

Radnóti versenyek az 1–4. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
NÉPDALVERSENY			
1–2. évfolyam			
Kuluncsics Bőborka	1. Szijj Zina	2. Acsády Zsófia	2.
		Beer Dominik	2.
3–4. évfolyam			
Do Hoang Anh	4. Rajkó Kata	3. Prokics Hanna	3.
		Vajda Noémi	3.

Radnóti versenyek az 5–8. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
KOMPLEX IRODALMI ÉS TÖRTÉNELMI CSAPATVERSENY – 5–6. évfolyam			
Urbancsek Balázs	Patrik-Pirk Domonkos	Száday Boglárka	Ecseki Andor
Loyola Elio	Gróf Dávid	Holocsi Masa	Lipcsei Bence
Vadász Adorján	Weisz Csaba	J. Tóth Edit	Kiss Kocsárd Benedek
Jánosi Máté	Reviczky Marcell	Benyovszki Lili	Széles Márk
			Berek Sára
			Tóth Fruzsina
			Nagy Veronika
			Lámfalussy Szafira
7–8. évfolyam			
Gerlei Péter	Gerőcz Emőke	Nguyen Hai Yen	Hajdu Henrietta
Háberman Dávid	Bundula Sára	Nguyen Thuy An	Kratochwill Dorottya
Honti Kristóf	Zimonyi Luca	Ta Dieu My	Nagy Anasztázia
Schultz Nóra	Kapsa Fanni	Parragi Bálint	Ürmössy Anna
			Koós István
			Panyi Róbert
			Temesvári Bence
			Végh Alfonz
SZÉPIRODALMI PÁLYÁZAT			
			Nguyen Thuy Ha
			Kopacz Fruzsina
			Solt Eszter

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret		
ANGOL					
ZÁRTHELYI KÉPREGÉNYÍRÓ CSAPATVERSENY – 5. évfolyam					
Kerényi Péter					
Loyola Elio	5.B				
Patrik-Pirk Domonkos					
ZÁRTHELYI KÉPREGÉNYÍRÓ CSAPATVERSENY – 6. évfolyam					
Nagy Iván	6.B				
Lipcsei Bence					
ZÁRTHELYI INTERNETES TÖRTÉNETÍRÓ VERSENY – 7–8. évfolyam					
Szabó Ábel	8.C				
Endrey Máttyás György					
Máth Beáta	8.C				
Gózon Marcell					
Vincze Balázs	7.A				
Koós István					
MATEMATIKA csapatverseny					
5. évfolyam					
Vadász Adorján	5.B				
6. évfolyam					
Doan Thi Trang Thanh 6.B					
8. évfolyam					
Kádár István	8.B	Lo Thanh Van	9.C	Kovács Bálint	7.A
Nguyen Hai Yen					
BIOLÓGIA – csapatverseny – 7–8. évfolyam + 9.C					
Bárdos Orsolya		Baksi Anita		Nguyen Hai Phuong	
Kepes Kata	7.C	Kukolya Kamilla	9.C	Anh	7.A
Soós Hanna		Nagypál Rebeka		Schultz Nóra	
Lawson Adrienn		Szatmári Kornélia			
KÉMIA – zárthelyi verseny					
7. évfolyam					
Ürmössy Anna	7.A	J. Tóth Tamás	7.A	Beke Sámuel	7.A
Tardos Tamás 7.B					
8. évfolyam					
Jakab Zoltán	8.A	Mócsy Márk	9.C	Lo Thanh Van	9.C
FÖLDRAJZ					
EGYIPTOM csapatverseny – 6–7. évfolyam					
Beke Sámuel		Mándoki László			
Csortos Csaba	7.A	Nguyen Thuy An	7.B		
Koós István		Ta Dieu My			
8–9. évfolyam és 10.D egyéni verseny					
Gyenge Ákos 8.B					
KÉPZŐMŰVÉSZETI PÁLYÁZAT					
RENEZÁNSZ PORTRÉK FELDOLGOZÁSA					
Gerőcz Emőke	8.B	Zimonyi Luca	8.B	Nguyen Hai Phuong Anh	7.A
BÉLYEGSOROZAT TERVEZÉSE					
Bakos Noémi	8.A	Hajnal Natália	7.A	Hajdu Henrietta	7.A

Radnóti versenyek a 9–12. évfolyam számára

I. díj	II. díj	III. díj	Dicséret
MAGYAR			
KARINTHY FRIGYES – csapatverseny			
Hornyai Zsófia	Kerékgyártó Anna	Gerlei Anna	
Kalmár Anna	Scholcz Anna	Köles Kata	10.A
Pilz Olivér	Tóbiás Ilona	Pünkösti Noémi	
Szentirmai Bálint	Tordai Dániel	Stark Attila	
SZÉPIRODALMI PÁLYÁZAT			
		Reseterics Luca	10.A
TÖRTÉNELEM vetélkedő – 9–10. évfolyam			
Hammer Zsigmond	10.D		
Munkácsy Balázs	10.D		
Szabó Liza	10.D		
ANGOL			
Hallás utáni szövegértés verseny			
9. évfolyam			
Kovács Bálint	9.A	Schein Dávid	9.B
		Patrik-Pirk Zsombor	9.B
10. évfolyam			
Kerékgyártó Anna	10.D	Szamoszancev Dimitrij	10.B
		Bende Borbála	10.B
		Tóth Róbert	10.B
VERSFOORDÍTÁSI PÁLYÁZAT			
Godó Viktor	11.A		
PRÓZAFORDÍTÁSI PÁLYÁZAT			
Csillik Kristóf	11.A		
TÖRTÉNETÍRÁSI PÁLYÁZAT			
Sallai Andrea	11.A		
NÉMET – műfordítás pályázat			
I. kategória – 10. évfolyam			
Dögei Mátyás	10.B		
II. kategória – 11–12. évfolyam			
Sinkovicz Ábel	11.A		
Zombori Lilla	11.C		
FRANCIA – műveltségi verseny			
AZ ASZTAL ÖRÖMEI A FRANCIA KULTÚRÁBAN			
Pünkösti Noémi	10.A		
Gerlei Anna	10.A		
Berényi Lili	11.A		

I. díj		II. díj		III. díj		Dicséret
LATIN						
Kultúrtörténeti vetélkedő – 9. évfolyam						
Fekete Marcell	10.D	Tarján Dorottya	10.B			
Zárthelyi fordítás – 10. évfolyam						
Kuti Petra	10.B	Gatter Herta	10.B			
Zárthelyi fordítás – 11–12. évfolyam						
Balázs Gábor	12.A	Nagy Henrietta	12.B			
		Szűcs Emese	12.A			
OROSZ – Kultúrtörténeti csapatverseny						
Godó Viktor		Kemény Judit	12.A			
Pirityi Dávid	11.A	Le Phuong Hai Anh	12.A			
Imre Bálint		Aszenov Laura	12.C			
MATEMATIKA csapatverseny						
10. évfolyam						
Pümkösti Noémi	10.A					
Stark Attila						
11. évfolyam						
		Pirityi Dávid				
		Sári József	11.A			
		Török Balázs Forest				
12. évfolyam						
Pümkösti Zoltán	12.A			Somogyi Hanna		
Stark Ildikó				Máté Bálint	12.B	
				Nagy Balázs		
				Záhonyi Vera		
BIOLÓGIA						
9. évfolyam és 10.D						
Fekete Ábel	10.D	Lavró Viktória	10.D	Scholcz Anna	10.D	
		Hortobágyi Csenge	10.D	Tardos Vera	10.D	
		Pordán Annasára	10.D			
10. évfolyam						
				Lenkovics Karolina		
				Temesvári Fanni	10.A	
				Vladár Dóra		
				Bozsik Márton		
				Kanti Vivien	10.C	
				Váradi Balázs		
FÖLDRAJZ egyéni verseny – 8–9. évfolyam és 10.D						
Lavró Viktória	10.D	Galampos Levente	10.D			

RH+–: mert így mindenki segíthet mindenkinek...¹

Különleges tanév volt a tavalyi, úgy tűnik, új időszámítás kezdődött a Radnótiban.

Tavasza az a megrendítő helyzet állt elő ugyanis, hogy a közüzemi számlák kiegyenlítése után nem pusztán a dologi kiadások maradtak fedezetlenül, de a pedagógusok túlnyomó többsége is a neki járó anyagi juttatások egy részét kapta csak kézhez. Mindenki végezte a munkáját, a szülők, a gyerekek ebből a hónapokig tartó szükségállapotból nem vettek észre semmit.

Szerencsére azután kitudódott a helyzet, és a szülők az öregdiákokkal karöltve gondolkodóba estek. Az elsődleges szempont az azonnali hiány pótlása volt. Tudtuk azonban azt is, hogy ki kell találnunk egy hosszú távú finanszírozási rendszert, amellyel segítjük az iskola talpon maradását, hogy megőrizhesse azt a szellemi nívót, amelyre oly méltán büszke minden radnótis, immár sok évtizede.

Gyűjtésbe kezdtünk, minden értelemben: az anyagiak mellett szükségünk volt egy támogatói csoportra, amelynek tagjai segítenek az iskola gazdasági ügyeinek intézésében. Tanácsokat adnak, ötleteket gyűjtenek, hogy aztán újabb önkéntesek bevonásával megvalósulhassanak az iskolavezetés által jóváhagyott tervek.

Így jött létre az RH+–, vagyis a Radnóti Hálózat, amelynek mindenki tagjává válhat, aki tenni akar az iskoláért.

A tavaszi pénzgyűjtő akció hihetetlen erőket mozgató meg, amely meggyőzött bennünket arról, hogy jól mértük fel, milyen sok embernek dobban a szíve a Radnóti-szó hallatán. De ami talán még ennél is felemelőbb, az a bolhapiac forgataga, vagy a nagyszerű kulturális estjeink hangulata.

Előbbi programunkat hagyományteremtő céllal minden tavasszal meg szeretnénk rendezni, hiszen most már a tanulmányi versenyek vagy a nyelvvizsga-eredmények mellett egyedülállóak lettünk az udvaron történő veterán-motorozás, a közgazdász általi matchbox-árusítás, az orvos szakértelmével készített hímes tojás (mestermű), vagy a „dehogyan megyünk haza, amikor itt egy gitár” címen születő örömmelzés kategóriájában is. Hogy a többi ne is említsem... dehogynem, legalább egyet még! Két nagydoga között néhány szép lánc, ugye...

¹ RH: Radnóti Hálózat

A díszteremben pedig immár sorozattá nőttek ki magukat kulturális estjeink², hiszen egymás után kapjuk a felajánlásokat önkéntes művészeinktől! A sort egy radnóti nagybácsi kezdte, akinek neve rendre olyan események mellett tűnik fel, amelyekkel minden jó érzésű ember szimpatizál. Kulka János művész úr egy fergeteges hangulatú önálló esttel ajándékozta meg iskolánkat.

Ferenczi György és a Rackajam követte a sorban – aki eddig nem volt a zenekar rajongója, ezen a sziporkázó májusi estén bizonyosan azzá vált.

A tavalyi tanév lezárult, az azonnali gondok megoldódtak, de tudtuk, az idén még nagyobb lesz a hiány. Ezért aztán örömmel fogadtuk a Tutta Forza ifjúsági zenekar felajánlását, akik szeptemberben gyönyörű koncerttel ajándékoztak meg bennünket. Vendégként meghívták a Parafónia zenekart is, amelynek tagjai fogyatékkal élő fiatalok. Nehéz ezt szavakba önteni. Megindító, fel-emelő. Aki ott volt, tudja, mire utalok.

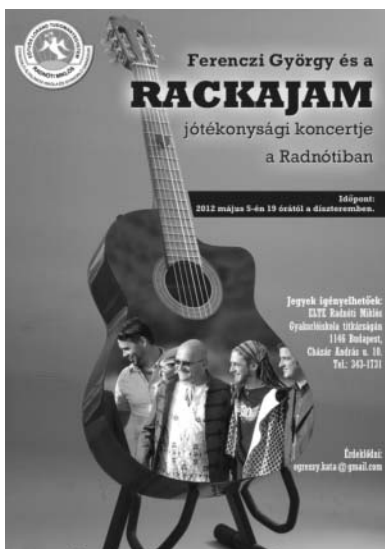
Most egy valódi unikumra készülünk: novemberben kortárs költők-írók jönnek el hozzánk egy felolvasóestre, amelyet kiszínez a *Kisszínes* (ezt nem lehetett kihagyni...) és más, nívós zenész vendégeink. Az est az Attraction Látványszínház fantasztikus produkciójával kezdődik, a többi legyen meglepetés!

Télre-tavasza is vannak már terveink³, úgy tűnik, a Radnótit szerető és támogató művészek sora kifogyhatatlan!

Reméljük, egyre többen megértik, mennyire fontosak ezek a rendezvények. És nem pusztán bevételi szempontból. Aki eljön az iskola jótékonyági estjeire, bizton állíthatom, lélekben gazdagodva távozik.

(Figyelem, figyelem! Szolgálati közlemény:

Mindez persze nem jönne létre, ha nem állna mindig készenlétben Fedák Csaba és csapata, akik a bang- és fényeffektusokat oly profin találják nekünk. De mire mennénk Brigi néni vagy János bácsi nélkül, akik zokszó nélkül árusítják a jegyeket? Hát persze, azok a gyönyörűen nyomtatott jegyek! Meg az emléklapok, igen! De részt vesz az igazgatóság, a gondnokság, mindenki készségesen segít! A takarító nénik türelmesen ücsörögnek a padon, várva, hogy minden perec, üdítő és szendvics elfogyjon, és „végre” azzal tölthessék a péntek éjszakájukat, hogy rendet raknak utánunk. Apropos, büfé. Mindig van

² Messzeringó címmel folytatódik

³ Az aktuális programokért érdemes a honlapra látogatni: www.radnoti.hu.

November 23-án, pénteken 18 órai kezdettel kortárs irók, költők, zenészek és táncművészek népesítik be a gimnázium dísztermét (1148 Cházár Á. u. 10.).

A résztvevő művészek a fellépés sorrendjében:

Attraction Látványszín ház	Szili Ferenc
Trencsényi Zoltán	Varga Judit és Pilz János (Személyes – Hűség)
Kemény István	Mesterházi Mónika
Závada Péter és a Kisszínes (Kemény Lili és Kemény Zsolt)	Kurdi Imre
Egressy Zoltán	Fazekas Beatrix és Temesvári Bence (Szülői dal)
Mészáros Ágnes	Schein Gábor
Kovács Benjámin (Zongorista)	Szalóki Ági

A játékonyság egy fiktív történet **Fiala János** írta. A bevezető a művészek a művek közötti kapcsolatokat és a művészek közötti kapcsolatokat mutatja be. Szavakkal és képekkel minden művésztől (szövegírók, zenészek, táncosok) egy-egy mondatot kell megfogalmazni a műveikről. Szavakkal és képekkel minden művésztől (szövegírók, zenészek, táncosok) egy-egy mondatot kell megfogalmazni a műveikről.

A Radnóti – Hűség tagjai

jelentkező. Szülők, öregdiákok jönnek: sütnek, árulnak, vendégeket terelgetnek, jegyet ellenőriznek. Fogy a süti és a póló, nő a jókedv és a bevétel. Köszönet Mindenkinek. Jó Veletek.)

Október végén újra játékonysági brids-verseny, tervbe vettünk egy öregdiák foci-kupát, és lassan összeáll az örökbefogadás és/vagy a téglajegy terve is. A hálózat tagjai rengeteget dolgoznak, hogy a Radnóti az maradjon, ami – mind színvonalában, mind szellemiségében; lehetőleg a jelenleginél kevésbé omladozó falak között...

Öregdiákok mondják, valaha csodálatos közösségi élet volt a Radnótiban. Örömmel jönnek a rendezvényeinkre, mert úgy tűnik, valami kezd visszatérni

azokból a legendás időkből. Rajtunk múlik, a mi gyerekeink hogyan emlékeznek majd iskolájukra, moccan-e bennük valami, ha 10-20 év múlva azt hallják, baj van, segíteni kell.

Nem tudjuk, mit hoz a jövő. De ha most mindenki⁴ a kondér mellé áll, nagy baj nem lehet. Azt hiszem, megtaláltuk a receptet:

Vég egy nagy múltú iskolát, vedd észre, milyen kincseket rejt (ld. kondér)! Gyűjtsd össze az egyéb hozzávalókat: gyerekek, szülők, öregdiákok, támogatók! Legjobb, ha körülálljátok, ügyelj, hogy mindenkinek jusson főzőkanál! Kerüljön bele fűszer bőven, hisz ez adja a sava-borsát: jó szó, kedveség, figyelem, összefogás! Kinek mije van, ugye. Ha túl tömény lenne, ne aggódj, egy kis irigység úgyis belecsöppen, bárhogy igyekszel! Óvatosan kevergesd, egy irányba, forrpontig hevítsd, ne tovább!

Azután vigyázz a tűzre, ki ne aludjon!

Szeretettel és köszönettel:

Egressy Kata
az iskolai SZMK elnöke
2012. október

⁴ Csatlakozni a honlapon lehet a *Radnóti báló*zathoz. Aki megteszi, hírlevelet kap az épp esedékes eseményekről, munkálatokról.

Egy 50 éves redőnyös tolltartó kirándulása, avagy a tanítói pálya éltető pillanatai

Harmadikos tanítványainkkal lelkesen készültünk az iskolamentő húsvéti vásárra.

A gyerekeknek és nekem is komoly erőfeszítést jelentő gyöngylepke készítés után kifestették a gipsz tojástartókat, hoztak a szüleik és nagyszüleik által gyártott dísztojásokat, horgolt ékszereket, könyveket és még sok apró, egyéni ötletet.

Pénteken délelőtt már nagy nyüzsi volt, az edzésre menők gondolatai arról szóltak, hogy az biztos elmarad, hiszen árulni fognak. A déli órákban jött a fiú, hogy elvigye a féltve őrzött kincsemet, az 50 éves redőnyös tolltartómat, amelyet itt, az első emelet 40-es teremben használtam 2 évig kisiskolás koromban. Nehéz búcsú volt, ezt kár lenne tagadni. Több kollegám hevesen tiltakozott, mondván, ne mondjak le róla.

Jó érzés adni, ez vezetett, miközben Móra Kincskeresőjének Malvinkája jutott eszembe, aki lemondott az ezüstgyűszűjéről, hogy Messzi Gyurka kutyáját visszaszerezze.

Délután a tervezettnél sokkal előbb megnyílt az aulából lett piactér, a sütik betérítették a 4 oszlop köré rakott asztalokat, finom illat járta be a teret.

Az árverésből már egy óra eltelt, s nem láttam viszont nagybecsű emlékeimet. A hatalmas tömeg láthatóan élvezte az egyest osztó pecsét, a sárgalap és a többi ötletes, tanári személyiséghez kötődő tárgyak új gazdára lelését. Csüggedésemben már Szikától kértem némi segítséget, s akkor végre előjött! Licitáltak a redőnyös, fából készült remekműre is, 21 000 Ft-ig jutottak. Persze hátulról láttam, hogy kis tanítványain szülei irányították az akciót.

A taps után 4-5 gyerek – egyszerre fogva a tolltartót – megtalált és örömmel kiáltották:

– Visszavásároltuk Marika néninek!

Megható volt a szeretetüknek ez a megnyilvánulása.

A nemcsak pénzbeli értéket teremtő tárgy most Ferkónál és öccsénél kártyán, megmutatja a működését, az eredeti papír védőbélését, rajta a dátummal: 1962.

Még beszélgetek velük erről, hisz ez a történet bizonyosan emlékezteti őket arra, hogy a tárgyaknak fontos szerepük van az életünkben, de mögöttük mindig szeretett személyek állnak, akiktől kaptuk azokat. Nekem az Édesanyám vette, akinek már évtizedek óta nem mesélhetek tanítói pályám ritka szép pillanatairól...

Szeretettel jegyeztem kollegáimnak, tanítványaimnak és azok hálás szüleinek.

Budapest, 2012. március 31.

Farkas Mária

Már 516 radnóti
kapucnis pulóver
fogyott el
különböző színekben
és méretekben
az elmúlt tanévben.

Már 516-an ilyenben pompázunk.

Már
516-an
így is segítettük
az iskolát.

Ki segít kin?

A Parafónia és a Tutta Forza októberi jótékonysági koncertje után

Hogy péntek délután fiatalokkal és szüleikkel, idősebbekkel megtelt a díszterem, nyilván szólt az iskola támogatásának, a zenének, az ifjúsági zenekarnak – de talán leginkább a vendégül hívott, sérült fiatalokból álló együttesnek.

Nemcsak azért, mert egyedülálló formáció ez, hanem mert torokszorító a gondolat, hogy értelmileg sérült fiatalok játszanak azért, hogy egy kiemelkedő szellemi teljesítményt fölmutató iskola szinten tarthassa magát.

A két zenekar külön is játszott, programjuk a honlapon is olvasható. Essék szó most csak az egyik közösen előadott darabról, a sokat és sokféleképpen hallott *Örömdár*ról, Beethoven (és Schiller) monumentális és Európa közös himnuszává vált daláról.

A jól ismert dallam először a beteg gyerekek ütős hangszerein szólalt meg, pontosan, finoman. Aztán bekapcsolódott a „nagyzenekar”. Tisztán, érthetően,

beethoveni hévvel. És ekkor újra hallhatóvá vált a *Parafónia*: elénekelték – magyarul – a manapság ritkán hallható sorokat.

... egyesítsed szellemeddel, mit zord erkölcs szétszakít.

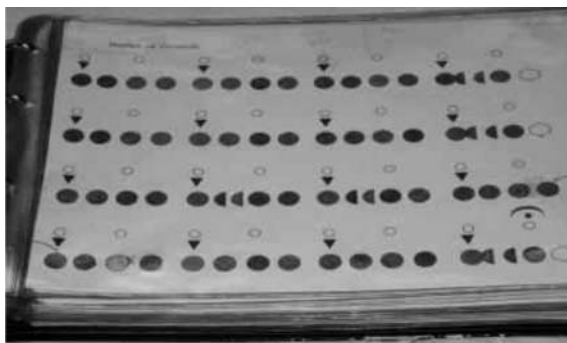
Testvér léssen minden ember...

Ezen az estén nagyon lehetett érteni e sorokat.

A meleg fogadtatás, a kirobbanó siker a zenészeknek is szemmel láthatóan örömet jelentett.

A kifogástalan technikáért újból a volt diákokból álló *Colossált* illeti dicséret.

Köszönet a zenészeknek, tanáraiknak, segítőknek. Köszönjük, Fabényi Réka és Bakó Roland!

BEETHOVEN: ÖRÖMÓDA

 Lán-golj fel a lel-künk-ben, szép é - gi szik-ra, szent ö - röm!

 Térj be hoz-zánk, drá - ga ven-dég, tűn - dö - kölj ránk, fény - ö - zön!

 E - gye - sít - sed szel-le - med-del, mit zord er-kölcs szét-sza-kít. Test-

 vér lé - szen min-den em-ber, mer - re leng-nek szár - nya-id.

Elsietett..., elfutott észrevétlenül, mint a nyúl, amihez tanítványai hasonlították, akik az utolsó években vele mentek az utcán. Utolérhetetlen... hivatástudatban, szakmai szinten, emberségben, barátságban....

Vujovits Vladimírné – Inna néni – orosz nyelv és irodalom tanár számára a 2004–2005-ös tanév a negyvenkilencedik volt, melyben nyelvtudását, az általános emberi kultúra értékeit, élettapasztalatát, humánus lényét adta át a tanítványainak teljes szívvel, odaadással, ahogy azt egy hivatásos tanár teszi.

Nekem szerencsém volt, ő tanított engem az orosz rendes és fakultatív órákon 1970–1974-ig. Az órákon, amikor oroszul mesélni kezdett, írókról, művekről, festőkről, tudósokról, kultúráról, szokásokról mindenki áhítattal hallgatta, ha jól tudott oroszul, ha nem, ha megértette választékos stílusát, ha nem. Élmény volt látni Inna néni kis alakját az osztály sarkában és hallgatni gyönyörű stílusát. Soha nem kiabált, nem fegyelmezett, távolságot tartott és mindenki nemcsak tisztelte, hanem szerette is! Csüngtünk rajta! Imádtuk! Én lestem tanári módszerét, mely egy életre és hivatásra szóló alapot adott számomra.

Később kollégaként találkoztunk az Orosz Tanárok Világszövetségének moszkvai plenáris kongresszusán. A Peresztrojka időszaka volt, az orosz világ mozgott, mindenki fel akart szólalni. Ő is kész előadást hozott magával, az éppen egy újabb tankönyvéről akart beszámolni, de a Kongresszus szervezői idő- és helyhiánnyal küszködve, őt, mint sok más kollégánkat nem hallgatták meg. Kár! Nagy kár! Míg én hóbörögtem emiatt, ő nyugodtan elfogadta a helyzetet.

Ahogy telt az idő a tanár-diák kapcsolatunk, baráтивá mélyült, kicseréltük a világ dolgairól megfogalmazott gondolatainkat, a tanári hivatás minden részletét! Nem tudok Vele másképp beszélgetni csak oroszul, úgy tudom

kiönteni neki a lelkem, és lesem a válaszát, véleményét. Mert Ő nagy emberi tudások hordozója. 49 év során ezer és ezer tanítványt ismert meg. Ezer meg ezer sorsot, nézőpontot.

Vujovits Vladimírné, ez az ember, ez a tanár, aki államilag magasan kitüntetett tanárok generációit indította el, készítette fel a tanári pályára, aki több tankönyvet írt, még többnek alkotótársa volt, aki politikai divattól függetlenül egész életét az orosz nyelv és kultúra tanításának szentelte, aki még 2005-ben is betegen is órát tartott, könyvet lektorált, tanítványainak tanulmányutat szervezett Moszkvába, mindig szerényen a háttérben maradt. Olyan halk szóval munkálkodott, embert alkotott, kultúrát vetett, hogy senkinek eszébe sem jutott kitüntetni őt e nagyszerű ÉLETMUNKÁSSÁGÉRT.

Aktívan élt még az alattomos betegség kételyében is sok éven át, érdeklődve a világ, a barátok és szerettei sora iránt, utazott, nézett és látott, analizált és véleményt mondott. Soha nem panaszkodott.

Példa ő számomra, példa ő sok kollégám számára, példa ő ezer meg ezer volt tanítvány számára!

Nem nekrológ ez, dehogy. Ne búsuljatok! Amit Inna néni vetett, az bennünk maradt erősen, egyenesen, örökké.

Tisztelettel és sok-sok szeretettel,

Rocháné Bűdy Annamária
egy Vujovits Vladimírné tanítvány

Amikor egy nagy egyéniség, sokak számára meghatározó személyiség távozik közülünk, először mindig a szakmai munkáját, eredményeit szokták felidézni. Inesszára emlékezve ezt annál inkább kötelességünk megtenni, mivel csendes, szerény viselkedése miatt még munkatársai közül is kevesen tudják, hogy ő volt Magyarországon az utóbbi néhány évtized egyik legismertebb és legmeghatározóbb orosztanára. Egy tevékeny élet, egy nagyon aktív és gazdag szakmai munkásság fejeződött be nemrég.

Inna orosz–földrajz szakos középiskolai tanárként került 1957-ben a Radnótiba, akkor amikor a gimnáziumi oktatás elkezdődött az iskolában. 1964-től mint az orosz nyelv vezetőtanára dolgozott egészen 2003-ig. Ez a 46 éves aktív pedagógusi pálya már önmagában is tiszteletre és elismerésre méltó teljesítmény. De az iskolai tanítás mellett komoly tudományos munkát is végzett. Tanított az ELTE BTK orosz tanszékén sok évig, a budapesti Orosz Kulturális Központ nyelviskoláin, szakfelügyelőként dolgozott nyelviskolában. Mint az Orosztanárok Nemzetközi Egyesületének tagja számtalan kongresszuson tartott előadást, így megfordult például Prágában, Varsóban, Berlinben, Moszkvában és még sok helyen.

A gyakorlati ismeretátadás mellett a nyelvoktatás elméleti szaktekintélyének is számított. Számtalan általános és középiskolai tankönyv, szakmai cikk szerzője. Nevéhez fűződik egy a maga nemében egyedülálló országismereti segédkönyv, illetve az egyetlen ma kapható, magyar kiadású nyelvtani feladatgyűjtemény. A moszkvai Puskin Intézet külső tudományos munkatársaként írta kandidátusi disszertációját. Kutatási területe volt az orosz országismeret és kultúrtörténet szerepe az orosz nyelv tanításának módszertanában. Ezen a területen nemzetközileg elismert szakemberként tartották számon. Munkásságának utolsó harminc évében a tantestület egyetlen kandidátusi fokozattal rendelkező tagja volt. Az Alapítvány az Orosz Nyelvért és Kultúráért és az ELTE Ruszisztikai Központ első életműdíját kapta 2007-ben.

Szakmai pályafutása tehát minden elismerést megérdemel. Mégis e száraz felsorolás nem tükrözi Inna igazi személyiségét. Hiszen ő elsősorban mégis igaz ember és pedagógus volt, a legnemesebb értelemben. Számtalan tanítványa volt hálás azért a gondoskodó szeretetért, azért a figyelemért amit kaptak tőle. Hitte és tette, hogy a pedagógus nem csak tanít, hanem nevel, alakít, formál. Élete, viselkedése példaként állhatott az ifjúság előtt. Minden

tettével, viselkedésével, a csendes, megfontolt mondataival azon igyekezett, hogy tanítványai egészséges lelkiületű, becsületes, felelős felnőtté váljanak. Őszintén örült diákjai szakmai sikereinek, s újabb erőpróbákra, teljesítményekre tudta sarkalni őket. Lendületet, kitartást, akaraterőt tudott átsugározni a fiatalokba. 46 év diákjai mesélhetnek élményeikről és a tőle kapott sok sok „adományról”.

Nem utolsó sorban pedig felejtethetetlen munkatárs és kolléga volt sokunk számára, tantestületünk egyik meghatározó egyénisége. Pedig alkata, az említett csendes, szerény viselkedése miatt első pillantásra sokan nem nézték őt annak. Emlékszem, ifjú tanárként pár napja éltem csak a Radnótiban, alig ismertem a tantestület néhány tagját, hiszen száznál többen dolgoztunk itt akkoriban. Egy alkalommal a tanári szoba előtt élém penderült egy apró, törékeny, csillogó szemű, fekete hajú asszony, s megszólítva arról érdeklődött, hogyan boldogulok a sok ismeretlen között. Majd arról beszélt, vajon tudom-e, hova kerültem, s milyen értékes emberek vesznek körül. Szavaiból kitűnt a kollégái iránti szeretet, elismerés. Én meg egy kicsit megéreztem abból az összetartozásból, és bensőséges viszonyból, mely azóta nekem is olyan kedves lett. Inna egyszerű szavakkal, de nagy hatással tudta ezt megfogalmazni. Később tapasztalhattam, hogy ebben a törékeny asszonyban mennyi energia, fiatalos lendület van. Hogy mennyi energiát, önbizalmat tud másokba átsugározni. Tudom, rajtam kívül sokan hálásak neki azokért az apró gesztusokért, mondatokért, vidámságért, amikkel helyre rakott minket belül és környezetünket kívül. Tantestületünk csak kis mértékben tudta kifejezni háláját, mikor a Kármán Mór Emlékgyűrűt 1995-ben neki megszavazta a közösség nevében.

Most, hogy búcsúzunk Innától, a köszönet szavai jutnak csak eszembe. Többek nevében is mondhatom, köszönjük, hogy ismerhettük, köszönjük, hogy tanulhattunk tőle. Igyekszünk méltóak lenni az Ő örökségéhez. Nyugodjék békében, emlékét megőrizzük szívünkben!

2012. május 18.

Tomcsányi Péter

Прощайте, Инесса Владимировна!

Úgy volt, hogy pontosan két héttel ezelőtt együtt leszünk a Radnótiban a ballagáson – két osztálytársat, egymás jó barátait ballagtattuk volna: ő unokáját, Julit, én a fiamat.

És úgy volt, hogy pontosan négy hét múlva együtt ülünk a 30 éves érettségi találkozón. Eddig minden alkalommal eleget tett a meghívásunknak. Az ő jelenléte ezeken a találkozókön nemcsak örömet okozott, hanem mindannyiunkból ámulatot is kiváltott. Mert az derült ki, hogy mindent tudott rólunk, nagyon figyelt ránk. Meg az is kiderült, hogy csendes, bölcs életigenlését, harmóniáját, kíváncsiságát a világ dolgai iránt, érzékenységét – szóval mindazt, ami az osztályteremben évtizedekkel korábban hatott ránk, megőrizte, így az utolsó pillanatig volt mit tanulnunk tőle.

Az ittmaradtak természetes önvédelme talán, hogy ha valaki meghal, feltolulnak az emlékeink róla, és öntudatlanul is megpróbálunk valami közös nevezőt találni ezekben az emlékekben: azt, hogy ki is volt ő. Ezt nem tudom megfogalmazni. Még azt is csak akadozva, hogy ki is volt Ina néni, Inessza Vlagyimirovna – nekem. Tudjuk, aki jól tanít, észrevétlenül új világokat nyit a tanítványai számára. Nekem kinyitotta azt a világot, amit az orosz nyelv és kultúra jelent. Ezt bizonyára azért tudta megtenni, mert miközben orosz szavakat és nyelvtant tanított – nem melleleg, kiváló módszerekkel –, minden gesztusával, érzelmeivel, kedvességével és szigorával azt a kultúrát adta át, ami meghatározta az ő lényét, gondolkodását. Szerencsém volt, sokat találkozhattam vele: négy éven át a tanteremben, majd később újból ott, mikor tanárjelöltje voltam, barátságos lakásában, amit otthonos szigetnek éreztem a 80-as, 90-es években, Moszkvában, ahol néhány feledhetetlen napot töltöttem vele. Nagyon jó volt a közelébe kerülni, vele lenni. Sokan szerették. A legkülönbélebb emberek. Én még hálával is tartozom neki: olyan tudást kaptam tőle, ami meghatározta egész életemet. Tudom, ő ennek örült. És vajon gondolt-e arra, hogy bármi is történik, a tanítványai által kimondott orosz szavakban itt marad köztünk? Én most csak erre tudok gondolni.

Прощайте, Инесса Владимировна!

Schiller Erzsébet

Amikor azon gondolkoztam, hogy miről beszéljek most, csupa olyan kép jelent meg a szemem előtt, amikor Inna néni mosolyogva, nevetgélve, energikusan beszélget olyan emberekkel, akik a legkülönbözőbb módokon kapcsolódnak a tanításhoz, az orosz nyelvhez, az orosz kultúrához, és akik mind tisztelettel és rajongással néznek rá, és kíváncsian lesik, hogy mit fog mondani.

És eszembe jutott egy olyan élményem, amikor mindezt a figyelmet és szeretetet még sokkal intenzívebben tapasztalhattam meg. Ezt szeretném most elmesélni. 2009-ben, amikor a Radnóti ötvenéves volt, a jubileumi rendezvények egyikén néhány tanár tanórát tartott az érdeklődő öregdiákoknak, köztük Inna néni is. A terem már jóval a kezdés előtt zsúfolásig megtelt, és ahogy végignéztem a rengeteg öregdiákon huszonévesektől hatvanasokig, el sem tudtam képzelni, hogy mi fog itt történni a következő percekben. És akkor bejött Inna néni mosolyogva, és a legnagyobb természetességgel elkezdte tartani az órát, és egy perc múlva már azt éreztem, hogy teljesen összeolvadtunk egy közösséggé a többiekkel. Azt éreztem, hogy nagyon is sok közöm van hozzájuk, mert összeköt minket az Inna néni iránti rajongás, és az a vágy, hogy újra elmerüljünk egy olyan élményben, ami egykor mindennapos volt, és amiről most már mindannyian tudjuk, hogy milyen sokat jelentett nekünk.

És akkor, ott azt lehetett látni, hogy kortól függetlenül mindenki visszavedlett kamasszá, meglett emberek álltak ki énekelni és verset mondani, szerepelni vadidegenek előtt, és újra rosszkodtak, és próbálták összerakosgatni mondatokká az agyuk rejtett zugaiból előkeresett orosz szavakat. És újra harcoltak a figyelemért, hogy nekik is jusson egy kicsi Inna néniből, aki mindeközben büszke hajóskapitányként nézett végig rajtunk, és fáradhatatlanul vezényelte ezt az időutazást.

És az is kiderült, hogy nemcsak Inna néni maradt fontos ezeknek az embereknek, hanem az is, amit tanultak tőle. Azoknak is, akik már nem beszéltek olyan jól oroszul. Mégpedig azért, mert Inna néni nem csak oroszul akart megtanítani minket, hanem azt akarta, hogy megértsük, megérezzük ennek a kultúrának a csodálatosságát, amelybe ő beleszületett. Hogy beleszeressünk az orosz nyelvbe és kultúrába. És ez maradéktalanul sikerült is neki, és ez a szerelem akkor sem múlik el, ha megkopik a nyelvtudásunk. Én is nem egy-

szer veszem észre magamon, hogy ha oroszul hallok beszélni embereket az utcán, a buszon, akkor próbálok közelebb húzódni, csak hogy megmerítkezzek kicsit az orosz nyelvben.

És ilyenkor persze eszembe jut Inna néni is, ahogyan biztos vagyok benne, hogy több száz másik diákjának is eszébe jut időről időre, ameddig csak élünk. És tudom, hogy a többiek is ugyanolyan szeretettel gondolnak vissza rá, mert ezen a különös jubileumi tanórán láttam és éreztem ezt a hatalmas szeretetet, ami Inna néni felé áradt. És biztos vagyok benne, hogy ő is érezte ezt a szeretetet.

Bárány Márton

A Beke Manó díj második fokozatában részesült Csatár Katalin tanárnő

Az Emlékdíjat a Bolyai János Matematikai Társulat alapította. Beke Manóról, a magyar matematikaoktatás egyik mesteréről és úttörőjéről nevezte el, aki tankönyveivel és munkásságával is jelentősen hozzájárult a matematikai tudomány fejlesztéséhez és a matematikai ismeretek hazánkban való elterjesztéséhez.

A Díj alapszabálya szerint hosszabb időn át végzett kiváló és eredményes matematikai nevelő-oktató munkáért és annak elterjedését segítő tevékenységért adható ki. Odaítélésénél figyelembe kell venni a jelöltnek a matematika népszerűsítése érdekében végzett tevékenységét – előadások, tanfolyamok tartását, népszerűsítő könyvek írását – és egyéb hasonló célú közérdekű munkáját is.

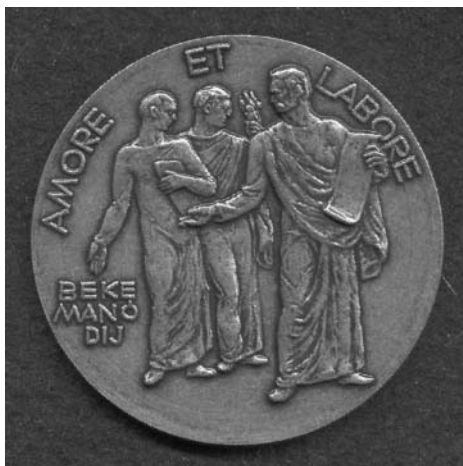

A díj odaítéléséről az alábbi indoklás olvasható a Bolyai János Matematikai Társulat honlapján:

„Csatár Katalin az Eötvös Loránd Tudományegyetemen kitüntetéssel szerzett matematika-fizika szakos tanári diplomát, majd az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában kezdett el tanítani, ahol azóta is dolgozik. Tudását, emberségét és korrekt ítéleteit kollégái is elismerik és elfogadják, ezért bizalmukat élvezve 1979–2003 között a 12 tagú matematika munkaközösség vezetője volt. Szakmai munkáját az igényesség, a pontosság és a sokszínűség jellemzi. A matematikát úgy tudja oktatni, hogy az a gyerekeknek élményt nyújtson, a kevésbé tehetségesek figyelmét is felkeltse.

Kiváló diákokat nevelt, akik a tanulmányi versenyeken szép eredményeket értek el, többek között az OKTV-n, az Arany Dániel, a Kalmár László és a Zrínyi Ilona versenyeken, s a felvételi vizsgákon is kivétel nélkül sikeresen szerepeltek.

A Radnóti Miklós Gyakorlóiskola tehetségnevelést biztosító matematika tantervének egyik kidolgozója. Több tankönyvcsalád szerzője és szerkesztő-

je, kollégáival és tanítványaival együtt írták meg a nyolc évfolyamos gimnázium tankönyveit, kidolgozták a SuliNova kiadásában megjelent középiskolai tankönyveket. Jelenleg az Apáczai Kiadó által gondozott gimnáziumi tankönyvcsalád utolsó kötetén dolgoznak.

Éveken keresztül oktatóként dolgozott a felsőoktatásban magyar és angol nyelven. Szakmai tanácskozásoknak, konferenciáknak, tanári ankétoknak meghatározó személyisége.

Tankönyv- és tantervíróként országosan ismert szakmai körökben, továbbképzéseket is tart. Publikációival a matematika népszerűsítését szolgálja.

Érettségi elnökként, majd később közoktatási szakértőként sok iskola munkájának részese. A tanulmányi versenyek versenybizottságában az országos feladatokból is kiveszi részét. Munkássága komoly hatással van a magyar matematikaoktatás módszertanára. Sok tanítványa lett matematikatanár.

2002-ben Graphisoft és 2007-ben Ericsson díjjal is jutalmazták.”

Gratulálunk

Dr. Matskási Istvánné, Emőke néni
a Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkeresztet kapta
a 2011. március 15-i nemzeti ünnep alkalmából

*A díjra való felterjesztést sokan támogat-
ták. Az alábbiakban ezekből olvasható vá-
logatás.*

A kárpátaljai Viski Kölcsey Ferenc Köz-
épiskola immár 20 éve tart fenn szoros
baráti kapcsolatot a budapesti Eötvös Lor-
ránd Tudományegyetem Radnóti Miklós
Gyakorló Általános Iskola és Gyakorló Gimná-
ziummal. Ez a sikeresnek és gyümölcsöző-
nek minősíthető munka Dr. Matskási Ist-
vánné tanárnő nevéhez fűződik. Az ő fá-
radhatatlan, áldozatkész tevékenységének
és kiváló szervezőkészségének köszönhe-
tő sok-sok kárpátaljai kisdíák sorsának
jobbrafordulása.

Szinte lehetetlen elmondani mennyi
élményben és tanulásban volt részük gye-
rekeinknek ez alatt a 20 év alatt.

Matskási tanárnő többszöri látogatása folyamán minden alkalmat megra-
gad, hogy segíthessen. Hálája jeléül a Viski Kölcsey Ferenc Középiskola
igazgatósága Emőkét a tantestület tiszteletbeli tagjává fogadta. Hiszen fárad-
ságot nem ismerő szeretetteljes tevékenységének köszönhetően valóban
kinyílt a világ iskolánk tanulói előtt, és köszönettel tartozunk azért, hogy
továbbra is élvezhetjük az anyaország vendégszeretétét.

Forgon László

a viski Kölcsey Ferenc Középiskola igazgatója

Évente 45-50 kisdíák érkeznek Magyarországra. Budapesten, majd a Balaton
partján táboroznak anyaországi gyermekek társaságában, majd az itt töltött
10-12 nap anyanyelvi foglalkozásai, játékaik és kulturális programjai után a
szívvel-lélekkel végzett munkának köszönhetően élményekben, anyanyelvi
tudásukban és a magyar kultúra ismeretében gyarapodva térhetnek haza
szülőföldjükre. 2004 óta az ő kezdeményezésére már nemcsak Kárpátaljáról,
hanem Csángóföldről is fogadnak gyermekeket az anyanyelvi táborok.

AJÁNLÁS

Olyan életműről van szó, amelyet példának állíthatunk magunk elé, ereje és hite csodákat teremt, míg szerénysége mások hírét növeli. A két évtizedes, szünet nélküli tevékenység után megérdemli végre az odafigyelést és a méltó jutalmat Matskási Istvánné, „Emőke néni”.

A „Kinyílik a világ” Alapítvány munkatársai nevében:

Törzsök Édua és Széplaki Györgyné
Középiskolai tanárok

A tábor segített tisztábban látni mindent. Ezt egy olyan ember fedezte fel és tett érte, aki nem is él köztünk. Mégis segített, nekünk a felnövekvő nemzedéknek, abban, hogy rájövünk, nem elég elfogadni a sorsunkat. Tenni is kell érte. Ekkor határoztam el, hogy továbbtanulok.

Azóta sok-minden történt. Magyarországon érettségiztem, később pedig lediplomáztam. Kommunikáció szakos bölcsész, illetve újságíró lett belőlem.

Szakedolgozatom a kárpátaljai magyar médiaviszonyokból írtam. Bár most Magyarországon élek, a fél szemem mégis mindig Kárpátalján tartom. Nagy álmom, hogy egyszer legyen annyi erőm és tehetségem, hogy a töredékét tudjam adni a kárpátaljai magyaroknak, mint amennyit Emőke néni adott.

Húsz év sok idő, és nem fáradtak bele. Biztosan tudom, hogy sok korombeli köszönheti jobb sorsát Emőke néninek, a Radnóti Gimnázium csapatának és az Alapítványnak.

Bízom benne, hogy még sok kárpátaljai kiskamasz kapuit nyitják meg a világ előtt.

Sok erőt és egészséget kívánok annak a tanárnőnek, aki megtanította, hogy nem elég tétlenül nézni, ahogy eltűnik maroknyi népünk. Felelősek vagyunk nemzetünkért. A mi feladatunk vigyázni arra, hogy nyelvünk tiszta maradjon. Bár nem könnyű, hiszen sok mindent megtesznek, hogy beolvadjunk a szláv kultúrába. Mégis, amíg ilyen példaképek lesznek velünk, addig nem adjuk fel.

Lator Hajnalka
az 1998-as magyarországi anyanyelvi
tábor résztvevője

Petőfi Sándor Anyanyelvi Klub
Клуб Угорської Рідної Мови ім. Шандора Петефі

Rahó	Tel. Tfx./ Тел. Факс:	Paxiv
Borkút u. 65	+380 31 32 22-341	вул. Буркют 65
UA -90 600		UA-90 600

Kelt/Дата :Rahó/ Paxiv, 2013.03.14.

Beszamolo

Nagyon régi a kapcsolatunk a budapesti Radnóti Gyakorló iskolával. 1988-ban meglátogatott Kozma Endre tanár ur, aki akkor az ungvári egyetemen, mint vendég tanár tanított. Ő volt az, akinek a segítségével kapcsolatba kerültünk a gimnáziummal. Akkor alakult nem régen a Petőfi Sándor Anyanyelvi Klub itt Rahón. Első dolgunk volt, hogy összeszedjük a tagjaink családjában élő gyermekeket, és a klub keretein belül tanítani kezdtük magyarul írni, olvasni, versekre, énekekre. Erre nagy szükség volt, mert a szovjet időkben a rahói járásban bezárták a magyar iskolákat. A tanár ur közvetítésével levelet kaptunk Budapestről, hogy a Radnóti iskola nagy diákjaival szeretnének eljönni a mi vidékünkre, ismerkedni az itt élő emberekkel, szokásokkal, és a mi nagyon szép vidékünkkel.

Kérték, hogy szállásról és ételmezésről gondoskodjunk. Nagyon szívesen láttunk őket. Akkor ismerkedtünk meg Matskási Istvánné Emőkével és Széplaki Györgynével. És a találkozás hozta azt, hogy a mai napig tart a kapcsolatunk. Ekkor került szóba, hogy anyanyelvi táborokat rendeznek, és a mi kis magyarul és tanuló gyermekeinket is meghívják, és segítenek a Magyar nyelv oktatásában.

1990-ben mentek először a gyermekek Magyarországra nyaralni és azóta minden nyáron küldi Matskásiné Emőke a meghívókat a nyári anyanyelvi táborba. Nem csak meghívó jön, de minden évben forintok is jönnek, hogy a rászoruló gyermekek költségeit fedezni tudjuk, hogy a szegény család gyermekei is eljussanak ezekbe a csodálatos táborba.

Ezek a nyaralások röbbentették a gyerekeket, hogy ne szégyeljék bevallani magyarságukat, és itthon büszkén meséljenek arról, mennyi szépet láttak, hol jártak, és ott mindenki milyen jó és kedves volt hozzájuk. Szinte egy mesebeli világot ismertek meg, mert a legtöbb gyerek a járásunk határain nem voltak túl. Budapest szépségeivel, a parlament, a király palota csodáival nem tudtak betelni, az átlakert, a vidámpark, aztán a Balaton vagy Velencei tó felejthetetlen élmény volt,

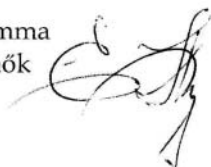
és még ma is az a gyerekeknek. A gyerekek elmondták itthon, hogy a családokban szeretettel fogadták őket és a tanárok, a kísérő nagy diákok is nagyon kedvesek voltak. Az itthon maradottak ezt mind végighallgatták, és igyekeztek minnél jobban tanulni magyarul, - ami bizony sokszor nagyon nehezen ment, - hogy ők is utazhassanak Magyarországra.

Ezek közül a gyerekek közül többen tanultak úgy, hogy elvégezték a Beregszászi Pedagógus Főiskolát, és négyen Rahón, ketten Kőrösmezőn tanítanak a magyar iskolában. Vannak olyan anyukák, akik maguk is kisdíákként ott nyaraltak Emőke néni jóvaltaból Budapesten, és most az ő gyermekeik is élvezhették a "Kinyilik a világ Alapítvány" jószágas vendégszeretetét. Azok a szülők, akik akkor és ott rájöték arra, hogy legyenek büszkék arra, hogy magyaroknak mondhatják magukat, most igyekeznek, hogy a gyermekeik is tudjanak magyarul, és ne szégyeljenek, hogy ők is magyarok, sokszor csak félig, ha vegyes házasságból születtek.

Nekünk itt a végeken, ahol nagyon kevesen vagyunk, nagyon nehéz megtartani a magyarságunkat, hiszen nagyon kevesen vagyunk. De vasárnaponként megtelik a magyar templom a miséken, nem csak öregekkel, de fiatal felnőttekkel, gyerekekkel is, mindig többen, és bátran vallják magukat magyaroknak, akik gyerekkorukban megtanulták, hogy legyenek büszkék, hogy magyarok.

Ezért sok hálával tartozunk Matskási Istvánné Emőkének, mert az ő kitartó áldozatos, fáradhatatlan munkája is benne van, hogy nem fogytunk el egészen itt az ukrán rengetegben. A jó Isten áldja meg őt és a sok segítőit.

NejzsmákEmma
KMKSZ elnök

Bilics Éva
Anyanyelvi klub
elnök

Arató László laudációja

Kemény Lili Madaram című verseskötetéről

Elhangzott a Hadik Kávéházban, 2011. november 28-án

Ez túl szép ahhoz, hogy igaz legyen. Mégis az. Mármint a kötet, a Madaram, a külleme, a borítója és a tartalma, no meg az, hogy egy 18 éves lánynak a Magvetőnél megjelenik egy negyven verset tartalmazó kötete. S abban is van valami patinás valószínűtlenség, valami ómódi-anakronisztikus abszurditás, hogy itt és most a költő magyartanára mond laudációt. Pedig az irodalmi körökben máris ismert szerzőnek bőven akadna jeles elődje, mestere vagy pályatársa, aki bizonyára vállalta volna ezt a feladatot.

Kemény Lili az istenek veszélyes mértékben kedvelt gyermeke: sokféle tehetség és sokféle szépség adatott meg neki. Ismerjük és természetesnek vesszük a szabálytalanság szépségét: Petri Györgytől, Nádas Pétertől vagy Nádasdy Ádámtól sokat tudunk erről. Kemény Lili viszont mintha a szabályosság elfelejtett szépségéből tudna újraéleszteni, újra hitelesíteni valamit. Lilinek van apja, anyja, testvére, tanára, tán még istene, szeretője és hazája is: megengedte neki a sors és ő önmagának, hogy ne tagadások sorával definiál-

ja magát. Ez a költészet rendkívül merész képalkotó fantáziája ellenére konzervatív költészet: értéktiszteletében és kényes arányérzékében az.

Pedig a Madaram költészete vállaltan, hangsúlyozottan kamaszköltészet, a kamasztól pedig azt várjuk, hogy panaszkodjon vagy lázadjon. A Madaram hangja, a madár hangja viszont nem nyafogó és nem lázadó. Inkább bámészkodó, személődő, terepfelmérő hang. A lírai én hol utazó, hol sétáló, hol gyarmatosító, hol turista, hol idegen, hol üres autóbusz, hol álruhás trónkövetelő, hol egyszerűen csak ablakon át bámészkodó kamaszlány. A megszemélyesített hang egyszerre néz kifelé és befelé, hol belülről szól, hol kívülről. Ő a kalicka és ő a varjú, rigókban nézi önmagát.

„Van lágy téli szomorúság
Az hideg és szép és nincs oka,
És van sokkal szebb szomorúság is,
Olyan, mint a hajamba gabalyodott varjú:
Én magam vagyok a kalitkája.”
(Magasfeszültség)

Rálát magára, folyton perspektívát vált – egy versen belül is. A lírai én nézegeti magát, mint egy színpadi szereplőt: egy darabig aktor, majd átalakul nézővé és kommentátorrá.

„Mi az esemény részei lennének;
figyelnének minket bentről:
egy nagy fekete és egy kis piros folt,
ahogy karöltve átvágnak a parkon,
mint egy XVIII. századi giccs,
az úr és a kerge Kisasszony.”
(Psyché télikapátban)

A Madaram világa olyan világ, ahol a belső séták kint folytatódnak, a külsők meg befelé vezetnek.

„Beszakadt alattam egy dobhártya, és
már egészen otthonosan mozgok idebent,
ezezve valamin, amire nem lehet ránézni.

Aztán lábadozom egy sort a buszon,
...

Az ereimben most mérgek utaznak,
megállnak híresebb helyeken,
és csinálnak pár fotót.”
(Az idegen forgalom)

Az emberek néha területek, terek, városok. Például az apa, akiről a Kettőnk közül című vers indításában ezt olvashatjuk:

„Te vagy a város, a te égboltod nagyobb.
Pislog egyet az égboltod, ha repülő fúródik bele.”

A Madaram költőjének erőssége a váratlan perspektívaváltás. Méreteket és távlatokat vált, síkokat és irányokat, kintről bentre, látványból látomásra, jelenből jövőbe, ismerősről ismeretlenre vált, valószerűről könnyed mozdulattal a képtelenbe siklik át. Technikája igen sokszor a helycserés támadás.

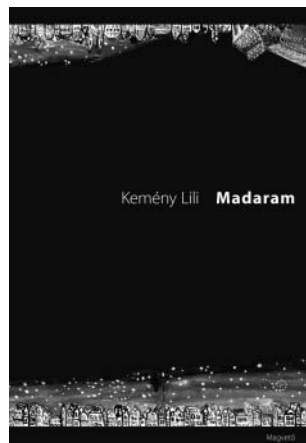
Vegyünk egy címet: A Hold kutyái a Földet ugatják. Ez éppen megfordította a megszokott toposznak, mely szerint a földi kutyák ugatják holdat. Vagy, ha már a holdnál tartunk, a Holdastalpú gyönyörű első szakaszában még az lírai én nézi az erdőben visszaverődő önmagát:

„Elégedett vagyok az erdővel,
csöndes és fehér, csak gyávább
napsugarak bújnak meg az ágak között.
Tükröződöm minden fatörzsben,
csipkebogyóval rúszszom a szám.”

Persze már itt is cserebomlásba kezd az arc és a tükör, a néző és a nézett. Az utolsó szakaszban viszont már kívülről nézetik, aki az első szakaszban még a néző volt:

„tipeg tovább a holdas cipőben.
Szemüvegében alszik otthon minden éjjel,
tollakat markol. Ablaka viharra nyílik,
szembogara villámhárító.”

A Madaram világa szigorúan lehatárolt világ: egy lányszoba, egy háztömb, egy város, egy ismerős falu. Kemény Lili csak olyasmiről ír, amiről közvetlen tapasztalata van. Csakhogy ez a közvetlenül adott a méltó meditációban felnyílik, térben és időben meghökkentő kiterjedést kap. Így lehet a sarki Ági-zöldségestől cérnát húzni a Fekete-tengerig (Budapest összevarrása a Kelettel). Versei közül jó néhány félepikus-látomásos gondolat kíséret. Ezek a néhol petris gondolat kíséret, logikai játszmák teljesen eredeti módon ötvöződnek a korai József Attila – néhol Kassákra is emlékeztető – csepp-verseinek, gyöngyver-

seinek vagy jószág-veseinek gyengéd, szelíd-tiszta hangjával. Ez az ötvözet a magyar költészetben teljesen új és tökéletesen eredeti.

A Madaram költője a csecsemő szemével lát, de ez az okos csecsemő tudja, hogy nem vele kezdődött a világ, még ha most éppen benne van is keletkezőben. „Valami évszázadok óra rothad a szobámban. / Megnézném mi az, de félek, olyasmi, / amit már túlságosan megkedveltem” – olvashatjuk a kötet *Alvó* című, jól megválasztott nyitóversében.

Az álomszerű látomásokban megnyílik az idő: „Hajnatra egy kihalt városba értem / feltárhatatlanul sok lelettel az aszfalt / alatt. Egy kiszáradt csatorna alján / emberek szobrai álltak, elsüllyesztették őket, hogy eltűnjenek”. Ez a történeti-családtörténeti-nemzedéki megelőzöttség kap hangot a *Kedves nemzedékem* című ciklus olyan verseiben, mint a *Nem elhanyagolható körülmények aDéd-Európa* vagy a *Bűnbeesés*. Alighanem ez a ciklus a kötet leghomogénebb és legnagyobbterjedelmű ciklusa, ha talán nem is ebben vannak a legszebb, legtökéletesebb vers-individuumok. A kamaszköltészet itt valójában a cikluscím ellenére többnyire nem nemzedéki költészet, hanem inkább korosztályi-életkori költészet, amelynek határait egyfelől a kamasz nagy tabula rasája („Itt két percen belül fénykép készül, / kérjük, hagyják el a tájat”), másfelől éppen e tabula rasa ellenkezője, a begyökerezettség tapasztalata jelöli ki. Az utóbbit például a *Bűnbeesés* családtörténeti bűnvállalása fogalmazza meg, amellyel a szabad szemű kamasz eredendő kezdetből reprezentatív folytatássá transzformálja magát.

„A családban senki nem tehet semmiről.
Mindenki istenvezérelte báb.
A felelősség felhalmozódik, rejtőzködve öröklődik,
Lappang a nemzedékek között.
Hat nemzedék óta bennem jött ki először.”

Még nem tudható, hogy ez a komoly, fogalmibb dikció lesz-e majd Kemény Lili költészetének egyik meghatározó hangja. Annyi bizonyos, hogy erre is oda kell már figyelni. Ennek a kamaszkötetnek a legszebb, legtökéletesebb versei azonban talán inkább a dalszerűbb, és az inkább mesélő, mint a szikárabban meditáló szövegek. A *Psyché télikabátban*, a *Téli eső fölszáradása a Városligetben*, a *Hold Kutyái a földet ugatják*, a *Magasfeszültség*, a *Rokokó*, a *Holdastalpú*, a *Kopog*, az *Őszi dal*, a *Síratódal*, vagy a kötetzáró, verseket és elmúlt korszakot búcsúzó képsorozat, a *Kavicsok*. Vagy kedvencem a *Titkosírás*:

„Az első hó megmaradt az utcában
parkoló autókon, és én éjjel
ráírtam sorban a motorháztetőkre
a titkaimat: húsz nevet,

húszból hatot csak monogramig
mertem írni, öthöz visszaszaladtam és
betemettem, nyolc reggelre már
kiparkolt és másik állt a helyén,

a te neved ott maradt, új hó hullott rá,
és az az autó nem indult el többet,
pedig azelőtt négy tengerpartig jutott el
(ebből egy óceán),

csak állt tovább a sarkon és pár hónapja
le is takarták, már a rendszámára
sem emlékszem, de a hó talán még
nem olvadt el a ponyva alatt.”

Azt hiszem, Magyarországon eddig a legszebb és legegyszerűsebb színvonalú kamaszkötetet Kemény Lili írta.

Radnóti háziverseny magyar irodalomból

A nagygymnáziumi háziverseny idén Karinthy Frigyes műveire épült. A két írásbeli fordulóban és a szóbeli döntőn négy fős csapatok vettek részt.

Az első forduló feladatai öt novellához kapcsolódtak: *A cirkusz*, *Két hajó*, *Álmodni!*, *Beatrice* és a *Hasmútét*.

A második forduló témája Karinthy két Gulliver-regénye: az *Utazás Faremidóba* és a *Capillária* volt.

A döntőben a költő és kabarészerző Karinthyé volt a főszerep. A csapatok egy-egy verset és színpadi jelenetet szólaltattak meg a Díszterem színpadán.

A három fordulón 50-50 pontot, összesen 150 pontot lehetett szerezni. Az alábbiakban összefoglaljuk a versenyen induló csapatokat, az előadott verset és színdarabot, a pontszámot és a helyezést.

A csapatok	A vers	A színdarab	pontszám	helyezés
Daubek Andrea, Kelényi Bernadett, Lé Hoang Anh, Osváth Réka (9.A)	Érdi erdő	Kísérleti módszer	101	V.
Gerlei Anna, Köles Kata, Pünköshti Noémi, Stark Attila (10.A)	Számadás a tálentomról	Teknősbéka, vagy ki az őrült a csárdában?	113	III.
Egri Zsófia, Őri Eszter, Reseterics Luca, Turi Csenge (10.A)	Karácsonyi elégia	Tegnapra derült idő várható	95	VI.
Dögei Mátyás, Sajó Henrik Mátyás, Tolnai Judit, Tóth Róbert (10.B)	Mindszenti litánia	Lerajzolják az embert	94	VII.
Kérékgyártó Anna, Scholcz Anna, Tóbiás Ilona, Tordai Dániel (10.D)	„Struggle for life” Pitypang	Lélekelemzés	115	II.
Csillik Kristóf, Godó Viktor, György Dávid, Vrabély Márk (11.A)	A reformnemzedékhez	Az álmokkép	111	IV.
Hornyai Zsófia, Kalmár Anna, Pilz Olivér, Szentirmai Bálint (11.C)	Előszó	Ugratás	121	I.

Indulási fotó a Karinthy-verseny döntőjén (Nagy Albert tanár úr fényképezett).

Öröm volt Karinthyt olvasni, feladatokkal készülni, a csapatokkal kapcsolatban lenni. Aki eljutott a döntőig, sokat olvasott és gondolkodott, és – reméljük – jó szívvel emlékezik vissza erre a versenyre.

Minden résztvevőnek gratulálunk, és köszönjük a közös munkát!

Arató László, Győri János és Mozer Tamás

A továbbiakban a legjobban sikerült munkákból közlünk néhányat.

DANTE TALÁLKOZÁSA BEATRICÉVEL FESTMÉNYEN ÉS NOVELLÁBAN ELBESZÉLVE
Gulácsy Lajos: Dante találkozása Beatricével (1907), Karinthy Frigyes: Beatrice (1924.)

Beatrice ellenállhatatlan, szinte földöntúli lényként jelenik meg a festményen és a novellában egyaránt. „*A mennyei kapuból, millió meg millió fokú lépcsőzet fölött, mintha ő lebegne ott.*” Így őrizte magában Dante, így maradt fenn századokig, és így inspirálta Gulácsyt és Karinthyt is.

A kép és a novella is a találkozás sorsdöntő jelenetére éleződik ki. Minden mondanivaló ebben a kimerevített részletben sűrűsödik, és a környezet elemei csak a hangulatot festik köré. A novellában e pillanattal visszaemlékezés formájában találkozunk, hatására a külső történések felgyorsulnak, összefüggéseik megvilágosodnak. A kép a két alak pillantásának találkozására összpontosít. A harmonikus háttérből, amelyet a kép színei és a novella életképszerű elemei keltenek, egyszerre megszületik és kimagaslik ez a pillanat.

Gulácsy Lajos: Dante és Beatrice (1907)

Dantét rikító piros ruhája, Beatricét ezüstös fénye helyezi a középpontba, míg Bice visszaemlékezése az elbeszélés hatáskeltő eszközeivel dolgozik: a szöveg szaggattá, darabossá válik.

A fő különbség a környezet és a nézőpontok megjelenítése között van. A festmény a pillanat nagyságát érzékelteti, fő alakjai mellett minden lényegtelené válik, Beatrice kísérői a környeze-

tükbe olvadnak. A novella ezzel szemben mintha továbbgondolása volna a jelenetnek. Mivel emlékképként látjuk, az elbeszélés nagyobb része évekkel később játszódik, megmutat nekünk egy lehetőséget, mi követheti a halhatatlan pillantást, ha az élet megy tovább. Bice már házas: fárasztó, dolgos, mégis unalmas életet él, vidékre kényszerítve, gyerekeivel és a háztartással bajlódva, és csak Anselmus mester karjaiban érezheti magát – egy *másmilyen* pillanatban – újra tündöklő, firenzei lánynak. Pedig keserédes még egy ilyen természetfeletti pillanat is, ha egy élet fénypontját jelenti.

*Hornyai Zsófia, Kalmár Anna,
Pilz Olivér és Szentirmai Bálint (11.C)*

Tóth Róbert, Tolnai Judit, Sajó Henrik Mátyás és Dögei Mátyás a *Mindszenti litánia* alatt.

A *Hasműtét* című novella a tudományára büszke, kioktatást nem tűrő Vajda főorvos hangos kifakadásával kezdődik, amelyből kiderül, hogy elege van az ünnepelelt sebéssz, a Tanár úr nyers rendreutasításából. Kollégája, Telekes csillapítaná, de Vajda csak egyre mérgesebb lesz, mikor a Tanár úr megjelenése beléfojtja a szót. Innentől nagyon gyorsan történik minden, a Tanár úr közli, hogy két asszisztensével akarja megoperáltatni sérvét, mégpedig rögtön.

A novella ellentétpárokkal teremt kapcsolatot a profán és a magasztos között. Ilyen ellentétpár lehet a hasműtét előtti és utáni párbeszéd Vajda és Telekes között. Míg a műtét előtt Vajda teli szájjal szidja mesterét, a Tanár úr meleg szavai után értetlen dühe magasztaló dicséretbe csap át, mert végre megérti a Tanár faragatlan mondatai mögött rejtőző szeretetet.

A műtét során naturalisztikus leírást kapunk a sebről, úgy látjuk az eseményeket, mintha magunk is ott állnánk a műtőasztal fölött, a lámpa éles fényében. A vérző seb a novella végén megidézett bibliai történet hatására magasztosul példázattá.

A Tanár nyers kifejezései – „*Hentesek! Böllérek! Találkozunk a vágóhídon!*” – szintén ellentétben állnak a cselekmény végén Vajdához intézett, atyai jóindulatról tanúskodó szavaival.

A sikeres műtétet követő eufóriában Vajda szemében mindannyian felmagasztosulnak, kórházi dolgozókból bibliai szereplőkké válnak. A zsémbes Tanár úr lesz a Mester, ők Telekessel a tanítványok, maga pedig Tamás, a hitetlen, akit mestere hajthatatlan kényszerít tapasztalásra, hogy végül elérkezzen számára a megvilágosodás.

*Hornyai Zsófia, Kalmár Anna,
Pilz Olivér és Szentirmai Bálint (11.C)*

Vrabély Márk *A reformnemzedéket* mondja.

NYELV ÉS GONDOLKODÁS KAPCSOLATA FAREMIDÓBAN ÉS CAPILLÁRIÁBAN

„Az *oibák* nyelvének sípoló hangjai csak érzéseket képesek kifejezni. A nyelv használóinak egocentríkussága leginkább abban nyilvánul meg, hogy szubjektív, érzelmi alapon neveznek el mindent, sőt meg sem értik, ha valami olyanról beszélnek nekik, ami hidegen hagyja őket. „*Értem és érdekel: e két fogalmat az oihá-nyelv egy szóval jelöli.*” (Hatodik fejezet) Persze ha valamit nem szeretnek,

Reseterics Luca, Turi Csenge, Egri Zsófia és Őri Eszter a *Karácsonyi elégia* elmondása után.

sem. Szép, dallamos nyelv, hiszen a beszédhangokat zenei hangok helyettesítik. Ez a különleges nyelv arra lett tökéletesítve, hogy az információkat könnyen közölhessék egymással. A *szolaszik* nyelve értelmes lényük kifejezését szolgálja, és fajuk nem kifejezetten ellenséges. Az embereket mégis vírusnak, *doszirének* tekintik, mert a romlékonyságon, tökéletlenségen kívül egyebet nem látnak benne. Felsőbbrendűnek hiszik magukat, és ezt fejezheti ki, hogy a *szolaszi* szó magasabb hangokból áll, mint például a *dosziré*.”

Dögei Mátyás, Sajó Henrik Mátyás,
Tolnai Judit és Tóth Róbert (10.B)

„Capilláriában a nyelv alapja a női természet hangsúlyozása. A nyelv indulatszavakból épül fel, melyek a jelölt tárgy által kiváltott érzést fejezik ki. Ezzel hangsúlyozva a társadalom egyszerűségét, érzékiességét, nőiességét. Ezt legnyilvánvalóbban az *oiba* szón keresztül lehet megérteni, mely szintén egy indulatszó: Capillária lakosságát, azaz a nőtársadalmat jelöli. Örömfelkiáltással

Hornyai Zsófia Málcsit játssza az *Ugratás*ban.

és beszélnek róla nekik, azt megértik, hiszen az undor, utálat is érzélem. Indulatokra épülő nyelvüknek felel meg a hangzása is. Sípoló, rikácsoló jellege miatt gonosz, idegen nyelvnek hat. Ehhez hasonló nyelvet tulajdonítottak régen a szíréneknek, akiknek dala szép volt ugyan, hogy a halálba csábítja az embert, de valódi hangjuk efféle.

A *szolaszik* nyelve tűnhet vidámnak, vagy nagyon komolynak, de szerintem egyik

kísérik, amely kifejezi társadalmuk nagyságát, az életörömet, szépségük és létezésük dicséretét. Minden érzést ebbe a szóba öntenek, ami csak önmagukkal kapcsolatban örömmel és elégedettséggel tölti el őket. Világukban a férfi kifejeletlen, az *oibáról* leszakadt csökevényes rész, az őt jelölő szó is durvább, mélyebb, megvető: *bullok*.

Faremidóban jobban el kell vonatkoztatnunk a sza-

vak eredeti jelentésétől, ha kapcsolatot keresünk a gondolkodásmód és a nyelv között. Lakóiról, a *szolaszokról* kiderül, hogy csupa szervesen anyagból állnak, így az agyuk is. Mégis tökéletesen fejlett, rendezett a mozgásuk, világos a gondolkodásuk. A lélek és az értelem egy jelentéssel bír náluk, működésüket a természet energiái irányítják. Gondolkodásuk középpontjában az áll, hogy minden harmóniában, összhangban legyen mindennel. Ezt az elvont, személytelen rendet fejezi ki nyelvükben a zene. Szavaik hangjegyekből építkeznek, elvont viszonyokat fejeznek ki. Egy gondolat különböző hangjegyekből fölépülő, zengő dallam, ahogyan a *szolaszik* maguk is sokféle anyag ideálisan rendezett összessége. Lelkük éltető anyagok összesűrűsödése, és magasabb rendű értelmük mentes az indulatoktól. Ez a zene azonban nem művészet, ahogy a *szolaszik* lényé sem emberi.”

Gerlei Anna és Stark Attila a *Teknősbékában*.

Egri Zsófia, Őri Eszter,
Reseterics Luca és Turi Csenge (10.A)

Kerekgyártó Anna, Scholcz Anna, Tordai Dániel és Tóbiás Ilona a *Lélekelemzés* után.

Lé Hoang Anh és Kelényi Betti a *Kísérleti módszerben*.

A MODERN EMBER VÁGY- ÉS RÉMÁLMAI A *CAPILLÁRIÁBAN*

A Capilláriában a rémálmok és vágyálmok egyszerre vannak jelen, e kettő egymásból következik, egymást átjárja. Karinthy Gulliverje a férfinem kollektív rémálmát álmodja, amelybe belevegyül a vágyalom mézcsöppje. Mint Petőfi *A bánat? Egy nagy óceán...* című versében: az öröm csupán egyetlen törékeny gyöngy a bánat tengerében – úgy a Capilláriában is. Alámerülünk a gyötrelmek és gyönyörök óceánjába, lelkünk és fantáziánk bugyraiba, ahol az *oibák*, e csodás külsejű nőlények élnek. A testi szépség dicsérete a mézcsepp, amely a keserű álmodást megszépíti, de amely végtelenül meg is szégyeníti a férfinemet: ez Karinthy bölcsessége. Hiába élünk a világ legfejlettebb társadalmában, és van hihetetlen mennyiségű kacatunk, a nő (az ősi, primitív értelemben vett nő) csak nő marad a férfinak (legyen ez bármilyen modern, öntudatos lény). Egy szép test, egy áttetsző, illékony létforma. A Capillária szerint a civilizált álca, amelyet magunkra öltünk, valójában csak csicsás násztánc.

A műben mégis a rémálmok dominálnak. Nézzük a *bullokokat*! Az *oibák bullokok*ot esznek. Élve. Ezek szerint a nő elevenen felfalja a férfit a szerelmi játszmában, miután illatával és szépségével bűvkörébe vonta. A *bullokoknak* – mielőtt megeszik őket – életcélja a toronyépítés. Amíg el nem bolondítja őket az *oibák* illata. A torony ősi archetípus, Bábel tornyának mítoszára utal. Ezt a tornyot egyetértésben építették az emberek, hogy feljus- sanak az égbe, és találkozzanak Istennel, legyőzzék a távolságot, meghódít-

sák az ismeretlen tartományt, és Istennel egyenrangúak legyenek. Isten ezt nem hagyhatta, hiszen elvesztené misztikus lényegét, a távolságot, s ezért összezavarta az emberek nyelvét. A torony építése félbemaradt, és az emberek szétszóródtak a világban. A *bullok*ok a tengermélyből a felszín felé törnek tornyaikkal, és az *oibák* zavarják meg őket munkájukban. Az *oibák* lennének hát a víz alatti világ istenei? Följebb már írtam, hogy itt a lelkünk mélyére merülünk le. Jung a tudattalant egy tengerként képzelte el, melyből a tudat mint sziget emelkedik ki, és ahogy vízszint változik, úgy a tudat perspektívája is. Ha a torony felérne a felszínre, a *bullok*ok öntudatra ébrednének. A toronyépítők két okból kerültek tehát a tenger mélyére ebben a regényben. Egyrészt mert így leértékelődik a munkájuk a bibliaival szemben, másrészt mert ez egy személyen belüli utazás. A férfiak kollektív tudattalanjában. A modern világ felszínének bonyolult mintázata alatt a párját kereső állat ősi ösztönére, szorongására, a nemek vágyódására és harcára ismerünk, mely évezredek óta változatlan.

Az elkorcsosult *bullok*ok művészek, akik nem építik, hanem díszítik a tornyot. Mint azok a művészek, akik kerülgetik ugyan a szerelem-mítoszt, cirádázzák, de a lényegét még nem sikerült, és természetéből adódóan nem is lehetséges megragadniuk. Mítosz marad számukra, nem valóság.

A rémálom lényege tehát a következő: A férfi elkorcsosult, a szerelem rabszolgája, akit felsőbbrendűség-tudat éltet és a magasba tör. A nő hatalmasnak tűnik, hiszen játszik a férfival, de elvesztené valódi hatalmát, ha felfedné számunkra láthatatlan és érthetetlen lényegét.

*Csillik Kristóf, Godó Viktor,
György Dávid és Vrabély Márk Tibor (11.A)*

Kerékgyártó Anna
Karinthy Frigyes: Cirkusz
storyboard

Audio:

halk hegedűszó, fiúhang

Szöveg:

Nyilván úgy volt, hogy szívszakadva vágytam a cirkuszba, de talán éppen úgy vágytam a hegedűre is – aztán előbb kaptam meg a hegedűt, ellenben a cirkuszba nem vittek el, csak így lehetett, hogy szaggatott időközökben újra meg újra álmodtam a cirkusztól –, egyszer messziről láttam dombok mögött, és mintha valaki vezetett volna, a kezemnél fogva. Máskor idegen, nagy város közepén egyszerre ott álltam, de ugyanaz a cirkusz volt, ugyanaz a bejárat, kétfelé nyíló vesztibül. Már ekkor úgy volt, hogy jegyem is volna, be is mehetnék, és mégis összezavarodott az álom, és megint nem voltam bent.

Utoljára aztán végigálmodtam.

Audio:

Verkli, a tömeg zúgása

Szöveg:

Igazgató: Erre tessék, erre tessék, tessék besétálni, mindjárt kezdődik, tessék, tessék. (a fiúnak) Tessék, tessék, van jegy? Akkor tessék, ha nincs, akkor allómars!

Fiú: Ni...Nincs jegyem.. de én igazából... a hegedűm... (mutatja a hegedűjét)... komponáltam egy éneket és talán... ha azt előadhatnám...

Igazgató (nevetve): Ifjú pajtás, elmebeteg, a te szíved nagyon hemzseg... Na de várjál... talán még jó leszél valamire... de ez a hegedülés így magában egybevéeve paralelepipedon.

Kép: Este, sokszínű, jókedvű tömeg áramlik a cirkuszba. Kicsit arrébb, a kép előterében áll a fiú, és vágyakozva néz befelé. A bejáratnál áll az igazgató, aki előbb a tömeghez, majd egyedül a fiúhoz beszél.

Fiú: Igazán szép dal én esküszöm...

Igazgató (közbeszól): Megpróbálhatjuk, de előbb nézd meg, miről van itt szó, mi kell a közönségnek.

Audio:

Vízcsobogás, a „színész-nő” hörgése, visszhang

Szöveg:

Igazgató (mielőtt belépne): Most jól figyelj, mert amit majd látsz, az kell a közönségnek! Nem valami hegedű...

Belépnek.

Fiú (ordít): Mi ez? Miért nem csinál semmit? Szabadítsa ki!

Igazgató (lenézően): Ostoba, hisz ezek a színészeim! És különben is viaszból vannak!

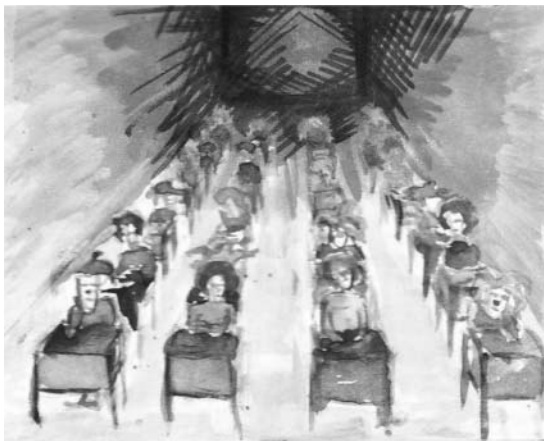
Kép: Sok színes termen mennek keresztül, majd belépnek az ajtón ami a színészekhez vezet. A fiút az igazgató fogja le. A beszélgetés után mennek tovább, de még bámulja tovább a „színészeket”.

Audio:

Suttogó hangok hátulról

Szöveg:

Igazgató: Ez a bohóciskola (gúnyosan), ahogy elnézem, te is itt végzed. Most jól figyelj, mert megmutatom neked a legjobbat!

Kép: Egy folyosón mennek végig, majd bejutnak a bohóciskolába. Az igazgató szövege után a fiú leül egy padba.

Audio:

Suicido nyöszörgése, majd taps

Szöveg:

Igazgató: Suicido! Gyere, mutasd meg a számodat! (utána) Ez az! Ez tetszeni fog a közönségnek!

Kép: Suicido előremegy, felvágja a mellét, és kiveszi a szívét. A többiek tapsolnak. Suicido visszagyömöszöli a szívét, majd a helyére megy, ahol tűvel és cernával varrja össze a mellét.

Audio:

Az osztály nevetése, gúnyolódása

Szöveg:

Igazgató (a fiúnak): Gyere ki! (kimegy a fiú) Hát akkor te mit tudsz?

Fiú (a hegedűre mutat): Hát van az a melódia... amit én... nagyon megindító dalam...

Igazgató: Még mindig azzal a hegedűvel bosszantasz! Mi-csoda ócskaság! (egy bohóc-fiúnak) Scherzo! Mutasd meg ennek a zenetermet!

Kép: A fiú kimegy, amikor az igazgató hívja. Az osztály nevet a válaszában, Scherzo lenézően néz rá, amikor elvezeti.

Audio:

Először halk kakofónia, melyből néha kitűnik egy-egy hangszer. Amikor a karmester int, egy üvöltő, diszszonáns akkord hangzik fel

Szöveg:

—

Kép: Folyamatos mozgás, püfölés, húzás-vonás. Amikor a karmester int, minden szinkronba kerül. Az akkord után a fiú kimenekül a szobából. Scherzo végig egykedvű.

Audio:

Ütemes csöpögés, visszhang

Szöveg:

Igazgató: Na?

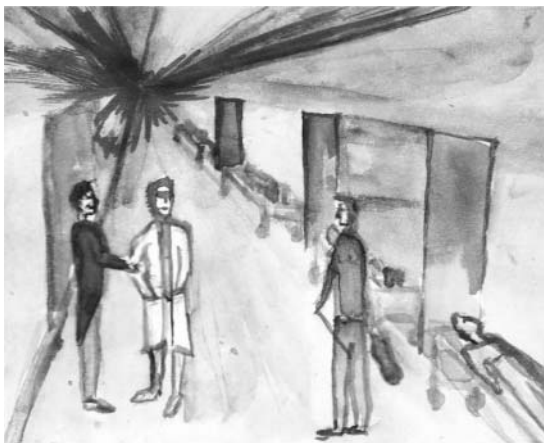
Fiú: Megnéztem a hangszereket, de ezeken nem tudok játszani.

Igazgató (vállát vonogatja, unottan): Nagyon sajnálom, ez esetben gébic. (kajánul) De még megmutatok neked egy helyet.

(lemennek a hullakamrába)

Fiú: Kérem, ne! Könyörögök... Inkább kitanulok valamit, csak itt ne...

Orvos (kimérten): Csak akrobatizmussal mehetünk valamire, abból úgy is kell utánpótlás.

Kép: Egy másik szobában vár az igazgató a fiúra. A beszélgetés után lemennek a hullakamrába, ahol az igazgató az orvossal beszélget, azonban nem érthető mit. A fiú térdénállva könyörög az orvosnak, aki hidegen néz le rá.

Audio:

Tornászok zaja

Szöveg:

Igazgató (durván): Mássz fel rajta!

Kép: A hullakamrából felmennek az akrobaták-hoz, akik páran a létrák tetején gyakorlatoznak. A fiú láttán megállnak és nevetve nézik. Az igazgató a fiú elé tesz egy létrát, hogy másszon fel rajta. A fiú ügyetlenül mászik, majd amikor fölé, alulról kitolják a létrát az utca fölé. A fiú elájul, ezzel párhuzamosan elsötétül a kép.

Audio:

Csönd, csak a fiú légzése hallatszik, majd halk hegedűszó

Szöveg:

—

Kép: A sötétségben egyszer csak fény gyullad, ahol meglátjuk a fiút, már artistaként. Felmásszik egy létrán, arra ráhelyez egy asztalt, arra három széket, arra egy óriás kockát a sarkánál, arra egy póznát. Ennek a tetején hegedül. Amikor befejezi, csak a befestett arca látszik, de halljuk a közönség tapsát. Elsötétül a kép.

– Berke!

A vörös kisfiú csodálkozva pillantott fel. Tíz maszatos gyerekarca fordult felé várakozón.

– Játék – szólalt meg az egyik. Berke csak most értette meg, miért tűnik olyan magasnak mindenki. Felállt, megigazította bölénybőr ruháját. Végigjártatta pillantását pajtásain, utána szemét lesunyva lassan megrázta fejét. Ha ezután felnéz, azt látja, hogy mindenki megkövülten mereszti rá a szemét. A játékból nem lehetett kiszállni. Kimondatlan törvény volt, minden nap a Nap felkeltétől addig, amíg az Anyák másodszorra elhívják kicsinyeiket enni, játszás van. Az Atyák vadásznak, begyűjtik, ami Holdig, vagy a következő napra szükséges, vagy szakócat készítenek, ha épp elkél. Az Anyák bogyókat, gyümölcsöket, gyógyfüveket szednek. Az Öregek és a betegek otthon fekszenek, az erősebbek az Anyáknak segítenek. A kölykök játszanak. Nincs kivétel.

Egy bronzos bőű, ébenfekete szemű kicsi kilökte Berkét a körből. Vad csatakiáltás hagyta el torkát, ütötte hozzá a ritmust a kezében lévő kövekkel. Lassanként a többiek is beszálltak a ritmusba, a barna fiúval szemközt a kislány folytatta a kántálást: „Áleje-vujele...”

Az énekhangok egyre halkultak, végül elhaltak. Dús fenyőerdő ölelte körül gondolkodóan.

„Áleje-vujele, sárka-sárka, ájele-vujele, ájele-vujele...” Berke önkéntelenül is dúdol-

ni kezdte a fülbemászó dallamot. Ráeszmélt, hogy nem tudja az utat vissza, a barlangokhoz. Sírásra görbült kicsi szája, szeplős arcán egy könnycsepp gördült le vonakodva, mintha nem tudná eldönteni, menjen-e, vagy sem. Végül mégis levetette magát, s egy furcsa alakú kődarabot szemelt ki célul. Berke is megpillantotta, felvette, megvizsgálta. De újra eszébe jutott, hogy vissza kell mennie. El is indult, magabiztosan kerülgette a vastag derekú fákat. Meztelen talpába tüskék hatoltak, mocsaras földdarabok akarták magukba szívni; de Berke csak ment, azt hallotta, hogy a madarak csicseregnek odafent, látta a beszőrődő napsugarakat, érezte a gyanta erőszakos, mégis vidám illatát, és újra elkezdett danolni. „Sárka-sárka, aptala-diptala, ájele-vujele, ájele-vujele...”

Vörös...égető...rémisztő csoda ugrott ritmuskövei közül a földre. Berke felsikoltott, de mozdulni nem volt képes; kővé dermedtette a félelem. Szelei óriásira tágultak, lobogtak, kezeit felemelte. Ajkai közül valami idegen, áhítatos, egyszerű, s egyben mesteri hang szökkent elő:

– *Tűz.*

Scholcz Anna

Lajtai Enikő (10.C)

Egy utolsó utazás

Egyetlen múzsám,
Hová mennek a hősök tetteik után?
Mit történik akkor, mikor mi
nem hallunk felőlük? Van-e valami
probléma a családjukkal?
Milyen a viszony az asszonnyal, a fiúval?
Hogyan telnek a mindennapjaik, ha nincs
kit megmenteni, nincs mit tenni?
Egyetlen múzsám, mi történt azzal a régi hőssel?
Odüsszeusznak hívták, teli volt erővel.
Mit csinál, mióta oly nagyokat tett?
Mi történt vele az elmúlt 20 évben?

Oh, az istenek, ők tudják mind
hogyan telnek Odüsszeusz unott napjai:
öreg, fáradtan. Már nem gyors vagy leleményes,

Francesco Primaticcio: Odüsszeusz és Pénélopé

már nem az az ifjú, akiről mondák zengnek.
Már nem az a harcos, aki a győzelemért él,
az élete már nem egy küzdőtér, egy kaland.

Már csak egy öregember. Oh, a valaha dicső Láertiadész,
már nem több, mint egy veterán; lassú, vén.
Otthon ül az ágyában (melyet ő maga faragott ki).
Ül és néz, száján nosztalgia ömlik ki.
Hitvesét, a gyönyörű Penelopét
már vagy öt éve, hogy elvitte Hádész,
hogy lelkére békében vigyázzon.
Nem is emlékszik, mikor Télemakhosz
legutóbb szülőfalujában járt.
Elhagyta őt mindenki: az inas, a dada, a szakács.
Hős volt ő egyszer, de annak vége...
Már réges-rég vége...

Az öreg Odüsszeusz a piacon hallja egy nap,
ahogy a vénasszonyok összesúgnak,
hallja a pletykát egy bárkáról
mely lelkeket gyűjt, hogy elhívjon
egy utolsó útra, kalandra,
hogy a végén hazavigyen az alvilágba.

Odüsszeusz rágja magát a dolgon, napokon át,
de rájön, hogy ennél nincs is szebb halál.
Úgy távozik, hal meg, ahogy mindig is akart,
egy kaland közben, dicsőn, boldogan.

A hajó éjszaka jár, a hónap végső hétfőjén.
Odüsszeusz körbekérdez, de nem nehéz
megtalálni, hisz oly fekete, oly „más”
vörös zászlóin egy kutya, aki az alvilágban vár.
Van ott még pár ember, beteg és öreg mind.
Vénasszonyok, özvegyek, veteránok; jó helyen vannak itt.
Láertiadész csatlakozik a sorba, felszáll a fedélzetre,
üdvözlí a kapitányt, akinek fedve van az arca egy maszkkal.
A hajó lassan elhagyja a partokat,
a matrózok (akik szintén hordanak maszkokat)
belelátanak a magyarázásba;
hogyan zajlik ez a bizonyos út le, az alvilágba.
Mindenkít egy kabinba vezetnek, ahogy a hajó úszik,
Poszeidón meg tiszteli a népet, halkan elnyugszik.
A bárka a nyílt vízre ér, mélyen benn járnak.

Odüsszeusznak hiányzik az ismerős áramlat.
A kabinokban a matrózok tovább magyaráznak,
megkérlik az utasokat, dőljenek hátra,
hunyják le a szemüket, és egyszerűen
gondoljanak a legszebb dologra, eseményre
az életükben, a legboldogabb, legbüszkébb percre,
próbáljanak visszaszívódni abba az emlékke.

Odüsszeusz szeme előtt százezer emlék jelent meg,
de egy se volt se dicsőbb, se boldogabb, se szebb,
mint mikor először fogta kezében a bőgő fiát,
ahogy Penelopéval nézték; hármukról szólt a világ,
mikor még nem volt több, csak egy egyszerű ember,
Láertész fia Ithakából, ki harcolni menne,
de nem győzött le még küklopszot, nem vívott tíz éves háborút,
mikor nem volt más csak egy ifjú... Odüsszeusz.

Ahogy visszasüllyedt ebbe a pillanatba,
észre sem vette, ahogy a matróz kinyitja
a száját, egy levelet helyezve a nyelve alá.
Odüsszeusz észre se vette, ahogy nézte a fiát,
hogy nem érzi lábát, a karját, szívét dobogni sem.
Észre sem vette, hogy minden eltűnt körülötte,
hogy valaha élt, hogy valaha volt.
A fiát nézte... és neki ennyi elég volt.

A három testvér meséje

Szörnyű rémálmok kísértenek a három testvérről és azok tragikus sorsáról. Ezen az éjszakán nem bírtam aludni az újabb iszonyat miatt, ezért leírom a történetet, hátha én magam is jobban megértem. Brahmsot tettem fel, hogy jobb kedvre derítsen, de most tudatosult bennem, ezt Neked csak Beethoven mellett tudom leírni, csak így érthetem meg a félelem valódi okát.

A három fiú Fenyőfőn lakott egy kis fehérfalú, piros tetős parasztházban, Az elsőt erős és alacsony, a másodikat magas és sovány, a harmadikat pedig közepes termettel és barna hajjal áldotta meg a sors. Minden este volt egy szokásuk, mégpedig az, hogy meglesik a szomszédlányt öltözködés közben. Bárcsak figyelmeztetni tudtam volna őket! A szomszédlányba az egész falu szerelmes volt, kedves és jóságos természete mindenkit elvarázsolt, és amikor szülei meghaltak, egyedül költözött a kis piros házikóba, a falu szélére.

Azon a holdvilágos estén is megszökött a három fiú otthonról, befészkeltek magukat az ablak előtti bokorba, és onnan figyelték a lányt. Egyszer csak egy fekete ember ment be a szobába és átölelte nagy, sötét kezeivel a lányt.

A legnagyobb fiú felkiáltott: *Nem hagyhatjuk magára!* – és berontott a házba. A másik kettő elfutott, megijedt.

Másnap várták, várták a legnagyobb fiút, hát csak nem jött. Erre este már nyugtalanul fészkelődtek a bokorban, hátha a lány mellett testvérüket is viszontlátják. De csak a lányt látták megint. Ma viszont egy gonosz, zöld ember akarta megölelni a lányt, aki kétségbeesetten nézett kifelé az ablakon, hátha valaki észreveszi, hogy segítségre szorul. A középső fiú felkiáltott: *Nem hagyhat-*

juk magára! És már futott is be a házba a lányhoz, a legkisebb meg ijedtében a fekete erdőbe.

Harmadnap a legkisebb hiába várta két testvérét, azok nem érkeztek meg. Fogta magát, és este berontott a lányhoz, de halálra vált, amikor egy vérvörös embert látott a lány mellett.

– Hát, te is eljöttél hozzám fiúcska – mondta mézédese hangon a lány.

– Láttam egy fekete embert a házában – mondta a fiú.

– Az a szénégető volt.

– És a zöld ember?

– Az erdei vadász.

– És ki ez a vérvörös ember?

– A szolgám, a mészáros, de engem még nem láttál igazi valómban!

Bőre átváltozott vörössé, fekete patája lett, sötétzöld szeme pedig haragosan villogott az ijedt fiú felé.

– Így vagyok én együtt a vörös mészáros, a fekete szénégető és a zöld erdei vadász. Régóta várlak, te legkisebb fiúcska. A legnagyobb fiú a baltám, amivel tűzfát hasítok, a középső a bükkfa, amiből levágok, te meg a búbos kemencém leszel, amiben ropogni fog a tűz.

Azzal átváltoztatta a legkisebb testvért is, begyűjtött, odaült a kemence mellé, megmelengette tagjait és csak annyit mondott:

„Finom meleg ez a tűz, a fának pedig szép, erős fénye van!”

Molnár András (13.C)

Lány virággal

*„Mrs. Dalloway said
she would buy the flowers herself.”
(Virginia Woolf)*

Liliom vagy orchidea? – gondolkodtam a piacon. A méhek zümmögésében, a narancssárga műanyagtetőn beszivárgó napfényben, az öreg virágárus mosolyában, bágyadt fáradsággal keveredő elégedettségemben, az emberek zajában és sietségében, válogatásában és a szegfűk, hortenziák, rózsák és tulipánok illatában benne volt az, amit szerettem: a piac és ez a gondtalan nyár.

A kulcsot kerestem a lakáshoz. Letettem a virágot a földre és egy hirtelen ötlettől felvillanyozva elindultam a lépcsőn fölfelé. Kisétáltam a panelház lapostetejére, szandál már nem kellett. Szúrta a talpamat a kavics, amivel a tető volt végighintve. Lefeküdtem a kényelmes kavicságyra, gyengéden masszírozta a hátamat. A tűző nap kellemesen melengette arcomat. Hamar elaludtam.

Egy kórházban álltam, előttem üvegajtó, megpróbáltam kinyitni, de zárva volt. A szülőszobában éppen császármetszést hajtottak végre. Pont szemben álltam az ágygal, az anya arca nem látszott, mert egy kendő volt kifeszítve a nyaka felett. Kiemelték a babát, csúnya és vörös volt, a sírását nem hallottam. Ekkor az egyik nővérke kinyitotta az ajtót előttem és én gyorsan besurran-
tam. Nem vettek észre, nem is láttak. Megkerülve az orvosokat, már látszott az anya feje. 16 év körüli lány volt, fekete hajjal, sötét szemmel. Rám hasonlított, arca kissé teltebb volt az enyémnél, a szája pedig még most is vörösre volt rúzsozva. Ezután a kép elhomályosult.

Újabb üvegajtó, ezt már ki tudom nyitni. Egy óvodai terem, kisgyerekekrajzokkal a rózsaszín falon, kintről bevilágít a lámpa fénye, halványan ki lehet venni egy park körvonalait. Velem szemben barna beépített szekrények, valószínűleg a délutáni alváshoz levő ágyakat tárolják benne. Jobboldalt egy kis fa játszóház, benne egy konyha, apró edényekkel és egy nappali. A ház mellett egy kislány nagy építőkockákkal várat épít maga köré, megpróbálja befedni magát. Az óvónő egy háromlábú széken narancsot eszik, a magot maga elé köpi. Hirtelen kicsapódik az ajtó, és egy nő viharzik be. Rajta párducmintás nadrág, feszülős fekete felső, nyakán vastag aranylánc, haja fekete, de látszik, hogy már festett, mert a tövénél le van növe, ott őszes. A kislány felugrik, potyognak a kockák, fején turbánszerű kötés. A kezére pillantok: kék-zöld foltok mindenütt. A bejövő nő üvölt a narancsosra, mire a másik lassan felkel, higgadtan válaszol. Kérdőre vonja a párducmintást, miért nem jött, amikor a kislány beütötte a fejét, és miért vannak rajta az ütésnyomok. Közben a kisgyerek kisétált, őt követem. Egy sötét folyosón vagyunk.

Az ajtón épphogy látszik a jelzés: egy liliom, a kislány megsimogatja. Megérintem a kezét, forró és kicsi. Az övé a virágon, az enyém az övé. A kinti lámpáktól megvilágított terembe megy, fehér ágyak állnak egymás mellett. Lefekszik, hüvelykujját a szájába teszi, lassan elalszik.

Egy sötét lakásban vagyok. Felkapcsolom a villanyt, a neonfény irritálja a szemem. A konyhába sétálok egy előszobán keresztül, bent mindenhol mosatlan edények ételmaradékokkal, kupacban zsákok, régi újságok, címlapjukon meztelen nők. Az asztal is morzsás, piszkos tányérok, és egy narancsleves doboz van rajta, aminek le van vágva a teteje, benne nagy halom kávézacc. Kintől ajtócsapódás és kulcszörgés hallatszik, két fiatal lép be, egy szép, magas, hosszú fekete hajú kamaszlány és egy szemüveges, picit elhízott fiú, értelmes csillogó tekintettel. Egymás kezét fogják. A lány és a fiú valamit néz a konyha végében. A lány megdöbbszent, de inkább bosszús arckifejezéssel indul el. Oldalra pillantok. A földön egy nő, egyik melle kilóg a felsőből, látszik, hogy nincs magánál. Hátranézek. A fiú csak áll és néz, meg se moccan. Egyszerre csak felül a nő, a szemét nem nyitja ki, csak köhög, és öklendezni kezd. A lány leguggol mellé, fejét lehajtja. A falon levő piszkos tükörbe nézek. A fiú már nincs a szobában.

Sötét, majd enyhe narancssárga derengés. A hátamban millió szúrás, felkelek, de bágyadtnak érzem magam és szédülök. Az álmokon gondolkodom, amikor az ajtóhoz érek, és nem jut eszembe, hogy a kulcsot hova tettem. Persze, a lábtörlő alatt, mint olyan régóta már. Felveszem a földről a virágot és megszagolom. Csodálatos illata van, nem kell közel hajolnom, úgy is érzem. Először a nagyszobába megyek, odalépek. Apa régi könyvszekrényéhez, kiveszem *Mrs. Dalloway*-ből a pénzt. Áthaladok a dobozok és szemét közti szűk járaton. A konyhában az egyik dobozból egy egér néz vissza rám. A nő a földön fekszik, ősz haja csimbókokban lóg, kezéből infúziós cső áll ki, amit egy ezüst állvány vezet fel az infúziós zacskóig. Nagy nehezen fel emeli a fejét, a nyakán kidagadnak az erek, szeme csillog a fájdalomtól. Hörög, közben felém kúszik, sovány keze kaparja a csempét, azon megmarad körmének a nyoma. Beteszem a kezébe a liliomot, és megsimogatom a tenyerét. Anya nem bírja tovább. Feje a földre koppan. Felállok mellőle.

Bezárom az ajtót.

Lassan elmosolyodom, felsóhajtok, és megkönnyebbülten elhajítom a kulcsot, minél messzebbre.

Többet nem kell visszatérnem.

Molnár András (13.C)

Téma (Fodor Ákos) és Variációk (7.C)

Fodor Ákos: *MESE*

Volt egyszer egy iciri piciri óriás.

MESE

Egyszer volt egy végtelen hosszú zsákutca.

(Simon Zsófi)

A VARÁZSLÓ

Volt egyszer egy varázsló,

aki nem tudott varázsolni.

(Vizkeleti Péter)

MESE

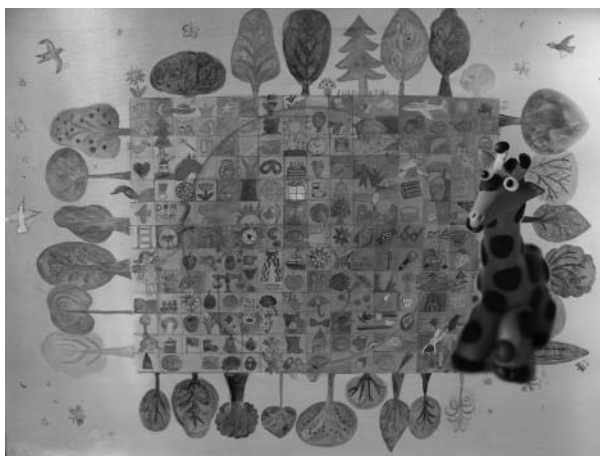
A kerek erdő legsarkában élt egyszer egy zsiráf.

(Bérczy Dorottya)

MESE

Élt egyszer egy fogatlan fogas, csak úszni tudott.

(Demeter Tamás)

MESE

Volt egyszer egy egyszínű szivárvány.
(Miró Anna Dorka)

MESE

Volt egyszer egy üvegölgy, ahol egy gonosz jó tündér élt.
(Szénássy Zsófi)

MESE

Mire elkezdődne a mese, az előtt vége.
(Bender Jonathan)

MESE

Volt egyszer egy óriási törpe.
(Iván Károly)

MESE

Egyszer volt egy kilincs, tovább nincs.
(Osváth Eszter)

MESE

Volt egyszer egy édes citrom.
(Hong Nguyen Chimin)

MESE

Volt egyszer egy óriási lepke.
(Kerekes Anita)

MESE
Táncra perdült
az ördögi tündér.
(Lucza Mátyás)

MESE
Volt egyszer egy csöppnyi griffmadár.
(Valent Veronika)

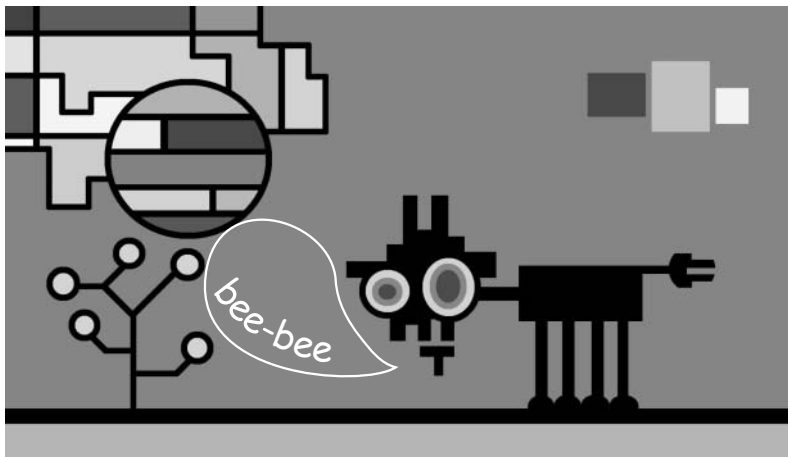
MESE
Egyszer volt, hol nem volt, eleje és vége sem volt.
(Szabó Borbála)

MESE
Élt egyszer egy gazdag
szegényasszony.
(Fori Dániel)

MESE
Élt egyszer egy hatalmas törpe.
(Kövér Bence)

MESE
Egyszer volt hol nem volt itt a vége fuss el véle.
(Gerencsér Dorottya)

MESE
Volt egyszer egy nagy kislány.
(Novák Bálint)

MESE

Volt egyszer egy színes feketelyuk.
(Markella Adél)

MESE

Volt egyszer egy nagy kisnyúl.
(Stevens Dániel)

MESE

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy savanyú méz.
(Oláh Flóra)

MESE

Volt egyszer egy kecske azt mondta, hogy bee-bee.
(Kelényi Bálint)

VARÁZSLAT

Egyszer volt, hol nem volt, ahol a kurta farkú malac túrt, már nem túr semmi.
(Fábián Anna)

MESE

Volt egyszer egy buta tudós.
(Tasi Vince)

MESE

Volt egyszer egy egylábú százlábú.
(Csonka Zsolt)

MESE

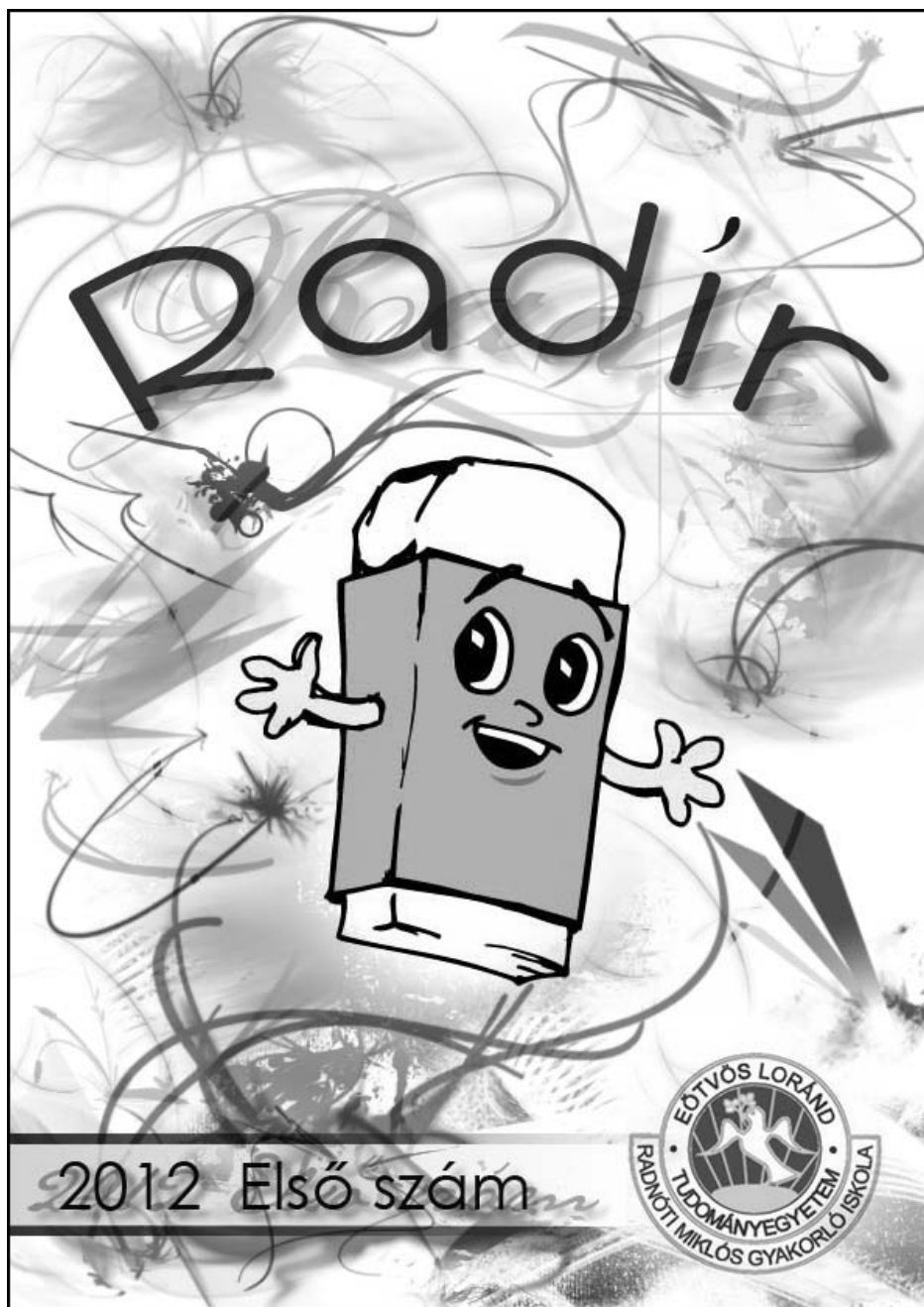
Volt egyszer egy nagy kislány.
(Kocsis Barnabás)

MESE

Volt egyszer egy ismeretlen ismerős.
(Molnár Zsófia Helka)

MESE

Élt egyszer egy halott.
(Márton Áron)

Újabb szám jelent meg a nagy múltú *Radírból*.

Már a honlapon is olvasható. Az utolsó oldalon az is kiderül, hogyan lehet csatlakozni az alkotó csapathoz.

Tudományos diáknapok

Tudományos Diáknap
az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában

AZ ÉVSZAKOK

Lotz Károly: Tavasz

2012. április 20. péntek

* * *

kiállítás

NAGY ALBERT
vezetőtanár

természetfotóiból
a díszteremben

megnyitó időpontja: április 18. 13 óra 50 perc

a kiállítást megnyitja: Ludmann Mihály

április 20-án, pénteken 8 óra 45 perckor

A Tudományos Diáknap nyitóelőadása

Dr. FERENCZ GYŐZŐ
egyetemi docens

ELTE Angol-Amerikai Intézet
Anglisztika Tanszék

Radnóti Miklós:
A radikális megkésetttség poétikája

Cortésy Kertész Tivadar: Vihar a Horváthúgyon

Támogatóink:

Dr. DÁVID GYULA Tavasz az Uránuszon
fizikus, ELTE Atomfizikai Tanszék

Dr. GELENCSÉR ANDRÁS Szmog télen-nyáron?
levegőkémikus, egyetemi tanár
PE Föld- és Környezettudományi
Intézeti Tanszék

Dr. MATSKÁSI ISTVÁN Éghajlatváltozások -
nagy kihágások
biológus, a Magyar Természet-
tudományi Múzeum főigazgatója

MONSPART SAROLTA A sportoló ifjúság
tájfutó világban
A Nemzeti Szabadidősport
Szövetség elnöke

Dr. PÁLDY ANNA A klímaváltozás egészség-
ügyi hatásai - mit
tehetünk a felkészülés és
megelőzés érdekében?

PERÉNYI TAMÁS DLA Örök visszatérés az
építészetben
építészmérnök, egyetemi docens
BME Építészmérnöki Kar,
Lakóépülettervezési Tanszék

Dr. VRABÉLY TAMÁS A pünkösti betegség, a
nyári ekcéma és társai,
avagy évszakokhoz
köthető megbetegedések
az állatokban

Sándor Mészáros: A hirta

Id. Márkó Károly: Pusztai szivárvány

BILLÉDINÉ

Dr. HOLLÓ IBOLYA
agrármérnök, szakkönyvtáros,
információs tanácsadó

„A szenvedelmes gazda”
Mezőgazdaságunk múltja,
jelené és jövője

Dr. BORSA JUDIT
egyetemi tanár, BME Vegyész-
mérnöki és Biomérnöki Kar

Évszakok, időjárás,
öltözködés - ruházatunk
textilvegyész szemmel

Dr. GÁL RÓBERT IVÁN
közgazdász, szociológus
TÁRKI, vezető kutató

A három évszak, avagy az
életpálya finanszírozása
különböző társadalmakban

KALÁSZ MÁRTON
kétszeres József Attila-díjas költő,
író, műfordító, az Írószövetség
volt elnöke

Versék, évszakok

Dr. LERNER JÁNOS
geográfus, térképész,
dokumentumfilmes

A jegesmedvék rémálma

LUDMANN MIHÁLY
festőművész, vezetőtanár

„A kő marad”
Fejezetek a magyar építő-
művészet történetéből

Dr. ORLÓCI LÁSZLÓ
botanikus, az ELTE
Füvészkert igazgatója

A botanikus kertek jelenlegi
feladatai, különös tekintet-
tel az ex-situ megőrzésére

Munkácsy Mihály: Virágcsendőlet

Dr. BOZÓ LÁSZLÓ

meteorológus, az MTA levelező tagja, az ÖMSZ volt elnöke

Az éghajlatváltozás és a természeti erőforrások

Dr. CSERHALMI ZSUZSANNA

egyetemi adjunktus, ELTE Modern Magyar Irodalomtörténeti Tanszék

Évek, tanévek, évszakok

Dr. HERMANN RÓBERT

hadtörténész, a Hadtörténeti Int. és Múzeum parancsnokának tudományos helyettese

Az időjárás tényezők hatása a 48-as szabadságharc hadműveleteire

Dr. KAMARÁS KATALIN

vegyszermérnök, az MTA levelező tagja, MTA Szilárdtestfizikai és Optikai Kutatóintézet

Hőmérséklet az anyagokban

MOLNÁR SZABOLCS

zenetudós, zenetörténész, tanársegéd, Eszterházy Károly Főiskola

Klimaváltozás? Haydn és Schubert telei

Dr. RECSKI ANDRÁS

egyetemi tanár, a BME Számítástudományi és Információelméleti Tanszékének ny. vezetője

A naptárkészítés és a matematika

Dr. TÖRÖK CSABA

a teológia professzora, Esztergomi Hittudományi Főiskola

Az évszakok a keresztény szimbolikában

Tornyai János: Buzatábla kendős nővel

Korszakok és évszakok egy divattervező szemével

v e n d é g ű n k

ZOÓB KATI

a világhírű, számos díjjal és kitüntetéssel elismert divattervező művész

Rendhagyó hangverseny és beszélgetés az évszakokról, érzésekről és a csodáról, amit muzsikának nevezünk

SZABÓ KATALIN

vezetőtanár

Tavaszi zsongás

Közreműködnek:

HEGEDŰS ENDRE

és **HEGEDŰS KATALIN**

zongoraművész házaspár

ÁGOSTON BÉLA

hangszeres virtuóz

KOVÁCS BENJÁMIN

a 10.b osztály tanulója

A felhangzó művek szerzői:

Sajkovszkij, Grieg, Sinding, Piazzolla, Kovács Benjámin

**Az elmúlt 25 év
tudományos diáknappjainak témái az
ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában**

1988 A környezetvédelem

1989 Magyarságtudat

1990 A matematika mint alkalmazott
tudomány

1991 A Biblia

1992 A francia kultúra

1993 Az angol nyelvterületek kultúrája

1994 Az orosz kultúra

1995 A német nyelvterületek kultúrája

1996 A honfoglalás milicentenáriumának
megünneplése

1997 Az antik latin és görög kultúra

1998 A gyermek civilizációnk történetében

1999 A harmadik évezred küszöbén

2000 Emlékezzetek utatok kezdetére!

2001 A Nobel-díj alapításának 100. évfordulója

2002 Radnóti Miklós és kora

2003 Élet a megsebzett bolygón

2004 Az előrevetített vágykép - EURÓPA mint
a világ szintézise

2005 Újjászületés- reneszánsz napok a
Radnótiban

2006 Családi körben

2007 Az ember a XX-XXI. században

2008 Angyalok és ördögök- a barokk kora

2009 Az ALMA MATER- az értékek forrása

2010 Gondolatok a szabadságról

2011 Bolygónk, a Föld - felelőségünk,
félelmeink és reményeink

2012 Az évszakok

TÉP program a 2011/2012-es tanévben

A Radnóti Miklós Gyakorló Iskola harmadik éve ad lehetőséget arra, hogy az iskolába járó gimnazisták társadalmi érzékenyítő programon vehessenek részt. Mélyebben foglalkozzanak olyan társadalmi problémákkal, melyekkel a diákok közvetlenül is találkozhatnak, vagy olyan, a mai magyar társadalomban létező szociális kérdésekkel, melyek közvetetten érinthetik életüket. A program kidolgozásában és lebonyolításában, az órák megtartásában gyakorló szociális munkások, szociálpolitikusok és pszichológusok vettek részt.

A korábbi évektől eltérően ebben a tanévben a diákok nem vettek részt hátrányos helyzetű fiatalokkal közös, alkotó tevékenységekben, ellenben a bevont gimnazisták köre jelentősen bővült: a kezdetben a jogi fakultáció keretein belül, csupán a 12-es évfolyam egy része számára fenntartott projekt a 2011/2012-es tanévben valamennyi 10. és 11. osztályos tanuló számára kínált programot. A 10-es tanulók télen egy napos „workshopen” (osztályfőnöki napon) vettek részt, ahol a hajléktalansággal, a cigánysággal, a szegénységgel, a bűnelkövetéssel, illetve a fogyatékkal kapcsolatos társadalmi kérdésekről lehetett nyíltan, kiscsoportban, de helyzetgyakorlatokkal és csoportmunkával könnyítetten beszélni, megnyilatkozni. A 11-es osztályok az előbbi tematikával azonos kérdésekkel foglalkoztak, de elmélyültebben, nagyobb óraszámban, szintén a nem-formális oktatási csoport-módszerekre alapozva a munkát. Kiragadott példákon keresztül nehéz szemléltetni, hogy milyen sokrétűek és mélységűek a TÉP programban érintett témák, illetve az alkalmazott gyakorlatok és módszerek, de a teljesség igénye nélkül néhányuk bemutatásával talán közelebb kerül a program megértéséhez az az olvasó is, aki nem vett részt még ezeken a foglalkozásokon.

- Hogyan döntenénk, van-e egyáltalán döntési lehetőségünk, mi a perspektívánk, ha szegénységben élünk? Játsszuk el egy társasjátékkal, szociopolyzzunk!
- Ki és miért válhat stigmatizálttá, milyen az életed, ha meg vagy bélyegezve?
- Hogyan vélekedik az „utca embere”? És mit gondolnak a gimnazisták a prostitúcióról, vagy a hajléktalanságról?
- Élhetünk együtt, tanulhatunk együtt? Kérdések és válaszok a fogyatékoság témaköréből.

- Milyen az élet kerekesszékekben? Próbáld ki!
- Ki és miért lesz deviáns, hátrányos helyzetű? A kérdésnek milyen történeti, szociológiai, pszichológiai és politikai megközelítése van?
- Hogyan alakíthatja a csoport a saját élmények beemelésével a csoporttagok attitűdjét?

A nem-formális módszerek alkalmazásával a fiataloknak alkalmuk nyílt megismerkedni a saját élethelyzetüktől eltérő (társadalmi) sorsokkal, belehelyezkedni a társadalom nagy része által kivetett vagy éppen megvetett csoportok életébe és a lehetőségeikbe, ezáltal közelebb kerülve önmagukhoz és saját társadalmi felelősségük megtalálásához.

A programot lebonyolító Ponton Csoportról részletesebb információt a www.pontoncsoport.hu honlapon találasz.

MUSIKÁLO KÖRÉNY
TUTTA FORZA

Tutta Forza
koncert a Radnótiban

Vendég: Parafónia Zenekar

Szeptember 28. 18 óra

Helyszín: ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola díszterme

Cím: 1146 Budapest Cházár András u. 10.
Tel.: 319-1731

A belépés ingyenes, 1500 Ft-os támogatói jegyek az iskola portáján igényelhetők.

A KÖLTÉSZEK NAPJA, 2012. ÁPRILIS 11.

ÉN NEM FOGOM BE PÖRÖS SZÁMAT.
A TUDÁSNAK TESZEK PANASZT.
(Ars poetica)

Mért legyek én tisztességes? Kiterítenek
 ügyis!
 Mért ne legyek tisztességes! Kiterítenek
 ügyis.
 (Két hexameter)

[illegible][illegible]

ÉN EGÉSZ NÉPEMET FOGOM
NEM KÖZÉPISKOLÁS FOKON
TANÍ-
TANI

(Születésnapomra)

A sen mai dăinăt eu am,
 în toate hăruțalea vagoz,
 înveș pătulul scutit
 o nănk, nănk a colțagor.

Ionuț

FELLÉPŐK, MŰSOROK¹

Kósa Kitti és Kósa Tamás az 1. osztályból:
Gárdonyi Géza: A kutya meg a nyúl –
vers kategóriában

Kukolya Kamilla (9.C) és Kukolya Blanka
(8.C) – zongora és cselló: Hacsaturján:
Andantino – zene

Száday Gergely (2.): Nógrádi Gábor: Ho-
gyan neveljük a rendőröket – vers

Sári Alíz (1.): Csukás István: Sün Balázs –
próza

Belényesi Bernadett és Fritsch László (3.) –
gitár: La Folia L’Espagne és Ricker, El-
vesztettem a páromat – zene

Tumbász Noel (1.): Móra Ferenc: A cinege
cipője – vers

Szíjj Zina (2.) – zongora: Francia dal és A
part alatt – zene

Dianovszky Zalán (1.): Indián mese: A nagy-
anyó haja – próza

Kovács Kitti (4.): Erdős Virág: Négyes, hatos – vers

Széll Kata és Várszegi Vince (1.): cselló és nádúzó – zene

Ökrös Olivér (1.): Juhász Magda: Az öntelt oroszlán – vers

Karakas Benedek (4.) – zongora: Saját szerzemény – zene

Szabó Artúr (1.): Kovács Barbara: Elfoglalt vagyok – vers

Rajkó Kató Eszter és Erbszt Dávid (3.) – hegedű és zongora: Régi mesék – zene

Munkácsi Sára (1.): Kovács András: Csillagszél – vers

Ligeti Márton (5.A): Edvard Grieg: Folkeweise – zene

Reisinger Csenge (3.): Horgas Béla: Szófacsaró – vers

Gungl Ádám (11.A): Hans Zimmer: A Karib-tenger kalózzai – zene

Kiss Kocsárd Benedek (6.B): Janikovszky Éva: Felelj szépen, ha kérdeznek
(részlet) – próza

¹ A felsorolás a fellépés sorrendjét is mutatja.

Vajda Hanna (2.): Szabó Lőrinc: Lóci óriás lesz – vers
 Cernov Noa (2.) – furulya: ABCD (népdal) és Caroubel: Gavotte – zene
 Széles Borbála (4.): Varga Katalin: Kabátmese – vers
 Urbán Marcell (4.): Nagy Lajos: A Kolibri – próza
 Deres Johanna (2.): Petőfi S.: Itt van az ősz, itt van újra – vers
 Bakó Dorottya (7.C), Králik Abigél (7.B) és Králik Miklós (5.B): Loillet: Szonáta 1. és 2. tétel – zene
 Berényi Péter (6.B): Heltai Jenő: Ballada három patkányról – vers
 Farkasházi Zsanett (7.A) – fuvola (zongorán kísér: Cserhalmi Mária): Friedrich Kuhlau: Menüett allegro tétel és Tomaso Albinoni: Giga – zene
 Bogdán Gergő (6.B): Kányádi Sándor: Az elveszett követ – vers
 Menczer Izabella (12.C) – zongora: Saját szerzemény – Meseország – zene
 J. Tóth Edit (5.B): Varró Dániel: Andris beszélget az állatokkal (részlet) – vers
 Bakó Dorottya (7.C): Chopin: Perckeringő – zene
 Pordán Annasára (10.D): Varró Dániel: Nyelvművelés – vers
 Balázs Mihály (11.B): Chopin: cisz-moll noktürn – zene
 Kertész Fanni Ajna (9.C): Varró Dániel: Változatok egy gyermekdalra – vers
 Szűcs Emese és Szűcs Boglárka (12.A) – harmonika és hegedű: Astor Piazzolla: Oblivion – zene
 Dely Boglárka és Svejda Anna (8.B): Sulhof – próza
 Kovács Benjámin (10.B) – zongora: Saját szerzemény – Rapszódia – zene
 J. Tóth Judit és Marjai Márton: Serkentő rigmusok és Szittyá Attila Bendegúz: Egész úton München felé – meglepetés
 Nagy Albert – meglepetés
 Belai Alex, Ligeti Márton és Kollár Kristóf (5.A és 5.B) (tánckíséret: Gintli Fruzsina, Lámfalusy Szafira, Demők Dóra, Nagy András): Rómeó és Júlia – musical: Lehetsz király – ének
 Acsády Zsófi, Birtalan Zsuzsanna, Horváth Flóra, Lazur Zsófi, Pásztor Bianka és Sziklai Nóra (2.): Zumba: Love somebody – tánc
 Bohos Lilla (1.): altatódal – ének
 Szakács Eszter és Kubik Emese (5.A): tánckoreográfia – tánc
 Gintli Fruzsina (5.A) és Belai Alex (5.B) (tánckíséret: Lámfalusy Szafira): Jézus Krisztus Szupersztár – Kezdhetnénk-e újra – ének

Dóczi Maja (3.): tánc koreográfia – tánc
 Beer Dominik (2.): népdal – ének
 Dely Boglárka és Gerőcz Emőke (8.B): Örkény István: Bözsike mindent elintéz – jelenet
 Dóczi Réka (1.): fitness tánc – tánc
 Ferenczi Bora, Kopacz Fruzsina és Nemes Zsófia (5.A): improvizáció – jelenet
 Lawson Adrienn (7.C): fitness tánc – tánc
 Kiss Jázmin (2.): népdalok – ének
 Toroczka Dóra (8.A) (táncal kísér: Tóth Petra): Cascada: Every time we touch – ének
 Rátonyi Anna, Nádasdy Anna és Náday Hanga (4.): Zumba – tánc
 Bundula Sára és Szejda Anna (8.B): Karinthy Frigyes: Énekóra – jelenet
 Tóth Petra (7.A): koreográfia – tánc
 Szepes Hajnalka (11.C): You raise me up! – ének
 Dóczi Maja és Nguyen Eszter (3.): tánckoreográfia – tánc
 Kollár Dea (6.B): Rihanna: Unfaithful – ének
 Harmat Kornél, Földvári Márton, Rakonczai Macell, Tóth Róbert, Dögei Mátyás, Balázs Miklós, Sebestyén Zoltán, Bukova Kristóf, Gintli Tamás és Sajó Mátyás (10.B): Harmat Kornél–Földvári Márton: Az egyén kabátja – jelenet
 Gonda Viktória (8.C) (zongorán kísér: Bui Panka): Adele: Someone like you – ének
 Shemesh Sára és Taál Zsófia (4.): akrobatikus rocky – tánc
 Szatmári Kornélia (9.C): Adele: Someone like you – ének
 Loyola Elío és Kerényi Péter (5.B): Beatles: Can't buy me love – ének
 Dóczi Maja, Nguyen Eszter és Belényesi Bernadett (3.): tánckoreográfia – tánc
 Kassai Mirtill (8.A): Irene Cara: Out here, On my Own – ének
 Butkai Fruzsina (8.A): „erőgyakorlat” – meglepetés

EREDMÉNYEK

Vers:

- I. hely: Bogdán Gergő 6.B
- II. hely: Pordán Annasára 10.D
- III. hely: Berényi Péter 6.B

Próza:

- I. hely: Száday Gergely 2. oszt.
- II. hely: Dely Boglárka és Szejda Anna 8.B

Jelenet:

- I. hely: Bundula Sára és Szejda Anna 8.B

Tánc:

- I. hely: Lawson Adrienn 7.C
- II. hely: Tóth Petra 7.A
- III. hely: Rátonyi Anna, Nádasdy Anna és Nádai Hanga 4. oszt.

Ének:

- I. hely: Kollár Dea 6.B
- II. hely: Szepes Hajnalka 11.C
- III. hely: Beer Dominik 2. oszt.
Kassai Mirtill 8.A
Szatmári Kornélia 9.C

Zene:

- I. hely: Karakas Benedek 4. oszt.
Kovács Benjámin 10.B
Balázs Mihály 11.B
- II. hely: Králik Miklós 5.B, Králik Abigél 7.B és
Bakó Dorottya 7.C
Menczer Izabella 12.C
- III. hely: Bakó Dorottya 7.C
Gungl Ádám 11.A
Szűcs Emese 12.A és Szűcs Boglárka

Közönségdíj:

- Gungl Ádám 11.A

Kisgimnazisták osztályszínpad-vetélkedője

2012. május 17–18.

HELYEZÉSEK

1. hely: 6.B (*Túl a Maszat-hegyen*)
 2. hely (megosztott): 7.A (*Ha én felnőtt volnék*) és
5.A (*A kétbalkezes varázsló*)
 3. hely: 7.b (*A helység kalapácsa*)
- Ifik különdíja: 8.c (*Csipkerózsika*)

DÍJAK

Színészek:

- 5.A (*A kétbalkezes varázsló*) Belai Alex (Fitzhuber Dongó), Kollár Kristóf (Éliás Tóbiás), Gintli Fruzsina és Gróf Júlia (Irma néni és Irénke néni)
- 5.B (*Tanár úr kérem*) Bundula Klári (A bizonyítványát magyarázó Gyerek) Máté Jakab (Steinmann)
- 6.A (*Megkettőzve*) Várkonyi Kornél és Klein Ambrus (Inglisek)
- 6.B (*Túl a Maszat-hegyen*) Nagy Iván (Muhi Andris), Stabb Hannah (Ismeretlen Angol Költő), Berényi Péter (Turgenyev), Bogdán Gergő (Sportriporter)
- 7.A (*Ha én felnőtt*) Hábermann Dávid (Kicsi Fiú),¹ Vincze Balázs (Magas Apa)²
- 7.B (*A helység kalapácsa*) Parragi Bálint (Fejenagy), Tardos Tamás (Bagarja)
- 8.B (*Brian élete*) Ispánovity Máté (Brian anyja), Gyenge Ákos (Caesar)
- 8.C (*Csipkerózsika*) Benke Bálint és Szabó Ábel (Királyfik), Endrey Mátyás és Szabó Domonkos (Samuk)

Ötletek:

- 5.A (*A kétbalkezes varázsló*) A láthatatlan szellem ötlete,³ a lassított verekedés ötlete
- 5.B (*Tanár úr kérem*) A legjobb korhangulat, a fiúk és lányok jelenete
- 6.A (*Megkettőzve*) A buszjelenet, a kvíz ötlete

¹ kis méretű oklevelet kapott

² nagy méretű oklevelet kapott

³ láthatatlan oklevelet kapott

Kelényi Bernadett rajza

- 6.B (*Túl a Maszat-hegyen*) A legjobb díszlet 1, a legjobb kórus
- 7.A (*Ha én felnőtt*) A legjobb díszlet 2, a hat párhuzamosan mesélő narrátor ötlete és annak megvalósítása
- 7.B (*A helység kalapácsa*) Az Erzsók's pub ötlete, a kocsmajelenet
- 8.B (*Brian élete*) A legbátrabb darabválasztás, a legviccesebb keresztrefeszítésért
- 8.C (*Csipkerózsika*) A legjobb saját forgatókönyvért (A többretegű mesélés ötlete), az öt szájhős lovag kocsmai jelenete

Húsz év legizgalmasabb könyveiről

Nyilvános esemény

2012. március 16., péntek 19.00

Szeretettel vár a Beszélő és a Nyitott Műhely! (1123 Ráth György u. 4., Déli pályaudvarnál)

1. könyv / Fogság

Spiró György: *Fogság* című könyvéről

a szerzővel

Margócsy István beszélget

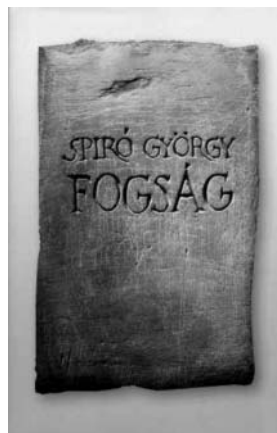
Zenei

Markó Gitta –

Közreműködik:

Az ELTE Radnóti

diákjainak

meglepetés:

hegedű

Kardos Róbert

gimnázium

részvételével

Legyél önkéntes, tegyél a változásért!

„Amit a gyerekektől kapok az a boldogság. Olyan, mintha bedobnál a gépbe egy szemetet, de a végén egy marcipán jön ki. Totál rosszkedvvel megyek el korrepetálni, de teljesen kicserélve jövök ki onnan” – mondta ezt egykori önkéntesünk. És valóban: már csak azért is megéri önkéntes munkát végezni, mert mindig valamilyen pluszt ad nekünk. Legyen az egy kedves szó, egy gesztus, vagy csak az, hogy mindketten jól éreztük magunkat az alkalom alatt – ő, a fogadó, és én, az adó. Vagy fordítva?

Talán ez a legszebb az egészben: nem lehet eldönteni, hogy ki ad, és ki kap.

A Radnóti's Önkéntes Csoportját 2010-ben alapította Tardos Zsófi, volt radnóti diák és Kornai Júlia tanárnő. Aztán bevonták a csoportba Sarkadi-Nagy Szilvi, az iskolapszichológust is, mert az ő szakmai tudása elengedhetetlen egy ilyen folyamatban. Majd összegyűjtöttek 25 diákot, köztük engem is. Akkoriban csak buliból szálltunk be osztálytársaimmal az önkéntességbe, hiszen nem tudtuk, hogy mire számíthatunk egyáltalán.

De nem bántam meg döntésem, és bálás vagyok a sorsnak, hogy akkor beszálltam a „buliba”.

Következő évben már mindannyian dolgoztunk egy-egy munkahelyen: gyerekeket korrepetáltunk, számítógép-használatra oktattunk időseket, illetve a kórházak gyermekosztályán mosolyt csaltunk a kisbetegek arcára. Miután elballagtunk az iskolából, nem hagytuk abba az önkénteskedést: mentorokká léptünk elő, és sikerült 70 új radnótist toboroznunk a programba.

Idén Tardos Zsófinak, a korábbi koordinátornak háttérbe kellett vonulnia munkahelyi elfoglaltságai miatt, ezért én vettem át a helyét. S mondhatom, hogy nagy fába vágtam a fejszém! Viszont nem vagyok egyedül, mert Szilvi továbbra is segít, illetve beszállt a csapatba Pejtsik Júlia tanárnő is. A célunk idén sem változott: minél több radnóti csatlakozzon az Önkéntes Csoportba.

Igen ám, de nyáron kijött egy állami rendelet, miszerint minden 2016-ban érettségiző diáknak 50 óra kötelező közösségi szolgálatot kell végeznie. Enélkül nem tehetnek érettségi vizsgát. Ez a döntés olyannyira megpörgette az eseményeket, hogy most jelenleg 100(!) radnótis jelentkezett nálunk önkéntes munkára.

No, igen, aki Á-t mond, mondjon B-t is. Hát mi mondtunk!

Gőzerővel elkezdjük szervezni a munkahelyeket, az eddig jól beváltakat felkerestük, és persze ennyi gyereknél már újabbakat is be kellett vonnunk a programba. Én viszont féltem attól, hogy ti csak a kötelező mivolta miatt akartok majd önkéntes munkát végezni... de erre szerencsére hamar rációfoltatok az első csoportfoglalkozásunkon!

Azonban továbbra sem találtam sokáig azt a fő csapásvonalat, amit mutatnunk kellene nekünk vezetőknek felétek, míg egy nap ellátogattam egy rendezvényre. Az Esélyt a képességeknek elnevezésű program hátrányos helyzetű diákoknak nyújt anyagi támogatást, elsősorban a tehetségük gondozására. Épp a féléves találkozójukat, a projektnapjukat tartották, amikor megismerhettem őket. Ahogy elnéztem a sok okos, kreatív, tetterre kész arcot, megfogalmazódott bennem, hogy mi, illetve leginkább ti, aktív radnótis diákok hogyan tehetnétek a változásért!

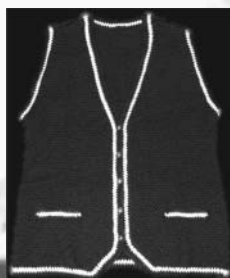
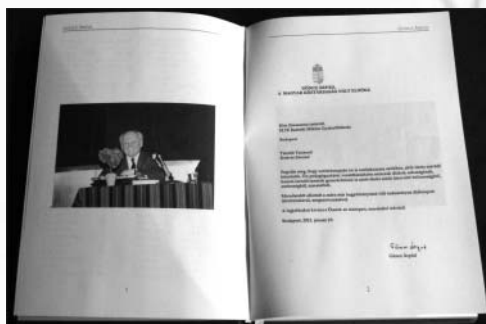
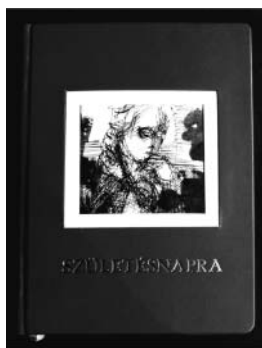
Elsősorban el kell fogadnotok azt a tényt, hogy az ország egyik legjobb gimnáziumába jártok, és egyben az ország legjobb diákjai is vagytok. Ha ez megvan, akkor tudatosítanotok kell magatokban, hogy a tudást, amit itt, eme ódon falak között megszereztek, kötelességetek továbbadnotok. Igen, majd pár év múlva a saját gyerekeiteknek, de addig pedig a kortársaitoknak! Azoknak, akiknek nem adatott meg, hogy egy ilyen nivós intézményben tanulhassanak. Azoknak, akiknek tehetségük nem tudott felszínre kerülni még, mert nem kaptak eddig lehetőséget rá. Azoknak, akiknek a családjuk nem tud teljes mellszélességgel mögöttük állni, és támogatni őket akár anyagilag, akár eszmeileg is.

Ti, ennyi idősen, ilyen élethelyzetben azzal tudtok nekik a legjobban segíteni, hogy a helyes irányt mutatjátok előttük. Legyen az egy matek példa megoldása, egy szöveg értelmezése, egy témáról való beszélgetés, vagy csak egy játék megtanítása. Higgyétek el, ezek mind-mind segíthetnek nekik, hiszen a radnótisokra felnéznek, és rátok példaképként tekintenek.

Ez nem szabad, hogy egy teher legyen. Ezt egy ajándéknak kell felfognotok, amit olykor tovább kell adni másoknak is. És ha már ti adtatok, akkor kapni is fogtok. Ezt garantálom!

Lazáry Fanny

Zsuzsa néni 80

Ötletgazda és mindenes: Hegyi Erzsi

A kötet:

Szerkesztette Schiller Mariann.

Tördelte és a képeket szerkesztette Schubert Mihály.

A címlapot tervezte Ludmann Mihály.

Technikai segítséget nyújtott Szalóki Dezső és Fedák Csaba.

Az anyaggyűjtésben segített: Balázs Katalin, Dávid Anna, Harró Ágota,
Köllő Juli, Lenkovics Marika, Mozer Tamás, Széplaki Anca, Törzsök
Édua.

Készült egyetlen példányban, 2011 - 2012 telén és tavaszán
az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskolában

A mellény Morvai Éva és Pejtsik Juli keze munkája.

A tortáról Köllő Juli gondoskodott.

Az élő **zenét** szervezte: Petrócki Edit, Szabó Kati, Széplaki Anca.

Sofőr: Marcsek Gábor.

Hoppmester: Berek László.

GÖNCZ ÁRPÁD	1	POSZLER GYÖRGY	102
ALMÁR IVÁN	3	SCHILLER RÓBERT	104
CSÁGOLY FERENC	5	TRENCSENYI LÁSZLÓ	106
FÜLÖP MÁRTA	7	VALLÓ PÉTER	109
HEGEDŰS TAMÁS	10	ZLINSZKY JÁNOS	111
HOBINKA ILDIKÓ	11		
HUDE CZ FERENC	14	ALBERT VIKTOR	115
JÓKAI ANNA	16	AMACZI ZSUZSA	117
MEZEY BARNA	18	ARATÓ LÁSZLÓ	119
NOVÁKY ERZSÉBET	20	BALÁZS KATI	120
PATKÓS PÉTER	23	IFJ. BALÁZS KATI	121
SÁNDOR JUDIT	25	BECKER ÁGI	122
SEBESTÉNY ISTVÁN	26	BEKE / SZARKA JUDIT	123
VÁGÓ ISTVÁN	28	BEREK LÁSZLÓ	125
VÁSÁRHELYI TAMÁS	29	BORONKAI SZABOLCS	126
VEKERDY TAMÁS	31	BÓHM ZSUZSA	
VICTOR ANDRÁS	32	& ZIMMERMANN HENI	128
VIHAR JUDIT	34	BRUNNER JUDIT	129
ADAMIK TAMÁS	37	CSATÁR KATI	130
RECKSI ANDRÁS	39	DANCZ PÉTER	131
HALÁSZ PÉTER	40	DÁVID ANNA	132
HEGYI DOLORES	45	ETÉDI EMŐKE	133
KATUS LÁSZLÓ	47	FÁBIÁN MÁRTON	135
LERNER JÁNOS		FENYÓ D. GYÖRGY	136
& BÉKÉS PÁL	51	FÜLÖP MARIKA	138
MADARÁSZ ALADÁR	54	GALICZA KLÁRI	139
NÁDASDY ÁDÁM	59	GRODEKNÉ IBOLYA	140
NYAKAS SZILÁRD	61	GYŐRI JÁNOS	141
SZEPES ERIKA	67	HARRÓ ÁGOTA	142
ZÁVODSZKY GÉZA	73	HEGYI ERZSI	143
BOJÁR GÁBOR	89	HORVÁTH BEA	145
GÁCS ANNA	90	J. TÓTH JUDIT	146
GYÖRGYI ERZSÉBET	93	JÁRÓ KATI	147
KIS JÁNOS	96	JOBÁGY KATI	149
LENKOVICS BARNABÁS	99	JUHÁSZ-NAGY ERIKA	151

KÁDÁR DÓRA	154	TÖRZSÖK ÉDUA	196
KÁROLYI JULI	155	VARGA ANTAL	197
KISS NELLI	157	VÉG ÉVA	198
KOLCZONAY KATALIN	158	VUJOVITS CSALÁD	199
KONDOR JUDIT	159	WROBEL PÉTER	200
KÖLLŐ MÁRTA	160		
LAMI RUDOLF	161		
LAUKONIDESZ JÓZSEF	162	MELLÉKLET: SEBESTYÉN MÁRTA	
LENGYEL ZSUZSA	164		
LENKOVICS MARIKA	165		
LUKÁCS KRISZTA	166		
MÁNDICS DEZSŐ	167		
MATSKÁSI EMŐKE	168		
MAUCHA IMRE	169		
MOLNÁR KATI	172		
MORVAI ÉVA			
& PEJTSIK JULI	173		
MOZER TAMÁS	174		
NAGY ALBERT	175		
NYAKAS TÜNDE	176		
ORLÓCI JUDIT	178		
PEJTSIK JULI	179		
PETRÓCKI EDIT	180		
RÉZ ERZSI	181		
SOLTI ISTVÁN	183		
STAUDINGER ERZSI	184		
SUGÁR GYÖRGY	186		
SZABÓ KATI	187		
SZABÓ VIOLA	188		
SZALÓKI DEZSŐ	189		
SZÉKELY ÁGNES	190		
SZÉPLAKI ÁNCSA	191		
SZINYÁKOVICS INCI	192		
TOMCSÁNYI PÉTER	193		
TÓTH ZSUZSA	194		

Bemutatkozik a 4. osztály

A harmadik évet úgy kezdtük, hogy remélhetőleg az lesz a legjobb. A vágyaink teljesültek: a csapat sok-sok elismerést kapott az osztályban tanító tanároktól, a tanulásban és az összetartásban is jó vizsgáztunk.

A tavalyi programok közül kiemelkedett az olimpia jegyében rendezett hét és az év végi kirándulás-sorozat.

Az OLIMPIA elnevezésű projektre lelkesen készítették a csoportok a tablókat az öttusában sikeres magyar sportolókról, megismerték a sportágak logóit, szabályait, sportszereit, régi ruházatát, szellemi totóval, játékos vetélkedőkkel tették próbára az ismereteiket. Nagy izgalom jellemezte ezt a néhány hetet. A világtalan gyerekek iskolájában kipróbálhat-

tuk a csörgőlabda sportágat, mely feledhetetlen hatással volt diákokra és tanítókra egyaránt.

Az akadályverseny érdekes feladatokat tartogatott, de a legnagyobb kihívást az olimpiai váltóverseny jelentette a tornateremben. A négy vegyes korosztályú csapat legizgalmasabb feladata a gördeszkán hasalva haladás volt, de a labdákkal is megküzdöttek a versenyzők. Egy „valódi” olimpikon, Martinek János öttusázó és a testnevelés tanárok is beálltak egy-egy feladat erejéig a csapatokba. Pom-pom lányok drukkoltak a versenyzőknek, zengett a terem, a műsorvezető szavait nem is értettük, pedig ő is egy ismert tévés személyiség, Héder Barna, iskolánk egykori diákja volt.

Igazi, nemzetisínű szalagos érmeket vihettek haza a győztesek és vándorkupa járt a legjobbaknak. Ebből következik, hogy a váltóverseny reményeink szerint a következő tanévben, tanévekben is megrendezésre kerül! Fergeteges hangulatban jöttünk ki a tornateremből, s az igazi olimpia követésekor biztos bevillantak ezek az élmények.

Május első hetében útra keltek az osztályok. Első állomásunk a Hősök tere lett volna, de az eső az Állatkertbe vezetett minket, ahol a fedett részeket jártuk végig. Persze az Útvesztőt nem hagytuk ki! A bőrig ázott csapat túlélte az első napot, utána már kegyes volt hozzáunk az időjárás. A következő séta a budai várban zajlott, ahol tekerőlantos kísérettel igazi erdélyi tájszólással mesélte el a vezetőnk azt, amit az olvasás órákon olvastunk. Mintha megelevenedtek volna a Hunyadi testvérek, szinte hallottuk a budai kutyavásár állatainak ugatását. A Nemzeti Galériában az eredeti történelmi festményekkel találkoztunk, a Nép-

rajzi Múzeumban pedig jelmezت ۆltve egy mesébe ágyazva ismertük meg a magyar nép hagyományait bemutató állandó kiállítást. Az utolsó teremben az esküvői szekerek között táncra is perdült az osztály. A Láthatatlan kiállítás pedig minden gyereknek különleges élményt jelentett.

A GEODA nevet viselő esztergomi kiállításról szóljon Erbszt Dávid írása!

Az esztergomi kaland

Egy derűs májusi napon ellátogattunk Esztergamba.

Először a Geoda kiállításra mentünk el. Eddig én sem tudtam, hogy mit jelent ez a szó, de most elmondom. Ugy jön létre, hogy gázbuborékok keverülnek a lávába, és kikristályosodik. Tudom ez is érdekes, de a kiállítás még inkább. Kipróbáltuk az aranymossást, sőt régészkeztünk is. Ezen kívül sok dolgot tudtam meg az ősi nyekről, és ásványokról. A program végén ásványékszert fűztünk.

Azután az esztergomi bazilikába utaztunk. Először a kincstár felé vetünk az irányt. Ott felbecsülhetetlen tárgyakat láttunk, majd felmentünk a bazilika tetejéhez. Elképesztő panoráma tárult elénk. Sajnos nem nézhettük örökre a tájat.

Szép élményekkel lettem gazdagabb.

Bemutatkozik az 5.B

Amikor elkezdődött első évem a Radnótiban, nagyon izgultam, jó lesz-e. Jó lett. Az első napon három osztályfőnöki óra volt, de másnap már a szaktanárok is elkezdtek tanítani. Érdekes volt megismerni őket.

Szeptember 13-án kétnapos osztálykirándulásra mentünk Vácdukára, ahol sokat fejlődött új osztályunk közössége. Rengeteget szórakoztunk, játszottunk, új barátokat szereztünk.

A fényképek is ott készültek.

Az első tanórákat is nagyon izgalmasnak találtam. Különösen tetszenek az angolórák, élvezem a matematika órákat is. Kézművészeten barkácsoltunk, népi motívumokat rajzoltunk.

Remek az iskola, örülök, hogy ide járhatok!

Berg Lola Hajnal

AZ ELSŐ NAP

Állok az ajtó előtt. Az új osztályom ajtaja előtt. Még nem merek belépni, de az apukám már noszogat:

– „Vegyél egy nagy levegőt, bátorságot, gyereünk!”

Még érkeznek osztálytársaim. Mind rám néznek, elmosolyodnak, majd bemennek a terembe. Erőt veszek magamon, és én is belépek az új osztálytársaim közé. Nagy a zsivaj. Akik mellett elhaladok, mind, egy pillanatra rám tekintenek, intenek nekem, majd visszafordulnak a barátaikkal beszélgetni. Ekkor valaki megszólít a hátam mögül:

– „Ö, öö ott a helyed, oda kell ülnöd!” – Megfordulok. Egy kedves szemüveges fiú áll mögöttem.

– „Köszönöm” – mondtam.

Még néhány perc, és megérkezik a tanárnő. Az osztály nem igazán akar elhalkulni, de ez még nem is olyan nagy baj, mert amíg kimegyünk az udvarra meghallgatni az évnytót, addig nem is kell. De az udvaron már ránk szól Ildikó néni, az osztályfőnök, hogy: „Egy kicsit csendesebben!”

Elkezdődik az évnytó beszéd. Egy ideig még hallom, aztán már az engem körülvevő sutyorgás miatt, nem értek egy szót se. Nézem az iskola gyönyörű falait, kiugróit, és megakad a szemem egy világító tárgyon. Meg is kérdezem a mögöttem álló két fiút, hogy mi a véleményük az ügyről. Egy jót beszélgetünk, és mire egyességre jutunk, már vége is az Igazgató úr beszédének. Visszaindulunk az osztálytermünk felé. Útközben kiintegetek az apukámnak, és mutatom neki, hogy minden rendben.

Megkezdődnek az osztályfőnöki órák. Nekem a torkomban dobog a szívem, mert tudom, lesz egy olyan pillanat, amikor kihívnak a tábla elé, és be kell mutatkoznom 34 embernek.

Teltek a másodpercek, percek, az óra ketyegett. Eljött a pillanat. Felálltam, és bizonytalanul kimentem a tanári asztalhoz. Nem kellett hosszan beszélnem, és már ülhettem is vissza a helyemre

Még néhány fontos információ, és jött a nap legnehezebb pillanata (számomra), egy bemutatkozással egybekötött nyári élménybeszámolóval fűszerezett névmemorizáló feladat, program, hogy megjegyezzem az új osztálytársaim nevét, és egymás nyaráról megtudjunk valamit. Gyerek gyerek után

mutatkozott be, és én 5-6 személyenként visszamondtam a tanárnőnek az előttem beszélők nevét.

Fél 11-kor rengeteg tudással gazdagodva léptem ki a menórákkal díszített kapun, és magamban ezt mondtam:

Számom a naplóban a 9-es, és én Gáspár Miksa vagyok a Radnóti Miklós Gyakorló Gimnáziumból.

A legelső nap

A legelső nap,
Az új iskolában,
Új hónap új lap,
A naptárban.

Benyomások, vélemények,
Szállingóznak bennem,
Tapasztalatok, élmények,
Már osztálytag lettem.

Az épület gyönyörű,
Az osztály nagyon kedves,
A lelkem nagyon örű'
Szemem már-már nedves.

Holnap jön még sok feladat,
Óra, órát; tanár, tanárt vált,
Az élményekből sok maradt,
De az első nap már szét mált.

Gáspár Miksa

OSZTÁLYKIRÁNDULÁS ISTENMEZEJÉN

Idén, szeptember közepén, egy háromnapos osztálykirándulásra indult a 6.a. A kirándulásról:

Első nap: Az osztály türelmetlenül vár az iskola aulájában. Megtárgyaljuk, hogy a héten végig harminc fokos kánikula volt, és pont ezen a három napon esős, hideg idő lesz. Pech! Végre megjön a busz. Két óra buszozás. Megérkezünk. Miután mindenki kibányászta a bőröndjét a busz csomagtartójából, a táborvezető, Timi bemutatkozik. Elmondja hol vagyunk, és hogy ne reménykedjünk, nem mi választunk, hogy kivel leszünk egy szobában. Három házba osztottak be minket: egy kis faházba, egy nagyba, és egy kőházba. Mindenki kényelmesen elhelyezkedik (a fiúk egy szobába összegyűl-

ve kártyáznak), majd kezdődik is az első program: az akadályverseny. Két csapatot alkotunk. Az egyik csapat a *Rózsaszín Csillámpónik* (ezt a nevet egy FIÚ választotta), a másik pedig a *Mittudomén?! (szörnyen kreatív név, igaz?)*. Célbadobás az első próba. Összekötözött zoknikkal kellett konzervdobozokat eltalálni – egyszerű, de nagyszerű. Mindenkinek három dobása volt. Elég különbözően teljesítettünk; volt, aki egy halálos dobással letarolta az egészet, és volt, (köztük jómagam) aki egyszer se talált. Itt a *Mittudomén?! nyert*. Második szám egy váltófutás volt (közben például vízzel teli vödröt kellett cipelni, úgy, hogy egy csepp se menjen ki, autógumit kellett görgetni magunk előtt stb.). Ezt is a *Mittudomén?! nyerte*. Azután kötélhúzás volt (lehet tippelni, kik győztek). Aznap még körbejártunk a faluban, ekkor esett az eső, és a fél osztály lebetegedett. Utána vacsora, beszélgetés- és játékidő, majd alvás.

Második nap: Reggel nyolckor ébresztő, majd reggeli. Az egyik legjobb program következett: számháború a dombon az erdőben. A legjobb az egészben a sok üldözés, és a trükkös pózok voltak. Így aztán jöttek az ötletek a számok elfedésére (vicces volt, amikor négyen, átkarolva egymás vállát egy körben (tankban) haladtunk. Így igaz, hogy nem láttak minket, viszont mi se láttuk őket, és szörnyen lassan haladtunk). Ezután visszamentünk a táborhelyre, és folytattuk az akadályversenyt, most még izgalmasabb számokkal, például lufipattogatás (a lufinak nem szabad a földhöz érnie, és tilos megfogni). Mindkét csapatnak ki kellett jelölnie a versenyekre egy-egy embert. Ezt már a *Rózsaszín Csillámpónik nyerte*. Utána bográcsolt ételt ebédelünk, majd felmáshoztunk a Noé Szőlője nevű homokkődombra. Timi elmesélte a domb legendáját. Én is leírom röviden:

A falu akkoriban nagyon szegény volt, egyetlen gazdag ember élt itt: a fősvény Noé uraság. Egy szegény özvegyasszony egyik lánya megbetegedett, és azt mondta:

– Édesanyám, én csak a szőlőtől gyógyulok meg, semmi mástól. Hozz nekem akár csak egy szem szőlőt is!

A szegény asszony felment hát Noé úr dombjára, és könyörgött, hogy adjon neki egy fürt szőlőt. Noé azt mondta, hogy a legkedvesebb lánya kezéért megadja. Az asszony azt mondta, hogy minden lánya egyformán kedves. Noé mérgében megkorbácsoltatta, és el is kergette a szegény asszonyt. Az, miután leért a dombról, visszafordult, és azt kiabálta:

– Noé, váljon kővé a szőlőd, a dombod, és te magad is!

Ekkor viharos szél támadt, felhők gyülekeztek, és az egész domb kővé meredt.

Ennyi lenne a történet. Nos, amikor felértünk a dombtetőre, Timi mesélt a faluról. Utána lemáshoztunk, és Timi megmutatta a „kővé vált Noét”. Ez egy nagy szikla volt, ami elvileg teljesen úgy nézett ki, mint egy ember (bár én akárhogy néztem nem láttam bele – és mindenki megvolt a maga teóriája, hogy hogy néz ki az az ember). Ezután visszamentünk a táborhelyre,

és vacsora után elrejtett üveggolyókat keresgélünk a sötétben, amiket beválthattunk nyalókákra. Aztán még kártyáztunk egy jót a fiúkkal, és aludni mentünk.

Harmadik nap: Reggeliztünk, és egy tájékozódási feladatot kaptunk. Meg volt adva mindkét csoportnak, hogy hova kell mennie; a többi instrukciót majd ott megkapja. Minden állomásnál el volt rejtve egy-egy kis doboz, ami-ben a következő állomás holléte volt. Miután mindkét csoport jól eltévedt, majd odatalált a találkozási ponthoz, mindenki kapott Timitől egy-egy jegyet a vidámparkba, és választhattunk: vagy dodzsemeztünk, vagy körhintáztunk, vagy felültünk a Breakdance-re. Ezután visszamentünk a táborhelyre, és megint bográcsolt ételt ebédeltünk. Timi búcsúajándékként egy faliórát adott (amire éppen nagyon nagy szükségünk volt, ugyanis két óra is volt a terem-ben, de egyik se járt). Az órán egy fénykép van az osztályról, amint a Noé szőlőjén áll. Ekkor már várt ránk a busz, ami visszavitt minket az iskola elé. Az óra természetesen azóta is ott lóg az osztályterem falán.

Ligeti Marci

ILYENEK VOLTUNK...

Bemutatkozik a 6.B

Mozaikok a 6.B életéből

A VARÁZSHEGY

Budapesten nagy varázslat született az állatkertben. De nem akármekkora varázslat, hanem egy egész hegynyi! Ezt a hegyet nevezték el Varázshegynek... Maga a varázs bent van a Nagysziklában. A belseje félig a föld alatt, félig a föld felett található. Működik itt egy mozi, amelyik kisfilmeket vetít, készült egy kiállítás, és működik egy pindurka büfé is.

A kiállításon megismerkedhetünk Földünk történetével, az őstengerek élőlényeivel, a parány-világgal, a csillagtérrel és még sok mindennel. A 6.B osztály idén ide látogatott el az őszi osztálykirándulás első napján. Végignéztük a kiállítást, kipróbálhattuk a tematikus szekrényt, a nagyítóasztalt és a mikroszkópot is, sőt a feladatok teljesítése után kutató diplomát is kaptunk.

Nekünk nagyon tetszett ez a varázs! Javasoljuk másoknak is, hogy nézzék meg!

Nagy Vera

A VISEGRÁDI OSZTÁLYKIRÁNDULÁS ELSŐ NAPJA

A visegrádi kirándulás első napja valójában az osztálykirándulásunk második napja volt, mivelhogy az elsőben az Állatkertben voltunk, amiről az előbb olvashatta-k vagy -tok.

Busszal mentünk, ahol mindenki leülhetett, bár volt, aki inkább átadta a helyét – az más kérdés, hogy nem ült le senki az udvariasan átadott helyre. Amikor megérkeztünk, Zsuzsa néni, aki kocsival jött, két fiúval elvitte a nagytáskáinkat, már akinek volt. Ezzel egy picit elment az idő, mert csak két részletben tudta elvinni a kocsit a táskákat. Eztán elmentünk a Mátyás Király Múzeumba, ahol megnéztük a Herkules-kutat (az igazit, ami picit lerobbant, és a másolatot, ami nagyon szép). A kútról és a többi tárgyról hallottunk egy bemutatót is. Még ott fagyiztunk, néhányan még 24 dekát is! Onnan elmentünk a visegrádi Fellegvárba, ahova egy jó hosszú út vezetett, amit néhányan egész (?) jól kibírtak, míg mások már a negyedénél lihegtek (na, jó, ez szinte mindenkire igaz volt). Az út eléggé fárasztó volt, de megérte. Mikor megérkeztünk, egy ázsiai család lefotózott minket, ahogy (legtöbb esetben) telefonoztunk. Elmentünk egy panoptikumba, ahol szinte ijesztően emberszerű

viaszbábuk voltak. Itt volt, hogy Marietta (alias Vivi) és kis csoportja az osztályban szinte mindenkinek adott egy új nevet. Megnéztünk még néhány kiállítást, aztán elmentünk onnan. Majdnem kifelejtettem a fegyverbemutatót, aminek a végén kipróbálhattuk a sisakokat, szöges székeket és a többit, kivéve a fegyvereket. Ezután hazasétáltunk a szállásunkra, amik kis dombokon voltak, megvacsoráztunk, majd játszottunk, beszélgettünk stb., aztán sajnos le kellett feküdnünk.

Ez volt dióhéjban osztálykirándulásunk második, visegrádi kirándulásunknak pedig első napja.

Nagy András

A VISEGRÁDI OSZTÁLYKIRÁNDULÁS MÁSODIK NAPJA

Visegrádi kirándulásunk második napján Győri tanár úr a „Beugró” társasjáték csengőjével ébresztett minket, aminek nem mindenki örült felhőtlenül.

Ezen a napon is remek programjaink voltak. Elmentünk egy környékbeli tóhoz, ami kisebb volt mint egy tanterem, és seprűnyelekre rögzített szűrőkkel halásztunk vízi élőlényekre. A fogott élőlények közül az érdekesebbekről mesélt egy ottani biológus szakember. Az állatok között volt pár béká is, ami különlegességnek számított, mivel a biológus szakértőnk szerint idén még egy békát se fogott senki. Elmentünk később bobozni is, amit

mindenki nagyon élvezett. A fiúk nagy része kint birkózott a fűvön, amikor csak volt egy kis szabadidőnk.

Ezután azonban sajnos már mennünk is kellett haza, és el kellett búcsúznunk kutyá barátunktól, aki már előző naptól fogva követett minket, és már mindenféle nevet adtunk neki. A buszállomáson sokat kellett várni, de végül mégis jött a busz. Hazafelé úton felszállt hoz-

zánk egy nagy csoportnyi spanyol fiatal, emiatt kissé szűkösen voltunk. Mikor megérkeztünk, mindenkire várt valaki: anyukája, apukája (esetleg mindkettő), de volt akit a testvére vitt haza.

Kisebb afférokát leszámítva ez egy jól sikerült osztálykirándulás volt.

Király Márton

SPORTOK

Egyszer valaki odajött hozzám a folyosón, és megkérdezte, hogy miért jó sportolni. Én akkor még nem igazán értettem ezt. De most már értem. Vannak olyan dolgok, amit csak a sport adhat. Kitartást, küzdelmet, csapatjátékos ént, és pofonokat. Mi ezt az osztályban nagyon komolyan vesszük, mindenki sportol! Valaki vív, valaki focizik, de ez igazából mindegy, fő, hogy sport legyen.

De, hogy lássuk, mi mindent sportolnak a 6.B-sek: vívnak, fociznak, teniszeznek, bicikliznek, karatéznek, kéziznek, vízilabdáznak, röplabdáznak, kosaraznak, síelnek, RSG-znek, atletizálnak, ping-pongoznak, lovagolnak, táncolnak, úsznak, íjjáskodnak és floorballoznak.

Hajrá 6.B-sek a sportban!

Szűcs Leó

ÚJ OSZTÁLYTÁRSUNK LESZ

Idén új osztálytársunk lesz.

Vitai Kittinek hívják, de ennél többet nem tudunk róla, pedig van olyan osztálytársunk aki vele járt óvodába, iskolába. Bízunk benne, hogy kedves, barátságos lesz, és beilleszkedik az osztályközösségbe. Reméljük, hogy a lányok felkarolják, beveszik a közösségükbe.

Sok sikert Kitti!

Király Márton

Bemutatkozik a 7.A

„De nehéz az iskolatáska!”... Na jó, nem is olyan nehéz, ha a Radnóti 7.A osztályába jársz, valamint ha mindent a szekrénybe pakolsz.

A jól bevált hagyományt követve tavaly év végén is projekteztünk! Mint 5.-ben, most is sokat vesződtünk, mire kiokoskodtunk valamit, ám az új válaszok új kérdéseket szültek, mikor már azt hittük mindennek vége, a tanárok elvittek minket az Észak-Pesti Szennyvíztisztító Telepre. (Ijesztően hangzik, mi? Nyugi, nem volt olyan rémisztő, csak kicsit szagos.) És ezzel bezárult a kör, a kérdésekre válaszokat találtunk és előadtuk őket, majd döntöttek a tanárok.

A projekten kívül még sok más vicces dologban volt részünk, mint például a tavaszi osztálykiránduláson volt, aki annyira beleélte magát a „buliba”, hogy a Dunában kötött ki, persze nem strandolás keretében. Ám nem hiányozhatott a sok számháború, a rengeteg átvirrasztott éjszaka, valamint a sok horror-történet, ami sokakat hozzásegített az ébrenléthez. Volt részünk örömben és bánatban... Na jó, ez buta könyvszöveg. Inkább így mondanám: Volt részünk örömben és örömben.

Problem?

Szabady Ádám

Szinte minden elhangzott már, bár én feltétlenül hozzátenném az év eleji osztálykirándulás élményeit és az izmerkedést az új tárgyakkal...

Hol is kezdjem, az osztálykirándulásunk tele volt nevetéssel, és mint az év végi, ez is elég sok virrasztással járt. Persze mindig van valami érdekes program, így most éjszakai túrára mentünk, ahol mindenki kedvére

hülyéskedett, bár meglehetősen csípett a szél és meleg sem volt... Végül mint egy nagy sárkupac hazatértünk szállásunkra, és még egy ideig virrasztottunk. Másnap is kirándultunk, végiglátogattuk a környék hegyeit, bányamúzeumba mentünk, és mászkálhattunk egy nagyobb bánya külső dombjain (így nem hangzik olyan jól, de ha láttátok volna a helyet, bánátok, hogy nem voltatok ott). Végül számháborúkkal zártuk le a tábor.

Kiállítás a 7.A termében az aradi vértanúk emlékére

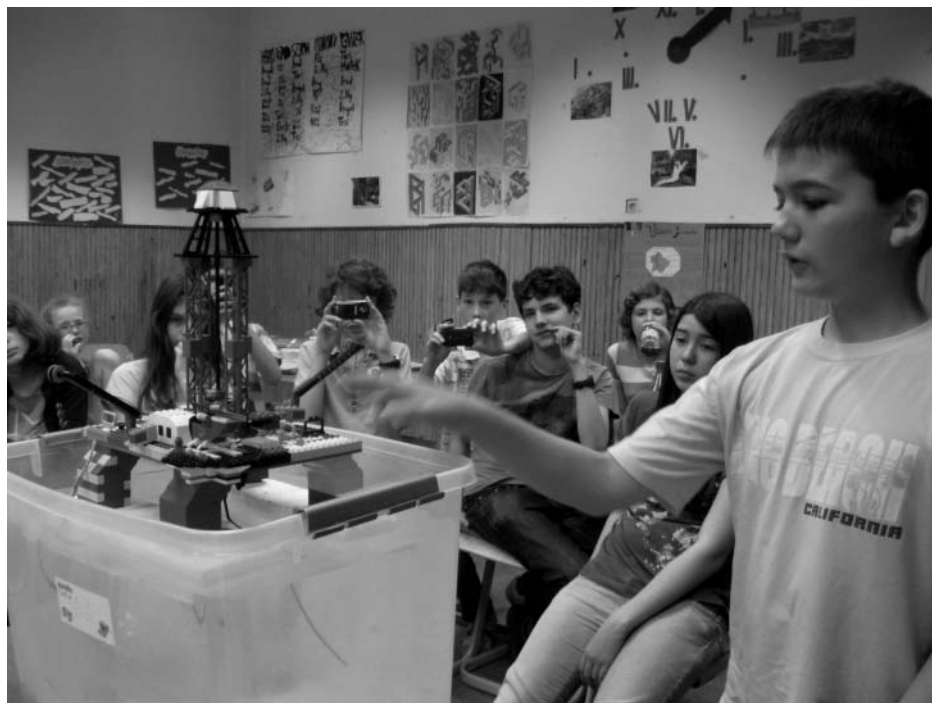

Nos, a tantárgyakról... Sok volt a nehézség, de a tanárok jó fejek voltak. Nem mondhatom, hogy minden jól ment, de... Kit izgat? :) Mindennek van kezdete, ami általában nehézkes, de majd ebbe is belejövünk! :D

Bakó Lili

A TERMÉSZETISMERET-PROJEKT TÉMÁJA A VÍZ

Sok kutatás és kísérletezés során ismerkedett (a tavalyi 6.A) osztály a világ vizeivel. Vizsgálták például a különböző tavak, tengerek helyzetét, történetét és élővilágát; a globális felmelegedés következményeit, italaink hasznos és káros tulajdonságait. Modelleztek többek között az artézi kutak működését, a víztisztítás lépéseit, a közelmúlt fontosabb eseményei közül pedig a Mexikói-öböl-

ben történt olajkatasztrófát. Nemcsak tablók és modellek készültek, hanem ragyogó kísérletek is, ahol komoly természettudományos felkészültséget mutattak a diákok. A projekt során ellátogattak egy szennyvíztisztítóba is.

Bemutatkozik a 7.B

A 7.B intője

Tisztelt Olvasó!

Ezúttal értesítem Önt tizennyolc lánya és ugyanennyi fia magatartásáról, órai és órán kívüli tevékenységéről.

Ha jól tudom, 13 évesek. Ez természetesen nagyon eleven kor, tinédzserek ők mind, miért is mondana bármit egy tanár, akinek még gyereke is van. No de ez nem mentség!

Hát mire tanítja a gyerekeit? Gondolom arra, hogy akadályozzák és nevesék ki a kistanárokat, mi? Megkérik őket, hogy beszéljenek órán? Ez tűrhetetlen.

Mentségükre szóljon, hogy legalább jól tanulnak. Ó, arra büszkék lehetnek. Jó jegyek halomszámra születnek. De ez nem menti fel őket az alól, hogy például késsenek óráról! Na jó, beérnek csengő előtt, de mire van a jelzőcsengő? Hogy akkor kezdjenek el még egy tizenegyespárbajt?

Kinek szól akkor a csengő? A tanárnak! Akkor kezdem az órát, amikor akarom. És még a focikupát sem nyerik meg, habár naphosszat lent rúgják a (talált) labdát! Negyedik hely kispályán?! Már értem, hogy a fiúk miért nem kap-

nak jó jegyeket futásra! Egy kispályán sem elég edzettek! És ez mind-mind a tanulás rovására megy!

A lányaik sem különbek, nehogy azt higgye a kedves olvasó! Ők is télen-nyáron az udvaron vannak: traccsolnak, pletykálnak. Ez nem jó! Higgye el nekem, kedves olvasó, én is voltam gyerek, de nem szerettem, ha kibeszélnek! Szóljanak rájuk! Tanulni is lehetne ehelyett!

Emellett pedig a kedves 18 tagú csoportjaik külön-külön is összeszedhetnék magukat. Mindennap elkezdenek reklamálni, hogy „Hogyan merészezi a kicsöngetésnél tovább tartani a tanár az órát, mert ez a tanulók jogos szünetidejéből vonódik le”! Ez a felszólalás már a második szónál megbukik, mert ugyan milyen modor ez az iskola tanárával szemben? Egy tanár akkor fejezi be az órát, amikor az aznapi anyagot leadta, kivéve, ha nem, mert annak a diákok, és az ő viselkedésük az okai.

Mi az, hogy azt követelik tőlünk azt, hogy játékos órát tartsunk csak azért, mert megnyerték az Osztályszínpadok Fesztiválját? Most akkor színészeket nevelünk? Tudom, hogy hagyománya van ennek a versenynek, de miért ez a fontos? Hát rám tartozik az, hogy kétszer nyertek ilyet egymás után? Én is idejártam gyerekként, de soha nem vettem részt ebben! Nem vagyok színész, ne is akarják, hogy az legyek! Ez egy iskola!

Tehát kedves olvasó, osztályát szaktanári évkönyvbeírással figyelmeztetem. Kérem, nevelje meg őket, mert ez minősíthetetlen.

Tisztelettel,

Szaktan Áron,
Illemtanár

Bogdán Gergő és Nagy Iván

Bemutatkozik a 7.C

7.C

A 7 c jó fej, hej-hej
Korán kel mindenki fel.
Sose késünk, csak néha,
ebben az ügyben nincs dilemma.

Anna nagyon jó tanuló,
a torna eredménye kissé fakó,
a torna azért áraszt kételyt,
mert le kell futni a 600 métert.

Az udvaron jó sokat lógunk,
ezt gondolják mások rólunk,
de a fiúk focizni nem szoktak,
helyette inkább a termekben kockulnak.

Dóri nem készült angolra, mára,
ezaz ő napi formája,
van néhány ilyen diák,
kit nem izgatnak a tanári ideák

A naponta elhangzó mondatok:
Volt ma házi?
Van ma doga?
Ha van rágótok adjatok, na!

Ez az osztály,
csak most jött össze,
de együtt lesz,
szinte örökre.

Bemutatkozik a 8.A

7.A, először furcsa volt megszokni, hogy most már ez az osztályunk, és emlékszem, az ajtónkra egy másik osztály nevét írták ki, így azt hittem, más lett az osztálytermünk, de ahogy közelebb értem, meghallottam a szokásos zsi-vajt, tudtam: csak a kiírás rossz, az osztály és a terem ugyanaz.

Év elején Eger érintésével Bogácson voltunk. Táborútnél énekeltünk, a lányok teát főztek, voltunk strandon is. Ami mindenképp maradandó élmény, az a Szafari buszos utunk volt, amire felzsúfolódtunk mindannyian, de csak úgy fértünk el, hogy az ablakban is ültünk, közben énekeltünk, integettünk a falusiaknak, és minden egyes kátyúnál hangosan visítoztunk, mi lányok.

Aztán ott vannak az ifjeink, akik több szuper programot is szerveztek nekünk. Rögtön év elején „lasertag”-ezni voltunk, majd decemberben korszolyáztunk. Farsangot is tartottunk, ahol talán utoljára jelmezverseny is volt.

Tavasszal az ELTE Bárczi Gusztáv Gyakorló Általános Iskola és Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény elsőseivel töltöttünk együtt egy vidám délutánt. Sokat játszottunk, és beszélgettünk velük.

Kitaláltunk néhány játékot, amit egy-egy játékvezető mutatott be a kicsiknek. Uzsonnáztunk, majd az udvaron labdáztunk.

Tudni kell az osztályunkról, hogy minden évben körülbelül egy hónappal az osztályszínpad előtt kerekünk darabot, és utána eléggé rohanós az egész. A 7.-es volt szerintem a legjobb az előadásunk (Janikovszky: Ha én felnőtt volnék...), és

nem azért, mert 2. helyet értünk el – bár ennek nagyon örültünk –, hanem azért, mert ezt a darabot mindenki a magáénak érezhette, szinte mindannyian szerepeltünk, és a próbáink is nagyon jó hangulatúak voltak. Közösén találtunk ki sok mindent, ki-ki azt a kelléket hozta, amit épp tudott, és sok minden kellett! Az előadás előtt a termünk tele volt a régi játékaikkal, a folyosón rollereztünk, egész nap szappanbuborékokat fújtunk és régi óvodás történeteket meséltünk egymásnak. A lányok copfosak voltak, a fiúk felemás zoknit hordtak, és igazán gyerekeknek éreztük magunkat újra, még egyszer.

Év végén aztán a projekt keretein belül újra felkerekedtünk, és elmentünk egy Szeged–Domaszék kirándulásra. Szegeden volt 2 óra szabadidőnk, amikor mindenki elindult és felfedeztük a várost, a Tisza-partot. Domaszéken néztünk csillagokat, volt focikupa, énekeltünk, és születnapot is ünnepeltünk!

És ezzel véget is ért az utolsó vizsga-nélküli évünk, sok vidámsággal, szép versenyeredményekkel, nagy tüsszentésekkel, új tantárgyakkal. Lesz, mire emlékezünk ebből az évből is! ☺

Schultz Nóra

Bemutatkozik a 8.C

2011. szeptember 1-jén egy (eléggé szűk) terembe, a 41-esbe bezártak minket akkor még 7.C-seket. Akik akkor ismeretlenek voltak, azok most részük az életünknek. Nem csak az osztály és Kropi, illetve fő-helyettesünk Patrik tanár úr, akit idéntől Pálinkó tanár úr váltott fel, hanem az egész iskola. A büfé, a folyosók, a könyvtár (bár van, aki még mindig nem járt ott), a menza és az ott álló öt kilométeres sor, szóval úgy minden, megszállt minket (és azóta is bennünk van) a Radnóti-feeling. ☺

Az osztályunk egy összetartó banda, aki ismer minket tudja, aki nem az higgye el ha mondjuk. Vannak nekünk vicceink is. Csak hát a mieink nem normális vicc ezek olyan 8.C szintű poénok ahogy Boronkai tanár úr mondaná.

Mikor beszél legkevesebbet a hamutál? Ha mutál!! Ha-ha-haa

Miért hívják angolul az idegent aliennek? Mert a Földön nem él ilyen!! Nem él ilyen, érted?! Ha-ha-haaa

Nagyon szeretjük a zenét, persze legjobban hallgatni szeretjük és küldözgetni egymásnak a számokat. De sokan vannak az osztályunkból, akik maguk is zenélnek. Van köztünk dobos, gitáros, zongorista, csellista, oboista és kürtös is. Az is lehet, hogy alapítunk majd egy zenekart és pár év múlva büszke lehet a kedves olvasó, hogy ő anno még olvasta a kisgimnazista írásainkat.

Szerény véleményünk szerint, amit ki merünk nyilvánítani, mi vagyunk a legtöbbet sportoló osztály, vagyis szinte mindenki sportol. Van, aki focizik, floorballozik, vízilabdázik, karatézik, teniszezik, úszik, kenuzik vagy kajakozik, kosárlabdázik, kézilabdázik, fut vagy táncol.

Nálunk a közösen eltöltött hétköznapiak és a vakációk egyformán tele vannak izgalommal.

Az osztályunkból 14 gyerek el tudott jutni a nomád-táborba. Ahol azon kívül, hogy új barátokat szereztünk játszottunk, táncoltunk, sokat nevetünk és esténként nagyokat buliztunk. Szerintem mindannyiunk az egyik, ha nem a legszebb nyári élménye volt. Jól mutatja az osztályunk és Erzsi néni kapcsolatát, hogy ő volt az egyedüli osztályfőnök, aki meglátogatta az osztályát.

Az órák sem unalmasak nálunk: a legutóbbi kézműves órán például Moró Marci levágta a Dávid haját és ő körbekergette az egész iskolán. A Visegrádi táborban is sok minden történt, kirándulás esőben, singing in the rain, múzeumlátogatás, rajolás Mátyás királlyal, délután-estefelé pedig mindig összejött a bagázs és gitároztunk, énekeltünk.

A csoportképünk persze tökéletes lett. A tanárnő elordította magát: Csííííz!! Mire mindenki mosolygott és a legjobb képét mutatta, de miután elkészült a kép és Hanna gyorsan akart csinálni egyet a saját gépéről, addigra már mindenki mást csinált.

Az osztályunk úgy király, ahogy van! Nem azért, mert tökéletesek vagyunk. (Ezt szerintünk sok tanár megerősítené.) Egyáltalán nem vagyunk tökéletesek. Előfordul, hogy nem tanulunk, (persze csak nagyon ritkán ☺). Néha kibeszéljük egymást, sőt verekedünk, mi több beszélünk egymásnak, megbántjuk a barátainkat. De alapvetően összetartóak vagyunk. We love everybody. Még a fiúk is szeretik egymást.

Fontos, hogy nem szabad az osztályunk fölött ítélni első látásra, mert sokszor úgy viselkedünk, mint egy idióta óvoda. Ismerj meg minket és biztosan szeretni fogsz! Mert minket nem lehet nem szeretni ☺ 8.C forever!!!

Soós Hanna, Szabó Sára, Virág Anna Zsófia

Bemutatkozik a 9.B

Különleges színházban jártunk Tünet Együttes: Szeánsz – Aritmiás szívek klubja

Az osztály néhány hónapja volt egy különleges táncelőadáson.

Az előadás előtt pár nappal eljött hozzánk 3 ember „abból a táncegyüttesből”. Egyelőre csak annyit tudtunk, hogy megúszunk egy földrajz órai felelést. A díszteremben tartottak egy bemutatót nekünk, de nem kellett táncolni, amittől kezdetben féltünk. Először olyan gyakorlatokat csináltunk, amilyeneket ők szoktak végezni egy darabra való felkészülés során. Az egész osztálynak egyszerre körbe-körbe kellett járkálni, úgy, hogy közben kitöltjük a rendelkezésünkre álló teret, vagy járkálás közben megfigyelni valakinek a járását, és ezt később utánozni. Ezután párokat alkottunk, és a kezünk mozgásával irányítottuk a másikat, aki szabadon értelmezhetette a mozdulatot. A kedvencünk az volt, amikor az egyik bekötött szemű osztálytársunkat körbeálltuk, és teniszlabdával kellett eltalálnunk. Neki ki kellett védeni az esetleges találatokat, mire ő váratlanul cigánykerekezni és szaltózni kezdett, hogy kivédje a labdákat.

Három nappal később mentünk az előadásra. A táncosok bekötött szemmel érkeztek a színház előterébe, ahol váraкоztunk. Belénk karoltak, beszédbe elegyedtek velünk, mi pedig bevezettük őket a színpadra. Az volt a meglepő, hogy csak mi segítettünk bejutni a színészeknek, a közönség többi része, a felnőttek rögtön bementek a nézőterre, a helyükre.

Az előadás nem volt szokványos, történetmesélő. Azt találtuk a legfurcsábbnak, hogy bár nem volt zene, mégis ritmikus és dallamos volt az egész darab: a földön doboltak, a metronóm ütésére táncoltak, és különféle eszközökkel keltettek zajokat. A darab elején bevonták a közönséget is: egy néző segített kiválasztani a „gyilkost” egy játékhoz. Amikor a darab végén beszélgettünk a többiekkel, kiderült, hogy sokan azt gondolták, hogy a szereplők úgy viselkedtek, mint nagy gyerekek. Mindig új játékokat kerestek, és hamar elunták őket, vagy megsértődtek egymásra.

Az egyik jelenetben hasonló módszert alkalmaztak, mint amit mi a bemutatón: a hangjukkal irányították a társukat, csak ez látványosabb eredménnyel járt, mint amikor mi csináltuk.

Az előadásban az egyik legviccesebb rész az volt, amikor egy reflektor fénysugaráért küzdöttek, és már-már nevetségessé tették magukat, csak hogy rájuk irányuljon a figyelem.

Sok dolgot nem értettünk az előadásból, ezért örültünk, hogy utána beszélhettünk a rendezővel. Kérdéseket tehettünk fel neki, és még arról is mesélt, hogy a darab megrendezéséhez úgy merített ihletet, hogy megfigyelte a kisleányt, aki – mivel még nem tud beszélni – mennyire másképp kommunikál a testével, mint a felnőttek.

Később az irodalomórán is beszélgettünk arról, hogy kinek milyen érzései, benyomásai voltak. Tanárnőnk fontos elemnek tartotta azt, amikor az egyik táncos lány a nézőtér szélére kiállt, és mindenkinek köszönt, de szinte senki se köszönt vissza neki a közönségből. Így végül arra a következtetésre jutottunk, hogy többek közt az emberi kapcsolatok kereséséről szólt a darab.

Zimonyi Luca

Bemutatkozik a 9.C

Mikor szeptemberben harmadikán beléptem a 61-es ajtaján, mintha minden üdvözölt volna. A tábla, a kréta, a függöny, a halott jukka pálma a sarokban, és az emberek. Ahogy csődült be az osztály, újra és újra elhangzott az elkerülhetetlen kérdés: „Na és, mi mindent csináltál a nyáron?” Barátok, ismerősök újra találkoztak, megint ellepték a két hónapig kihalt osztálytermet az emberek. Történetek, viccek szálltak a levegőben. Majd elkezdődött az évnnyitó. Volt, aki izgatottan, volt, aki álmosan, s volt, aki énekelve állta végig. Jöttek az iskolába új diákok, elmentek régiek, de a mi osztályunk ebből a szempontból változatlan maradt. Már három éve változatlan az osztálylétszámunk, nem jön senki, nem is megy el senki. Mi vagyunk a 9.C.

Évnnyitó után megtudtuk az idei órarendünket, a változásokat, az eddig ismert iskolai programokat. Mint kilencedikesek, lehetőségek egész tárháza

Osztályunk Nepomuki Szent János lábainál ☺

Mint ahogy minden jóban van valami rossz, az osztálykirándulás is hideggel és esővel kezdődött.

nyílt meg előttünk. Pár óra után mindenki kivonult az iskolából, és az első nap véget ért.

Teltek, múltak a napok, és lassacskán mindenki újra megszokta az iskola ritmusát. Ekkor érkezett az osztálykirándulás ideje.

Vének (az időjárás ellenére) varázslatos volt. A kör alakúan berendezett, fából épült szobák gyűjtőpontjában egy pingpong-asztal. Pár lépésre egy mesterséges fürdőtó, a másik irányban egy valódi erdő. Az erdőben ösvény, melyet ha követtél, egy hatalmas mezőre jutottál, avval párhuzamosan pedig egy országútra, mely mintha a végtelenségig nyúlna. Az út túloldalán újra erdő, a töltésen innen pedig... egy szobor. Az időjárás pedig egyre javult. Abban a három napban, amíg ott voltunk, volt két opcionális biciklitúra, volt fürdés, lángos sütés, pingpongozás.

A nagy terepbiciklizés után jól esett a kikapcsolódás.

A szabadidőnkben élveztük egymás társaságát és a legbátrabbak még a hideg tóban is megfürödtek.

De ez is véget ért. Most október elején járunk. Visszamentünk az iskolába, és visszailleszkedtünk az iskola légkörébe. Dolgozatot írtunk, feleltünk, lerothantunk a büfébe, az udvarba. Ennek ellenére ez sem unalmas. Van, aki elment ifinek, van, aki önkénteskedik, van, aki szakkörökre jár. Már most elhangzott rengeteg poén, aranyköpés. Már év eleje óta gyűjtjük az élményeket. Lehet, hogy idén nem mehetünk el az osztályszínpadra, lehet, hogy nem lesz 24 órás sulibuli, de mindez nem tragédia, mivel tudjuk őket kompenzálni.

Remélem, hogy az idei év is fergeteges, érdekes, színes lesz, és mi is a régiiek. Tudom, hogy néha lélegzetelállító, néha fogcsikorgató, sőt az is lehet, hogy néha félelmetes lesz. De azt tudom, hogy annak, aki keresi az élményeket, az eseményeket, történeteket, és vicceket, annak semmiféleképp nem lesz unalmas.

Mert aki keres, az talál. Akár ilyen aranyköpéseket is:

Este konyhatündérkéink elkészítették a vacsorát, a híres véneki kenyérlángost.

Gulyás János: *Vegyünk egy példát, mondjuk bármilyen levest. Vidor mondj egy levest, amit szeretsz.*

Vidor: *Gulyás leves :D*

Matek előtt Marci eltörte a Miksa vonalzóját.

Miksa: *A fenébe, Marci. Most mivel fogok vonalítani?*

Szőcs Máté: *Na és mit nem tud csinálni, akinek nincs pénze?*

Matyi: *Elszegényedni. :D*

Bioszon Matyi benyúl a gatyájába.

Miksa: *Matyi, ez nem illendő!*

Matyi: *Ott nem csak egy dolog van...*

Morvai Éva: *A dinnyét mi határoolja?*

Ricsi: *A béja?!*

Matektanár: *A pont meg az egyenes létezik, de sosem látható.*

Dani: *Akkor olyan, mint a Mikulás.*

Készítette:

Kukolya Blanka és Mizsei Berta

A mi osztályunk sosem unatkozik, mert valakik mindig feldobják a napunkat. Jó példa erre a nyelvtanóra. Kaptunk egy egyszerű feladatot („Az első mondat adott, írd egy hozzá kapcsolódót, majd hajtsd le az első mondatot, hogy csak a tiéd látszódjon és add tovább a papírt.”), amiből persze a legtöbbet hoztuk ki. Mindenkinnek előbújt a kreatív írói énje, és megszülettek ezek a csodálatos művek:

Egy szépsi lépett ki az ajtón és szelesen az autóhoz szaladt.

Kinyitotta az autóját, beszállt és indított.

Ment egy sarkot, mikor rájött, hogy a piát otthon hagyta.

Pedig egy igazi hívő testvér nem iszik alkoholt.

De hát testvér, miben hiszel, ha nincs is Isten?

Provokáció áldozata lettem.

Én nem lettem provokáció áldozata.

~~Magamról cselekedtem így.~~

Mivel így láttam jónak.

Mindig szerettem a képregényeket.

A legjobb bennük a sok szép képekkel teli panel.

A panelházakban tényleg sok szép képet lehet a falra tenni.

Az én szobám is tele van sok szép képpel.

Pont, mint Lukács szobája...

~~Ami tele volt férfias dolgokkal. Autókról, focistákról és számára vonzó nőkről készült képekkel.~~

De ekkor rájött, hogy hiányzik a nagy értékű porszívó-gyűjteménye. Biztosan ellopták

NEM BÍRTA KI NÉLKÜLE, EZÉRT ELMENT A TESCOBA, HOGY VÉGYEN EGYET, DE AMIKOR ODAÉRT RÁJÖTT, HOGY ELFELEJTETTE FELVENNI A NADRÁGJÁT.

És ezért haza indult, hogy megkeresse és felhúzza. És meg is találta az ágy alatt.

Tehát gyorsan felhúzta, még mielőtt az anyukája bement volna a szobájába.

Ez komoly dolog, nem lehet vele viccelni, még a végén anyuka megtud valamit...

Bizony-bizony, rossz dolog füvet rejteni a hangfalba.
VESZÉLYES, MERT KILEGELIK A TEHENEK.

A fű zöld.

Nem is, mert kék.

Engedd el a kis csibészt, hadd fusson!
NEM TETT SEMMI SZÖRNYŰSÉGET.

Pedig megtehetette volna.

Megtehetjük.

~~És meg is tesszük.~~

ODAADJUK TONINAK A 9-INCHET.

És Lukács a mesteri répahámozó elaludt.

**ÉS EZÉRT NEM KÉSZÜLT EL
A ZÖLDSÉGLEVES VACSIRA.**

Az ajtó mögött egy csapzott kiskutya ült.

Egy ember sem ment a közelébe.

Így hát egyedül maradt a Pubban.

Kétségbeesettségében tárcsázta a szűzoltóságot.

Ahol Basta vette fel a telefont.

Beleszólt a vonalba: Ki az?

Békefi Bálint úr vagyok, maga?

Itt a NAV munkatársa beszél.

Akj adócsaló tegye fel a bal kezét.

Csak hunyd be a szemed és hallgasd a zenét!

Mondta Törpilla Okoskának.

Mielőtt megtámadta őket Hókuszpók és a macska.

Megitták a finom gumimaci szörpöt.

A Haribo medvecukor-gumicukor csomagban mutáns gumimacikat lehet találni.

EZEK KITÖRTEK, ÉS EL AKARTÁK FOGLALNI GUMIBOGYÓ-FÖLDET.

Mert ezen a helyen rózsaszín volt az ég, amin vattacukor felhők úsztak, és itt éltek az egyszarvúak.

Csodálatos teremtmények, lobogó farkukat, csillogó sörényüket, óriási szarvukat, hacsak meglátta az ember ledermedt teljesen.

Mindenki csodálta és tisztelte ezeket a büszke teremtményeket, mindenki meg akarta őket érinteni, mindenki szeretne egy ilyet.

De Halász Péter leíjazta az egyiket.

Így tragikus vége lett a mesénknek.

MIT CSINÁLSZ PÉNTEK DÉLUTÁN?

Ez a leggyakoribb kérdés a hét utolsó napján.

Mert az emberek vasárnaponként általában ezen gondolkodnak.

DE EZ A VASÁRNAS KIVÉTELESEN MÁS VOLT.

Ezen a vasárnapon az egész élete megváltozott.

Nem volt képes együtt nevetni a sellőkkel és együtt repülni a Fogtündérrel, de ez mellékes.

A lényeg, hogy elmentek Disneyland-be razzizni.

Balul sült el, mindenkit elkaptak és felhivatták velük a szüleiket.

Mert egy alvó emberre építettek fiókot és egyéb tárgyakat.

Aki nem más volt, mint én.

De akár az osztálykirándulást is mondhattam volna, ahol kiderült, hogy vannak emberek, akik képesek fiókokat kiszedni a helyükről, úgy, hogy „nincsenek” a szobában, míg mások „áljukban” építenek művészi tornyokat instabil alapra. Egyszóval, ha néha nyafogunk is, hogy sokat kell tanulni, vagy hogy nehéz a dolgozat, azért mindig találunk valamit, amivel izgalmasabbá, színebbé tehetjük a szürke hétköznapiakat.

Majer Viktória és Daubek Andrea

Nyáron 17 lettem. Aznap kicsit belegondoltam, hogy mit is jelent ez az születésnap, és miket jelezhet előre...

Fantasztikus érzés születésnaposnak lenni, de nem a 17. a legjobb. Azért nem, mert az már majdnem felnőtt. Én pedig a 10. osztály után nem vagyok majdnem felnőtt. Kamasz vagyok, egy gyerek, aki suliba jár, szórakozik, és egyáltalán nem megfontolt.

Csak hogy ennek az elkövetkezendő év folyamán meg kell változnia. El kell döntenünk, hogy mi akarunk lenni. Hol akarunk azzá válni. Aztán pedig dolgozni kell. Nem azért, mert mondják, hanem azért, mert pénzt kell keresni. Nagy különbség, és próbatétel is egyben, de legalább az még nem jövőre lesz.

Az, hogy nekem 17 évesen lesznek ilyen gondolataim, kétarcú dolog. Egyrészt bizonyítja, hogy az ember nem lett se hollywoodi gyerekszínész, se tini énekes, sporttehetség, vagy bármi ehhez hasonló, így hát nem kellett idejekorán búcsút mondani a gyerekkornak, viszont nem is lett világszerte ismert és imádott sztár. Másrészt viszont annyira azért céltudatos vagyok, hogy legalább most tudom ezt. Sokan a legutolsó egyetemi felvételi jelentkezésnél se tudják, hogy kik is akarnak lenni valójában, pedig akkor már majdnem 19 évesek. Ilyenkor meg jön az egy év üresjárat, amit lehet pénzkereséssel és pénzköltéssel is tölteni, természetesen szülők és pénztárca függvényében. Nem vagyunk tehát sztárok, de naivak és bizonytalanok sem, legalábbis ezt remélem 17 évesen. Ha nincs igazam, az elég gyorsan ki fog derülni, de nagyon bízom benne, hogy jó a gondolatmenetem.

A sztárkérdés. Magamon tapasztaltam, hogy folyton – ízléstől függően – a sztárrá válásról álmodozunk. Kezdődött ez a focival, volt tenisz, színészet... még az írás is. De eltelt az idő. Christian Bale-t 13 évesen fedezte fel Spielberg (A Nap birodalma), Messit is 13 évesen a Barcelona, a teniszezőket pedig általában még sokkal hamarabb.

Nem azt akarom mondani, hogy nem szabad ilyenről álmodozni, csak véleményem szerint most már nem veszhetünk el benne. El kell kezdeni dolgozni az ügyön, nem érdemes csak úgy kivárni a felfedezést. Megsúgom, Steven Spielberg bácsi, vagy José Mourinho nem fog csak úgy véletlenül betoppanni, és ha be is toppannának, egy dolgot biztosan figyelembe vesznek: ebben a korban már nem elég, ha valaki tehetség. Ha egy 17 éveset lá-

Házi fotósunk, Ági épp
következő
mesterművén
dolgozik...

...De nyaralni
mindig lesz
időnk!

tunk egy filmben játszani, már ugyanazt várjuk el tőle, mint egy felnőttől, nem lehet a fiatalságra fogni; a mostani focisztárok nagy része pedig 17 évesen már felnőtt tétmeccseken bizonyított.

Kitalálni sok mindent lehet, de ahogy nagyapám mondani szokta: pénz, paripa, fegyver mindig van, csak a szándék hiányzik. Vagy belevágunk, és – ha az álom például a könyvírás – minden délután írunk egy-két oldalt, vagy pedig rástartolunk másra, mondjuk az utolsó 2 évre a suliban. Eleve az, hogy ezt el kell dönteni, komoly feladat. 17 évesen szembesülni egy ilyen mértékű döntési kényszerrel, az egy kifejezetten gyönyörűséges helyzet...

Most tehát szerintem az lenne a dolgunk, hogy felkészüljünk a jövőre. Egyetemek nézegetése, továbbtanulási irány kiválasztása, esetleg külön képzésekre jelentkezés... van mit tenni. Szerencse, hogy vannak olyan alkalmak, mint a születésnapok. Amikor egyáltalán nem kell ilyesmire koncentrálni!

König Balázs

EMLÉKÜL

Kicsivel több, mint hét éve már, hogy pici Radnóti diákként megkezdtem tanulmányaimat az 5.a osztály tanulójaként, mégis olyan, mintha csak tegnap lett volna. Emlékszem, akkor még minden osztálytársamnál minimum fél fejjel magasabb voltam, mivel egy évvel idősebb is vagyok náluk. Azt hittem, biztosan lesznek majd a korkülönbségből adódó problémák, félreértések, de szerencsére minden kételyem eloszlott, pláne, hogy még a magasságukat is behozták... mára már én lettem a legalacsonyabb =).

Bár az évek elteltek, az együtt átélt élmények örök emlékek maradnak! Bár-csak minden gyerek olyan osztályba járhatna, mint amilyen az enyém! Szeretek velük lenni. Persze, nyilván mindenki más és más, mindenkinek megvan a saját kis „klikkje” amiben jól érzi magát, és mondhatjuk, hogy ez így van jól. De én sajnálom, hogy számomra éppen a klikkesedés miatt későn derült ki, hogy mennyire remek emberek vesznek körül. Soha nem voltam az osztály központi személye, és azt sem mondhatom el magamról, hogy engem mindig mindenki szeretett. Ennek ellenére mégis azt állítom, hogy szerencsés vagyok.

Mindig is úgy gondoltam, hogy csak azok az emberek lehetnek igazán boldogok, akik nyitottak arra, hogy mindennek meglássák a szebbik oldalát. Az osztályom segített ebben. Rengeteg zseni jár hozzánk, akik mellett néha egy senkinek érzi magát az ember és ez az állapot bizony sokszor csalt könnycseppeket a szemembe. Mégis, mikor az előző iskolámra gondolok, ahol sajnos a tanításnak még a legcsekélyebb mértékben sem sikerült megvalósulnia a közösség miatt, boldogság tölt el. Ezzel az osztállyal én is több lettem. Azzal, hogy ők kiemelkedően teljesítenek, valamelyest engem is arra ösztönöznek, hogy jobb akarjak lenni, s talán ezzel nem vagyok egyedül.

Bár az eddig leírt sorokat csupán bevezetésnek szántam, elég hosszúnak sikerültek... úgyhogy a továbbiakban igyekszem kicsit tömörebben fogalmazni, mert ha túl hosszú lesz, a végén egyik diák sem fogja elolvasni! =P

Az első közös osztályprogram egy szép tavaszi délután került megrendezésre a 72-es tanteremben. Mikor beléptem az iskola kapuján, lenn az aulában pár felsőbb évfolyamos lány várt egy öntapadós papír cetlivel, amin a nevem állt. Voltak még ott más névvel ellátott papírocskák is, mint például UBI. Nem is igazán értettem, kinek lehet Uborka a neve. És olyan hogy Fo-

rest? ... De később persze kiderült, hogy az Ubi az Urbán vezetéknevből származik, a Forest pedig csak egyszerűen Forest :D (de legalább sokszor elűthettük azt a kedves kis poént, hogy: Fuss, Forest, fuss! =P) Ez a délután volt az akkori 5.A „ismerkedési délutánja”, ami nagyon vidáman telt. Játsszotunk, beszélgettünk, pár mondatban bemutatkoztunk és egy izgis, látványos kémiai kísérleteket bemutató „órán” is részt vettünk, természetesen azért, mert Paulovits tanár úr lett az osztályfőnökünk.

Minden évben osztálykirándulás, osztálykarácsony, farsang, osztályterem díszítés, osztályszínpadok fesztiválja, múzeumlátogatás, társasjáték délután és egyéb programok kovácsoltak minket egy közösséggé. A legtöbben még születésnapi, szilveszteri vagy házibulikát is rendeztek, természetesen hatalmas sikerrel. Sajnos én nem tudtam mindegyik eseményen részt venni, de tudomásom szerint nagyon jó hangulat uralkodott minden esetben. (és itt most mindenki visszaemlékezhet a számára legemlékezetesebb történetre, például arra, mi történt nem is olyan régen G. Viktor arcával =P)

Az osztálykirándulások minden alkalommal más helyszínen voltak. Kis túzással kijelenthetem, szinte az egész országot bejártuk. Voltunk: Balatonlellén, Szentbékállán, Salgótarjánban, Kemencén, Dégen, Tatán, Borgátán, Káptalanfüreden, Szilvásváradon, Harkányban, Szántódon, Sástón és Szegeden. Sajnos a pontos sorrendre nem emlékszem, viszont jó pár maradandó élménnyel lettem gazdagabb!

Szentbékállán amíg a többiek nézelődtek és számháborúztak, addig én Annával tollasoztam egész délután. Sokat beszélgettünk, és bár ez nem számít egy extra eseménynek, mégis valamiért megmaradt bennem. Annáról tudni kell, hogy ő valamikor egy tündéri pici, törekeny, szőke hajú kislány volt, aki még az ismerkedési délután megkérdezte tőlem, hogy mellém ülhet-e, én igent mondtam és azóta is mellettem ül =).

Tatán még Zsálya is az osztálytársunk volt, sajnos idő közben iskolát váltott, de azért hozzá méltóan emlékezetessé varázsolta a vele töltött utolsó osztálykirándulások egyikét. Zsálya mindig is egy szabályokat nem tisztelő, elvetemült, őrült lány volt, akit imádtunk Annával, és hárman megalapítottuk a saját elitünket. Nos, ez az elit egy kisebb kimenő során kísétált a tatai tóhoz nézelődni... és persze Zsálya kitalálta, hogy szeretne megint valami örülséget csinálni, így ruhástól, cipőstül beleugrott a tizenvalahány fokos tóba...

A másik élményem ugyanebből a táborból, a szállásunkhoz köthető. Faházakban aludtunk, ahol borzasztóan hideg volt és az egyik ház falán egy telefonszám volt olvasható. Esti szórakozás képpen – hajnali egy és két óra között – felhívtuk a számot. Egy fiatalabb srác vette fel, aki meglepően szokatlan reakcióval fogadta a hívásunkat. Mikor beszéltünk vele elmondta, hogy évek óta hívogatják őt a tatai táborozók. Megkérdezte, hogy érezzük magunkat, miket szoktunk játszani, jó-e az idő, majd további szép éjszakát kívántunk neki, elnézését kértünk, amiért felzargattuk és végül leraktuk a telefont. Másnap pedig letöröltük a telefonszámát a falról. Úgy gondoltuk, had legyenek végre nyugodt éjszakái ☺.

Dég Tünde számára lehetett emlékezetes, akit Paulovits tanár úr egy felmosóranggal próbált kikergetni a Dóriék szobájából :D. Nekem sajnos ez volt az egyedüli osztálykirándulás, amire nem mentem el.

A harkányi osztálykirándulás során bementünk Pécsre, ahol egy fél nap állt a rendelkezésünkre, teljesen szabadon nézelődni a városban. Talán ez volt az első olyan osztálykirándulás, ahol elég hosszú és kötetlen szabadprogramunk volt.

Sástó azért volt különleges, mert az egyik évfolyamra járó osztállyal, a C-sekkel voltunk egy táborban. Közös programokat szervezett nekünk a két osztályfőnök, vetélkedőkön vehettünk részt és részesei lehettünk egy elég hangulatos, tábortűz melletti gitározós-éneklős estének is.

Szántódon este kisétáltunk a Balaton partra az osztállyal, és nézegettük a vizet, meg a csillagokat. Nem egy nagy szervezést igénylő program, de ha valaki annyira szereti a csillagokat, a vizet, a friss levegőt és az éjszakai fényeket, mint én, akkor bizony ez is elég a boldogsághoz.

A szilvásváradai osztálykiránduláson nem Paulovits tanár úr jött velünk, hanem Fazakas Ágnes tanárnő, ugyanis ez volt az az év, amikor osztályfőnökünk egy évig nem tartózkodott belföldön. Szóval Fazakas tanárnő vette át az osztály irányítását ebben az évben. Ez a kirándulás is élmény dús volt. Voltunk kalandparkban, kaptunk 2-3 óra szabadidőt a faluban, itt volt az éjszakai TV nézés (=P) a szemközti házban lakó fiúk, Bazsiék jóvoltából, és még azt is megtudtuk, hogy ez egyedüli „üzlet” ami nyitva van este 6 után az a falu kocsmája, és az is csak tíz óráig.

A szegedi osztálykirándulás volt idén szeptemberben. Itt már tényleg mindenki megkapta a kellő szabadságot, amire vágyott hosszú idők óta. Sokan az utolsó este bementek a városba, hogy bulizzanak egy jót, de sajnos a hely csak tizenegykor nyitott, nekünk pedig legkésőbb éjfélre a táborban kellett lennünk, így a buli elmaradt. De azért úgy gondolom, senki sem panaszkodhat, hiszen partizás nélkül is jó volt az este. Voltak, akik csak a szobájukban vagy kinn a padokon beszélgettek, mások pedig Paulovits tanár úr jelenlétében vérfarkasoztak az egyik lányszobában. Ez a játék az egyik kedvencemmé vált, annak ellenére, hogy szinte mindig kiestem a játék legelején abban az esetben, ha Geri volt az egyik vérfarkas. =P Ám külső szemlélőként is érdemes volt figyelni, ki hogyan taktikázik, ki mikor pirul el, milyen okosságot találnak ki mentséggé arra, hogy ne őket szavazzák ki. Most pedig néhány élménybeszámolót írnék, amiket szóról szóra idézek osztálytársaimtól: „A szállás kényelmes volt és még a kaja is finom volt (leszámítva azt a nagyon fura ízű teát, amit reggelire kaptunk)”, „Ez volt a legjobb osztálytábor!” „Jó volt. Tetszett. Az csúszdapark jó volt, csak bevertem a hátam. A vadaspark is jó volt, csak elszaladtak előlem a nyuszik...” „Finom pörköltet főztünk a tanár úrral (paprikás krumpli volt... – a lektor).” „Nagyon élveztem a kirándulást. Végre éreztem, hogy mennyire összeforrt az osztály.” =)

Vannak még emlékeim, de sajnos nem tudom, hogy pontosan melyik osztálykiránduláshoz köthetőek. Mikor Láng tanár úr még az osztályfőnök helyettesünk volt, akkor vele és Paulovits tanár úrral játszottunk egy játékot,

aminek a neve a következő volt: „azt nem szeretem benned, hogy...”. Ez a játék elég jól sikerült :D. Láng tanár úr Paulovits tanár úrhoz fűzött mondani-valója így hangzott: „Azt nem szeretem benned, hogy egy ágyban alszom veled.” (mivel a szállásolók egy francia ágyat adtak a két tanárnak. =P) Em-lékszem, ez a mondat hatalmas mosolyt csalt mindenki arcára. =)

Egy másik osztálykirándulás során Fazakas Ágnes tanárnő is elkísért min-
ket és a tábortűz körül egy mondókás játékot játszottunk. Ugyanezen az
osztálykiránduláson a fiúk és a lányok közül páran esti mesét meséltek a
különböző nemű szobák lakóinak. Én is mesélő voltam, de hogy milyen
mesét olvastam, arra nem emlékszem :D. Arra viszont igen, hogy a mi lány-
szobánkba a Geri jött be, mi pedig megkértük, hogy legyen kicsit kedvesebb,
mert akkoriban nagyon magának való volt. Úgy hiszem, most már kijelenthe-
tem, sikeresnek bizonyult az akkori kérésünk.

Ezeken kívül még van pár emlék, amit csak röviden említenék meg: Pau-
lovits tanár úr és Márk dinnyedobálása, a paprikás krumpli készítés, hatodik
osztályos osztály diszkó, Megyeri Andis angol órák eleje, húsvéti tojásrántot-
ta készítés harminc főre egy tepsiben és egy Bunsen-égővel, délutáni kosara-
zás az udvaron, Kristóf mint mikulás, Ábel első karácsonyra kapott ajándéka
(4 évszak CD), Dorina kuriózuma, az általam kémia órán említett vaslánc,
Rácz tanár úr röfije... és ez még mindig nem minden! =)

Az évek hihetetlen gyorsan elmentek, és volt néhány változás is az osztály-
ban. Ahogy már említettem, az egyik osztálytársunk – Zsálya – elhagyta az
osztályt jó pár évvel ezelőtt. Így a létszámunk hosszú időre 35 főre csökkent.
Nagy meglepődésünkre 11. osztályban újra 36 fővel rendelkezünk, hiszen jött
egy új osztálytársunk Lilla személyében. Ő ugyan csak 11-ben érkezett hozzánk,
úgy vélem, egész jól megtalálta a helyét, és állítása szerint jól is érzi magát. :)
Szerintem ez nem csupán az ő, hanem a mi sikerünk is. Az idilli 36fős állapot
sajnos nem tudott fenn maradni egészen az utolsó együtt töltött radnóti napja-
inkig, mert az egyik, a kezdetek óta velünk tanuló osztálytársunk – Miklós –
szintén a 11. évben úgy döntött, hogy tanulmányait egy másik iskolában fogja
befejezni. Bár az osztály állapota szemléltomást nagyjából stagnált az elmúlt
években, a tanárainkról ugyanez nem mondható el. Rengetegen tanítottak min-
ket. Vannak olyan osztálytársaim, és nem csupán osztálytársaim, hanem én
magam is, akiknek a 7 év során például 4 angoltanára és 4 fizika tanára volt. Az
osztályfőnök-helyettes pedig Láng tanár úr helyett Megyeri Andi tanárnő lett.

Húha... ahhoz képest, hogy elhatároztam, hogy keveset fogok írni. :D ...
De őszintén... annyi minden van még mindig, amit szívesen elmesélnék, de
persze azért hagyok másoknak is helyet az évkönyvben =).

Talán most már mindenkinek világos, miért is érzem magam szerencsésnek.
Ha újra választanom kéne az iskolák közül, hogy hova felvételizzek, újra a Rad-
nótit választanám. Bevallom, egyáltalán nem könnyű megfelelni, de igyekszem,
és ezt tanácsolom minden olyan kicsi-nagy diáknak, aki hasonló helyzetben van,
mint én. Használjátok ki, hogy ebbe az iskolába jártok, hogy okos osztálytársai-
tok és jó tanáraitok vannak. Ha már tudjátok egészen korán, hogy mik akartok

majd lenni a nagybetűs ÉLETBEN, akkor kezdjétek el időben foglalkozni a tárgygyal, feküdjétek rá, ne legyetek Pató Pál urak, mert bizony nem értek rá! Ami mindenki számára hasznos lehet: Használjátok ki az összes olyan alkalmat, amikor együtt lehet az osztályotok. Menjétek el mindenki szülinapi bulijára, vagy az osztálykirándulásokra, beszélgetsetek minél több emberrel az osztályból, még azokkal is, akik elsőre nem szimpatikusak! Biztosak lehetnek benne, hogy nem fogjátok megbánni. Ha nem ismeritek meg egymást, nem tudjátok, miről maradtok le! Annyi jó fej ember van, és mindenki van valami jó!

Végül, de nem utolsó sorban az osztályomhoz szeretnék szólni: Hát eljött az utolsó együtt töltött év is. Mikor ezt a könyvet először a kezünkbe vesszük, már a mi szalagavatónk van és egy fél év múlva – május 3-án – már mi ballagunk. Nem kell többet sorfalat állnunk. :D Érettségizünk, szerenádózunk, banketten veszünk részt és végül az utolsó évfázónk lesz a Radnóti-ban. Furcsa még a gondolat, de nyilván meg lehet szokni. =)

Mindenkinek egy óriás kalapnyi sikert kívánok az érettségihez és az élethez! Hiányozni fogtok! =(

És most gyerünk, ez a MI szalagavatónk... TÁNCRA FEL!

=) Nagy Diána =)

VOLTUNK, NYOMOT HAGYUNK

Felnőttünk, fel sem fogtuk
Évek lágy, lebegő röptét.
Elmúlunk, hát tapossuk
Búcsúzás útját, ős-kövét.

Voltunk aprók, hangosak,
Betegek, ha elegünk volt.
Voltunk jók, furfangosak,
Utáltuk, mi ellenünk szólt.

Kettős ez az érzés ma,
Mely téglás bölcsőnkben termett.
Csak nőtt a diák gondja,
Míg ápoltuk tudást, kertét.

Kirándulás, rendezvény,
Számos köpet, mind aranyból.
Késés, alvás, rettegés,
Ezer irány, száz kaland volt.

Felnőttünk, meg nem untuk
Napok távozását, jöttét.
Elmegyünk, mindig tudtuk
Ez világos lesz s sötét.

Változó várban jó nép,
Fejetlenség, revízió.
Áldozat, bátrak, elmék,
Balesetek, felelő szó.

Kettős ez a hívó dal,
Mely börtönből kikerget.
Felnőtt e sok színes hal,
Mi levegőt is innen vett.

Mégis mi ma itt vagyunk
Felnőve, de még diákként
Folyosón nyomot hagyunk
Ballagva, együtt, osztályként

Voltunk, leszünk, ilyenek vagyunk,
Csendben nyomot hagyunk.

Schmuck Viktor

EGY EMLÍTÉSRE MÉLTÁN MÉLTÓ 11.-ES TÖRTÉNELEM DOLGOZAT
(avagy „hogyan töltünk el 45 percet, ha nem tanultunk semmit”)

Mutasd be az 1867-es Kiegyezéshez vezető kül- és belpolitikai okokat, és a megvalósítás lépéseit!

Deák Ferenc szerette a perecet. De a ropit jobban szerette. Ezért a kiegyezés után kapott a császártól egy csomó ropit. Kár, hogy a ropi nem volt elég sós.

– Ez nektek ropi? – kérdezte Deák. – Ez csak egy kis tészta sütve!

Mire a bölcs császár küldött neki sóspercet.

– Ez aztán a finom perec! – mondta Deák. – Olyan sós mint a csuda.

– Tudom, mert én szórtam rá a sót. – szolt a császár.

A magyarok kérték Deákot, hogy hozzon nekik is perecet.

– Nem adok perecet, mert nagyon finom!

– Akkor pukkadj meg, hülye Deák.

Azzal a nép süttött magának perecet. De liszt helyett kokaint kevertek a perec tésztájába.

– Jaj de kokainos ez a perec. – mondták a magyarok. – Nem olyan finom mint a Deák perece.

– Adjál nekünk a saját finom perecedből! – mondta a tömeg.

– Jó, tessék. Egyétek meg, de vigyázzatok, mert nagyon sós a perec. – mondta Deák.

A nép is és Deák is megette a pereceket.

– Kérek most valami mást a császártól, amit szeretek. – gondolta Deák.

– Kedves császár! Küldjél nekem dobostortát is, de legyen a tetején marcipánfigura. – írta levelében Deák Ferenc.

– Kedves Deák! Már a császári dobostorta készlet is kifogyóban van, de küldök neked marcipánfigurát! – válaszolta a császár.

– Köszönöm! – gondolta Deák.

– Szívesen! – gondolta a császár.

A dobostortát Deák nem tudta egyedül megenni, ezért elhívta a barátját, Arany Jánost.

– János, egyél velem dobostortát! – mondta a Ferenc.

– De ez nem igazi, hanem csak marcipán. – mondta Arany.

– Akkor mi ez itt a tetején? – kérdezte Deák.

– Az ottan margarin. – mondta Arany szelleme, mert Arany már halott volt.

– Jaj, egy kísértet akarja megenni a dobostortámat. – gondolta Deák.

Azzal gyorsan bekapta a maradékot.

Arany János szelleme megsértődött és hazament. Otthon pedig lerajzolta Deákot szemüveggel és ráncokkal. Azóta is haragszanak egymásra, ha ki nem békültek.

Csillik Kristóf

EMLÉKEZETES PILLANATOK

NÉMET

Solti tanár úr: – Joci, mit csinálsz?! El ne törd a Geri karját, holnap dolgozatot írunk! Nehogy már bal kézzel kelljen írnia!

Geri: – De bal kezes vagyok.

Solti tanár úr: – ... Akkor törjed!

Solti tanár úr: – Tudás?! Miért, mit gondoltál, azzal születél? Akkor nem lennél 3-as németből!

Ádi: – Hát nem is vagyok...

Ábel: – Könnyű lesz a dolgozat?

Solti tanár úr: – Könnyű! Hát olyan könnyű lesz, mert már úgy felzárkóztatok az új teljesítményszinthez, hogy csak no.

Bence: – Olyan 5-öst fogok írni... hogy fordítva lesz!

Solti tanár úr: – A gondolkodó munkavállaló ki tud menni Németországba, ahol sokkal jobban meg tud élni.

Tünde: – Látod, Ábel, ezért tanulunk németül!

Ábel: – Mi? Ja, nem figyeltem...

téma: közlekedési eszközök a környéken

Solti tanár úr: – Na, nézzük meg, hogy a vidéki kollega hogyan építette ezt fel! Mit mondanál, Geri?

Geri: – De nálunk nincs is semmi!

K. Ádám: – Mert rossz helyen laksz.

Geri: – Ugyanott lakunk!

K. Ádám: – ... Tudom.

Solti tanár úr: – A Takács tényleg kezd normális lenni. Már majdnem nem vettem észre, hogy nincs is itt.

Marci: – De tanár úr, itt vagyok!

Solti tanár úr: – Jó, ne pofázzál! Akkor beírlak későnek.

IRODALOM

Arató tanár úr: – Maga az eredeti Faust történet már létezett, mármint az, hogy egy tudós eladja a lelkének az ördögöt.

Arató tanár úr: – Az *ember tragédiája* milyen műfajú mű még? Benne van a címében!

Valaki: – Tragédia?

Arató tanár úr: – Nem.

Valaki (II): – Ember?

Arató tanár úr: – Nem!

Osztály: – ... az?...

Arató tanár úr: – A legnagyobb magyar drámaíró Arany János volt. Az egyetlen baj az vele, hogy nem írt egy drámát sem.

Arató tanár úr: – Nézzünk példát ütemhangsúlyos verselésre... „Talpra magyar, itt a haza!” ... Mi?! Azt hiszem ez nem így van...

Kistanár: – A virágszimbolikában mennyire vagytok járatosak? A liliumtiprás, az megvolt? ... Mármint a fogalom!

Arató tanár úr: – Puskin nagyapja szerencsén volt. Na most képzeljétek el egy negyed-néger orosz!

Arató tanár úr: – Ez most csonka, vagy teljes metafora? Márk?

V. Márk: – Én?

Arató tanár úr: – Miért, van másik Márk is?

U. Márk: – VAN!

Arató tanár úr: – Ja... tényleg!

Arató tanár úr: – Már megint nem fog belefélni a mai nap a holnapi órába!

Arató tanár úr: – A mai órán a szépirodalmi stílussal fogunk foglalkozni. Először is azt szeretném mondani, hogy szerintem ilyen nincs.

Arató tanár úr: – Hogyan tudná megérteni egy 4 éves gyerek, hogy mi az, hogy miniszterelnök? Mit kérdezne?

Martin: – Az olyan, mint a király?

Kristóf: – Jelenleg igen...

Arató tanár úr: – Ez Adyra korábban nem jellemző, ezért úgy fogalmaznám meg... elfelejtettem, hogy fogalmaznám meg, úgyhogy úgy fogalmaznám meg, hogy lehet, hogy majd eszembe jut.

FIZIKA

Gulyás tanár úr: – Nem mindegy, mikor van dolgozat? Nem mindegy, mikor nem veszed elő a füzetedet? Ha kedden van doga, akkor hétfőn nem nézel bele, ha csütörtökön, akkor szerdán nem veszed elő. Hát akkor nem mindegy?!

Markovits tanár úr: – Kinek kell még pótdolgozatot írnia? Ja, a Balogh Marcinak! Róla tud valami valamit? Miért hiányzik?

Valaki: – Brazíliában van.

Markovits tanár úr: – ... Jó. De még a Romhányi Esztinek is írnia kell.

Valaki (II): – Ő meg New Yorkban.

MATEK

Marcsek tanár úr: – A matek OKTV jelentkezési lapokat éjfélig postára kell adni, mert különben nincs az a... ööö...

G. Ádám: – Pénz!

Miki: – De van!

Marcsek tanár úr: – Nincs ebben a teremben olyan diák, aki ne tudna deriválni egy függvényt, ha megtanulta a deriválási szabályokat.

Peti: – De csak azért, mert az Ádám kiment szivacsot mosni.

ANGOL

Marci: – I was in the... nem tudom, magyarul nem jut eszembe a szó!

Bence: – Akkor mondd angolul!

TŐRI

Vég tanárnő: – Itt a táblázat hibás, mert az Osztrák–Magyar Monarchiának volt egy gyarmata. Bizony, bizony, Ferenc József-föld, az északi Jeges-tengerben! De hát az... Végül is az akkora, hogy megérdemli a nullát.

Barnus: – A forradalom definíciója szerint...

Vég tanárnő: – Űristen! Na, mi a forradalom definíciója? Várjunk, itt komolyra fordultak a dolgok!

Vég tanárnő: – Kiről szól ez a forrás?

Barnus: – Szerintem Andrássy Gyuláról.

Vég tanárnő: – Igen, Andrássyról, akit távollétében kivégeztek, aztán később miniszterelnök lett.

Marci (felel): – Az orosz–török háború azt hiszem 1775-től '76-ig tartott... vagy nem! 1776-tól '77-ig tartott az osztrák–magyar, mármint az orosz–oszt-rák háború 1777-től '78-ig tartott, szóval 1777-től '78-ig tartott az orosz–o... oszmán! az orosz–oszmán háború!

mindenki lázasan körmöli a dogát, meredten a papírba temetkezik

Vég tanárnő: – Az esszét szépen tagoljátok, a helyesírási hibákat javítsátok ki!

Norbi: – Miért tetszik rám nézni?

Vég tanárnő: – És te miért néztél föl?

Sallai Andi

Bemutatkozik a

tea
tisztelet
hangulat
haverok
tök mag
szerelmek
énkezem fölül
lélegzet
krokodil
kókus
egység
váltakozó
hangzavar
csengő
nevetés
fridsider
metál
szeretem
kászár
császár
lustaság
pékfejzés
makacs
pékiapát
-fogd be a szád!
egytes lánc peres
b u l l o s s á s Legem...Wait for it...Dary

lol
radiátor
kilépő
nevetés
indivíduum
Ránóti
Narnia
egyniség
TESZTEL?
A B E A !
tölgyfa
segítség
zsírv
zsénij
Veszpremi
szóvj
atom
tábor
yüker
EVEZÉS
kazánház
turmixgép
vírusos torokgyuzsi
karácsonyi angyal
OSZTÁLYSZINPÁDOK
huszonkettő
tekerd a bicót!
Legem...Wait for it...Dary

Bemutatkozik a 12.C

REKLÁM

Nincs karikás szemem, nem vagyok álmos és nem hordok egyenruhát. Magyarország egyik legszebb és legnehezebb iskolájába járok, és rajtam kívül még több százan értik, hogy mire gondolok, amikor azt mondom, Termkut. Az évfolyamnevem megelőzi az osztálynevemet és nem örülök, hogy ha a kistanárok összekeverik a nevem más, valami hihetetlenül egyedi groteszk névvel. Büszkén gondolok Radnóti Miklósrá, az iskolánk névadójára, a mindig épp tökéletes hosszúságú beszédet tartó igazgatóra, a kitűnő eredményeket elért tanulókra, tanárookra. Szeretem az ebédszüneti zene-szót, a 73-as termet, a 173-as buszt, a büfé mindennapos választékát. Itt tanulok Budapest szívében. Országos versenyeken mi vagyunk a császárok és igenis nálunk élnek a világ legtehetségesebb diákjai! Radnóti! Én így szeretlek!

KÖZÉRDEKŰ KÖZLEMÉNY

Ne neved túl sokat, mert hülyének fognak nézni a buszon. (Következtetés: ezeket a sorokat ne közterületen olvasd!)

A túl sok néha több mint a kevés.

tanár: Sanyi, mondd kik lehetnek a képen Mária mellett?

diák: Sajnos nem látom.

tanár: És mit tart a kezében? (egy keresztet)

diák: Szerintem az egy szigony lehet.

tanár: Sanyi, fölrajzolnád a napfogyatkozást?

Sanyi: Méretarányosan?

Minden relatív. Három hajszál a fejen kevés de a levesben sok.

„Tudjátok, ti vagytok a legszerencsésebb osztály, mert szalagavatótok lesz, de érettségizni már nem fogtok.” (mert jön a világ vége, muha-haha)

(magyar kistanár): Nem értettem sokat abból amit mondtál, de kiváló!

Akkor vagy csak igazán kába, amikor beledugod a fejed a kukába.

tanár: Mi a mondat alanya?

diák: A fotóalbum.

tanár: De olyan nincs is benne!!!

diák: Biztos rejtett alany.

tanár: Na mi az? Gondolkodj csak!

diák: Sajnálom tanárnő, leállt az agyam!

ÉS JÖJJÖN A VÁRVA VÁRT FILM

A Radnótiba rengeteg dolog miatt érdemes járni. ezek közül a sokak számára a táborok jelentik a legmaradandóbb élményeket. A számtalan osztálytábor mellett minden nyáron tucatnyi olyan tábor is létezik, amely több évfolyam sok diákját hozza össze. Vagy érdeklődési alapon (matektábor, természetkutató tábor a fiatalabbaknak, Ősüköd, 78É az idősebbeknek) vagy az együttlét miatt (kisgimnáziumi tábor) vagy mert együtt lenni és még mozogni is különösen élvezetes (vízitúrák), vagy a segíteni vágyás dominál bennük (anyanyelvi táborok, Székelyzsombor). Alkalmilag járul még ezekhez olykor kórus-tábor, felbukkan – ha nem is nyáron – a kémia tábor; de volt már szörftábor, kicsinyek sporttábora, évekig létezett régésztábor, vándortábor – és jöhetnek az újabb jó ötletek! (És télen is akad tennivaló – vannak sí táborok is.)

2012 nyarán is több tucatnyi osztálytábor és több tucatnyi több osztályt érintő tábor szerveződött.

A következőkben az utóbbiak egyikéről – másikáról következnek beszámolók.

Kicsinyek kórusa-tábor 2012 nyarán

Kétdodony, július 4-től 7-ig

Huszonnyolcan voltunk. Elmaradhatatlan ifjeinkkel, Sacival, aki azóta már az óvó- (nő)képzőben énekel, de megígérte, hogy mindig visszajön majd hozzánk, Zsófi-val, aki idén érettségizik, drukkolunk érte, és minden szólamnak tud segíteni, Mirtillel, aki olyan gyönyörűségesen énekel népdalt, hogy hetedhét ország csodálja, Kimmel, aki nagyszerűen zongorázik, mesél a zongorajátékával.

Ami idén felejthetetlen volt: a sok fegyelmezett próba, a gyönyörű hangok, Saci esti meséje, a rókavadászat, könyvolvasás a tóparton, lubickolás a medencében, a pizza, a falu elismerése: be-bekukkantó emberek, akik az éneklést hallva jöttek hallgatni minket, Kim és Bene-

dek késő estébe nyúló közös improvizációja, az éjjeli beszélgetések, a 3. osztályosok külön esti meséje Noa betegségének idején, a sok tombola-nyeremény, de különösen Bobo tengeri malaca, a tábortűz, a sok szülő, akik segítettek a szalonnasütést megvalósítani, sütit hoztak, széppé tették a tábortűzet.

Mi ezt a koncerttel tudtuk meghálálni. A műsor így állt össze:

Népdalcsokor (szólót énekelt: A. Zsófi, L. Zsófi, Eszter, Lilla, Hanna, Betti, Zs. Anna)

Kodály Zoltán: A juhász (bicínium)

Próba kórustáborban

J. Brahms: Egy édes hangú kismadár (Szólót énekelt: Flo, N. Anna, A. Zsófi, G. Anna, P. Ilma)

J. Haydn(?), W. A. Mozart(?): Erdő mélyén, esti csendben (kánon)

Szőnyi Erzsébet: Este van már, késő este (bicínium)

Benjamin Britten: Ceremony of Carols, Oly kicsi ő

Furulyán közreműködött Drahos Botond, zongorán kísért Luu Hoang Kim Ngan

Vendégségben a kórustábor

A tábor résztvevői voltak:

1. osztály: Várszegi Vince, Hulmann Tami
2. osztály: Vastag Eszter, Zsíros Anna, Lazúr Zsófi, Horváth Flóra, Acsády Zsófi, Czernov Noa
3. osztály: Belényesi Bernadett, Erbszt Dávid, Gróf Anna, Schön Márk, Hulmann Timi, Prokics Hanna, Drahos Botond, Neuhauser Lilla, Leiner Gergő
4. osztály: Nádasdy Anna, Karakas Benedek, Szojka Tamás, Nguyen Florence, tiszteletbeli negyedikesként Perger Ilma

Koncert előtt

Ifik: Montvai Saci, Szojka Zsófi, Kassai Mirtill, Luu Hoang Kim Ngan
Én végül ☺ de nem utolsósorban: Balassa Erzsi néni és Szabó Kati néni.
Jövőre, veletek, új helyszínen!!!

Egyszer régen, réges régen, mikor boszik repültek fenn az égen, amikor még 40 fok volt, hőségriadó és augusztus eleje, elkezdődött a Nomád tábor. Már a vonaton ülve is azt találgattuk, hogy hol lehet a Lőrinc, mert nélküle nem Nomád a Nomád. Hát igen. Persze ezenkívül arra voltunk még nagyon kíváncsiak, hogy mi lesz a téma.

Mikor megérkeztünk Szanazugba, erre rögtön választ kaptunk: beosztottak minket lovagrendekbe. Mindenki nagyon megijedt, hiszen megjelent az ár-mány: a szörnyű sárkány. Az elkövetkezendő 10 napban öt próbáltuk meg ki-csinálni különböző módszerekkel. Például a részére készített várakba alatto-mos módon csapdákat állítottunk, vagy kerestük Szikirály elveszett erekyéit, amik jelentősen megkönnyítették a harcot.

A szokásos programok fergetegesen sikerültek. Kör-tánc, tábortűz, rögtön, vurstli és persze a kaszinó (TRIPLÁ-ZÓÓÓÓÓ!). A sorozat irtó félelmetes volt. Nagyon be-paráztunk, mikor megjelent Pestisesipti a csőr alakú maszkban. Hát még amikor kiugrott a szekrényünkből!

A tábor legizgalmasabb ré-sze persze a hatalomátvétel volt. A nyolcadikosok (vagyis

mi) egy roppant kreatív ellentémával álltak elő: időutazók. A szobába vittük a reggelit (igen, a nutellás kuglófokat, nyami) és csináltunk diszkót! A délelőtti program egy új biológiai problémát vetett fel: vajon megszüllheti-e saját magát egy ember? Csengének sikerült... A délután is izgalmasan sikerült. A személyes kedvencünk Tami és az általa tanított japán börtöntánc.

Egyszóval az idei Nomád egy extra izgalmas tábor volt (a bátorságpróbától még mindig rémálmok gyötörnek). Ezt leszámítva el se tudjuk képzelni, milyen lenne a sulis Nomád nélkül... ERDŐ SZÉLÉN VAKVARJÚ, NOMÁD TÁBOR I LUV U!!!

Ferenczi Luca és Galicza Dorina

Magyar anyanyelvi tábor Balatonakali–Budapest 2012. június 16–28.

Ebben az évben is érkeztek gyerekek a moldvai Csángóföldről, Kárpátaljáról és Felvidékről is.

A tábor munkáját a radnóti tanárok mellett 8.a osztályos ifik segítették.

A délelőtti csoportos foglalkozásokon a „magyaróra” kifejezés a nyelvtudás szintjétől függően mást és mást jelentett a felvidéki (nagykaposi), valamint a kárpátaljai (viski) gyerekeknek, akik magyar iskolából érkeztek, és teljesen mást a Csángóföldről (Forrófalváról) és Kárpátaljáról (Rahóról) érkezőknek, akik most ismerkedtek a magyar nyelvvel.

A rahói műsor szereplői

Címerkészítés eredménye

Magyar nyelvi óra: étkezés

Úszástanulás

Délután kézműves foglalkozások (gyöngyfűzés, batikolás, gipszformázás) színesítették a programot.

Mivel az idő gyönyörű volt, naponta többször is strandoltunk. A vízben és a víz mellett is voltak sportvetélkedők, sőt, néhány gyerek itt a táborban tanult meg úszni is!

A „Kinyílik a Világ” alapítvány működéséről 2011/2012. évben

Az iskolánkban 1992 óta működő „Kinyílik a világ” Alapítvány ebben a tanévben is a határon túli gyerekek magyar nyelv tanítását segítette az alapító okiratban kitűzött céljainak megfelelően.

Tevékenységeink időrendi sorrendben a következők:

- Petőfi Irodalmi Verseny: június 3–5.
- Magyar Anyanyelvi Tábor Balatonakaliban és Budapesten június 16–28.
- Magyar Anyanyelvi Tábor Klézsén augusztus 12–19.

Az alapítvány támogatta még: az Erdélybe utazó 8.B osztály (erdélyi kultúrkincsek nyomában) a Székelyzsomborba utazók és a Felvidéken vízi táborozók programját.

A *Petőfi Irodalmi Versenyre* a kárpátaljai Viskről, az erdélyi Székelyudvarhelyről, a délvidéki Horgosról, illetve Zentáról és a felvidéki Nagykaposról érkeztek tanulók. A verseny budapesti döntőjét a *Nemzeti Összetartozás Napján* tartottuk az ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Gimnázium dísztermében. A szóbeli megmérettetést egy ünnepi műsor vezette be, ezen a határonkon túlról érkező versenyzők mellett iskolánk diákjai is felléptek, a közönséget pedig iskolánk diákjai alkották. Az a gondolat vezérelt bennünket, hogy ennél méltóbban nem emlékezhethénk meg erről az ünnepről, hiszen ennek az irodalmi versenynek a legfontosabb feladata a közös nyelv és a közös kultúra ébren tartása. Az eredményhirdetéssel egybekötött záróműsort pedig a Baár-Madas Református Gimnázium diákjai és tanárai rendezték meg, meghatározó és emelkedett hangulat tette az ünnepet mindannyiunk számára emlékezetessé.

A *Magyar Anyanyelvi Tábor* 12 napjában a komoly szakmai – nyelvtanító, nyelv gazdagító – programok közben nagyon sok érdekes sport, kézműves és egyéb közös foglalkozás zajlott radnóti tanárok és nyolcadikos ifik segítségével. A vendégek bemutathatták az otthonról hozott csodálatos műsorukat a Szt. Iván napi ünnepségen Balatonakaliban, aztán a szülőknek Budapesten is iskolánk dísztermében. A csángó gyerekek ismét megszólaltatták a Forrófalván gyűjtött csángó nyelvű archaikus énekeiket.

A táborozás Budapesten folytatódott, ahol csupán három nap alatt kellett bemutatnunk Budapest nevezetességeit. *Köszönjük a SZÜLŐKNEK*, akik a határon túli gyerekeknek (egy tanároknak) meleg, családi otthont biztosítottak!

A klézsei Magyar Anyanyelvi Tábor programját öt tanár, egy öregdiák és hét radnóti diák valósította meg Etédi Emőke vezetésével. A klézsei Magyar Házban tartott foglalkozásokon 60-70 gyerek gyakorolhatta a magyar nyelvet.

A székelyszombori kulturális és hagyományörző ifjúsági építőtáborban a Radnóti Gyakorlóiskola 9–12. évfolyamos diákjai együtt táboroztak két másik iskola: a brassói Áprily Lajos elméleti gimnázium és a budapesti Berzsényi Dániel Gimnázium diákjaival egy kis erdélyi faluban. Ennek az együttműködésnek a keretében találkoztak és együttműködtek a falu lakosaival, fiataljaival, gyerekeivel. Sok olyan feladatot végeztek, amellyel az eltérő szubkultúrájú, háttérű, kommunikációjú csoportokat megkíséreltük közel hozni egymáshoz. A táborozók rendszeresen segítettek a falu néhány idős, rászoruló lakosának. A diákok egy csoportja foglalkozott a falu történetével, tárgyi emlékeivel, és igyekeztek összegyűjteni az idős emberek emlékeit. Célunk volt, hogy a különböző csoportok jobban megértsék egymást.

Felvidéki vízi vándortábor új színfoltja a határon túliakkal való kapcsolatnak. A vidék a magyar történelem számtalan eseményének volt helyszíne. Most, a nomád táborozás során lehetőség adódott a helyi lakosokkal való beszélgetésre életükről, magyarországi kapcsolatukról a Kis-Duna menti magyar nyelvű falvakban.

ÚJ FELADAT! Bacsí János egy nagyon tehetséges viski fiatalember segítése, aki a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem utolsó éves hallgatója zongora szakon. Az Alapítvány támogatja őt tanulmányainak folytatásában, valamint zenei pályájának tovább fejlődésében.

Az alapítvány anyagi helyzete továbbra is bizonytalan. Ebben az évben a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. és a Richter Gedeon Nyrt. támogatta munkánkat. Az szja 1%-ból befolyt összeget is a nyári programok megszervezésére fordítottuk.

Anyagilag nagyon sokat segítettek a szülők, akik a budapesti tartózkodás alatt vendégül látták a kárpátaljai, csángó és felvidéki gyerekeket, szállást és ellátást biztosítottak néhány tanárnak. Összegyűjtöttek és vásároltak a moldvai táborba a taneszközöket, játékokat, olvasókönyveket.

Reméljük a következő években is tudjuk hasonló összefogással munkánkat folytatni, ezzel segíteni a magyar nyelv fennmaradását a határon túli területeken.

Matskási Istvánné
a kuratórium elnöke

Klézsei anyanyelvi tábor (Moldva)

2012. augusztus 11–19.

Klészse, Magyar Ház

A résztvevő felnőttek: Balassa Erzsébet, Bódi Ágnes, Etédi Emőke, Morvai Éva, Petróczki Edit, Tomcsányi Péter.

A diákok: Farkasházi Zsannett, Hunyady Márton, Nagy Anasztázia, Temesvári Bence (8.A); Deák Ábel, Egri Zsófia, Pütkösti Noémi (11.A).

Nagyon megörültem, amikor tavasszal felmerült az a lehetőség, hogy Moldvába utazzak, mert a nővérem már kétszer volt, és ő nagyon jól érezte magát. Kicsit korai volt nekem hajnali 5-kor a találkozó, főleg, hogy előző este érkeztem meg egy másik táborból. Az utazás rendkívül sokáig tartott, de mivel gyönyörű tájakon mentünk keresztül, élvezetesen.

Az első klézsei napon még nem kellett dolgoznunk, csak pihentünk és sétáltunk. A következő napokban már 9 órától elkezdtek szállingózni a gyerekek, akiknek foglalkozásokat tartottunk, én például origamiztam velük. Meglepő volt, hogy csak kevesen tudtak jól magyarul. Majdnem mindegyikük szerette a ház mögött található játszóteret, és persze a számítógép terem. Ennek a két helynek az volt a hátránya, hogy amikor nem figyeltünk oda, néhányan odaszaladtak. Ott tartózkodásunk végére megtanultak a segítségünkkel néhány verset és dalt, sőt egy Mátyás királyról szóló mondát is eljátszottak. Délutánonként kirándulgattunk, megkóstoltuk Veronka néni híres galuskáját, a káposzta- vagy szőlőlevélbe göngyölt gombócot.

A hazaúton többfelé megálltunk, a Gyimesekben éjszakáztunk. Itt a legnagyobb élmény számomra a Mohos-láp volt és a fürdés a Szent Anna-tóban.

Minden fáradság ellenére nagyon jól éreztem magam, remélem lesz még lehetőségem ismét ellátogatni Moldvába.

Temesvári Bence, 8.A

MOLDVA, 2012

Fantasztikus élmény! Bár sokat kell rá készülni (fizikailag és szellemileg is), és a 15 órás utat sem nevezném éppen kellemesnek, a gyerekek szeretete, szorgalma, a gyönyörű táj, Veronka néni galuskája, bácsi András történetei mindenért kárpótlak.

Moldva felé menet, a 15 órás út során is felejthetetlen tájakon mentünk keresztül, de ebből sem sokat láthattunk, hiszen a 4 órás kelés miatt a nagy részét végigaludtuk (vagyis Emőke néni, és Tomcsányi tanár úr kivételével, akik felváltva vezettek). Este 11 órára (ottani idő szerint) meg is érkeztünk, kipakoltuk a csomagokat, majd mindenki fáradtan az ágyba vetette magát.

Másnap (még mindig fáradtan) előkészítettük a következő napi foglalkozást, kipakoltuk a rengeteg kézműves holmit, körülnéztünk Klézsén. Már aznap érkeztek gyerekek, s érdeklődtek, hogy lesz-e foglalkozás.

Következő naptól elindult a pörgő: programok, ismerkedés, szótanulás, vers-tanulás, játékok, gyöngyfűzés, kézműves játékok, Mátyás mese, origami, rengeteg ölelés, szeretetbomba a lányok részéről, megunhatatlan üldözés/terelés/fegyelmezés a fiúknak (de ők legalább tudták hol vannak a legfinomabb szilvák). És ez így ment minden nap, egészen a záró előadásig. Akkor eszméltem rá igazán, hogy ez az utolsó nap, hogy látjuk őket, holnap vége ennek a pörgésnek, és a szívünkhöz nőtt gyerekekkel nem tudunk együtt szilvát enni (szilva-

magot köpködni), nem látjuk a dicsérő szóra felvillanó arcukat, hogy mennyire örülnek, ha megértjük, mit akarnak kérni/mondani. Nem bővül a román nyelvtudásom (mellyel „tanáromat”, Bogdánt is sikerült lenyűgöznöm), nem lesz kit hazakísérni délben, a foglalkozások után. Nem látjuk a fantasztikus tájakat.

Az ajándékozás után megkezdődött a szomorú búcsúzkodás, utolsó ígéretetek a mihamarabbi találkozásra, képek, ölelések, pacsik (szilvák). Keserű szájjal néztük, ahogy távoznak.

A kirándulások alatt betekintést nyertünk a falvak életébe, az ottani Magyar Házak munkájába. Kőtúró Bendegúz Kálmán (a mikrobusz) számára is izgalmas volt a kirándulás, ugyanis kipróbálhatta, milyen, ha elvontatják.

Hazafelé megálltunk a Gyimesekben (ott is töltöttünk egy éjszakát), megismertünk egy ottani kollégiumot. Bátran bemelegedtünk a NAGYON hideg Szent Anna-tó vizébe (persze nem mindenki). Mindeközben medvék járta területen voltunk, de legalább tudtuk, mit tegyünk, ha megtámad miniket egy anyamedve.

Csodálatos élményekben, felejthetetlen kalandokban volt részem a tábor alatt, és rengeteg imádnivaló gyerekkel ismerkedtem meg, és kötöttem barátságot. ☺

Nagy Anasztázia, 8.A

Egy augusztusi napon, még sötétben, hajnali öt órakor a sulinál találkoztunk, hogy onnan induljunk Moldvába (hét gyerek és hat tanár). A „csekély” tizenöt órai utazás közben megálltunk a Gyilkos-tónál, majd késő este megérkeztünk Klézsére, ami egy gyönyörű Moldvai falu.

Reggel jöttek hozzánk a Magyar Házba a gyerekek, egész délelőtt foglalkozásokat tartottunk nekik. Öt cso-

portra oszlottunk, közel ötven gyereket tanítottunk egy héten át. Tázi és én vezettük az egyik társaságot. A nap indítása közös játék volt, majd a csoportok külön termekben gyűltek össze, és kezdődhetett a foglalkozás. Verstanulással indítottunk: megtanítottunk nekik egy-egy rövidebb verset, amit először szóról szóra le kellett fordíttatni az egyik – magyarul is jól beszélő – csángó gyerekkel, hogy mindannyian jól értsék, aztán szavanként begyakoroltattuk. Készítettünk hozzá egy plakátot és egy bábut is. Utána játszottunk a gyerekekkel, még mindig csoportok szerint. Ezt követte az éneklés Edit nénivel, majd pedig a kézműves foglalkozások. Megtanítottam a gyerekeknek, hogy hogyan kell virágot fűzni gyöngyből; teafiltereztünk, quilling tech-

nikával és szivacs-nyomtatással dekoratív papírképet készítettünk. A foglalkozások vezetése elég fárasztó volt. Az életkor meglehetősen vegyes: kicsik és nagyok is jöttek hozzánk három évestől tizenhat évesig. Voltak olyan gyerekek, akik csak alig értettek valamit magyarul, és nem is nagyon beszéltek, de volt, aki nagyon jól tudott kommunikálni.

Délután mindig máshova mentünk kirándulni. Megmásztuk a Táltos-hegyet, voltunk Etelközben, vendégeskedtünk egy roppant barátságos klézsei családnál, és megnéztünk más környékbeli falvakat is. Egyik nap Legedi István tartott nekünk előadást a népzénéről és a népi hangszerekről. A tábor végén volt egy bemutató, ahol a gyerekek elmondták a tanult verseket, énekeltek, és végezetül előadtak egy Mátyás királyról szóló mesét is. Az egyik csángó lány hozott nekünk kölcsönbe hagyományos népi viseletet: gyönyörű szép csángó ruhákat, a bemutatón is abban voltunk. Elbúcsúztunk a gyerekektől.

Másnap hajnalban a Gyimesekbe utaztunk, ahol megnéztük a Rákóczi vár romjait. Eljutottunk a Szent Anna-tóhoz is, megnéztük a lápot, ami szintén nagyon tetszett mindenkinek. Egy keskeny ösvényen túráztunk, ahol vezetőnk sok-sok érdekességet mesélt nekünk. A tó is gyönyörű volt, és elég hideg, de azért a legbátrabbak megfürödtek benne. Székelyföld is nagyon tetszett, gyönyörű a táj, hegyekkel. Az egyik falu, ami mellett elhaladtunk, arról volt híres, hogy szinte minden háznál láthattunk székely kaput. Másnap hazaindultunk, visszafelé is több helyen megálltunk városnézésre. Az út hazafele sem volt rövidebb, de végül megérkeztünk, sok szép emlékekkel és több száz fényképpel együtt.

A tábor emléke örökre megmarad, mert mindnyájan nagyon jól éreztük magunkat, és nagy élmény volt a csángó gyerekeket tanítani.

Farkasházi Zsanett, 8.A

Vasárnap késő este fáradtan, rengeteg szép emlékekkel értünk haza, félnapos utazás után (szép megállókkal, mint Segesvár). Szombaton már Gyimesfelsőlokra laktunk/aludtunk, miután visszaértünk a Szent Anna-tóról, ahol elég nagy látványosság voltunk, ahogy öten bementünk a csontig hatoló vízbe. Aznap láttam távolról Kézdivásárhelyet, meg sok gyerekkori emlékekhez fűződő helyet. Hajnalban indultunk Klézseről, de így is szokatlan volt a síri csend, mivel ma ébredtünk először úgy, hogy nem jöttek a gyerekek. Határozottan hiányoztak.

Péntek. A nagy nap, mikor minden csoport előadja a saját versét, valamint közösen a Mátyás mesét. Minden flottul ment, mindenki (legalábbis legtöbben) nagyon ügyes volt. Hétköznap (csütörtöktől hétfőig) délutánonként hegyet (dombot?) másztunk, környező falvakba mentünk vagy éppenséggel hozzánk jöttek. A délelőttök általában hasonlóan teltek:

- elmentek a gyerekek
- közös foglalkozás/játék/zene
- csoportos verstanulás (vagyis eleinte szótanulás)
- közös játék, míg az utolsók is befutnak
- jöttek a gyerekek

Hétfő volt az első nap, hogy jöttek a gyerekek (Klézséről és a közeli falvakból, városokból). Voltak mozgékonyabbak, kedvesebbek, aktívabbak (a kelletténél), szorgalmasabbak, lustábbak, de mindenki **BOLDOG** volt.

Vasárnap ismerkedtünk Klézsével. Szombat éjjel érkezünk meg, szemerklő esőben egy hosszú, de annál szebb út után. Hajnalban indultunk a suliól, ahol úgy éreztem, hogy remekül fogom érezni magam.

Igazam lett.

Deák Ábel, 11.A

Az első délelőtt a gyerekekkel Klézsén:

Reggel jó hamar keltünk, hiszen tudtuk, föl kell készülni a lelkes gyereksereg ostromára. Honnan gondoltuk, hogy lelkesen és korán fognak jönni? Onnan, hogy voltak akik már előző nap is jöttek hozzánk, pedig még nem is volt tanítás. Így hát először is mosakodtunk, öltözködtünk, majd pedig várt minket a finom reggeli az asztalon, a még korábban kelő naposok jóvoltából. Ezután összeszedtük gondolatainkat, és megterveztük mit fogunk majd a csoportunkkal játszani. Én még mindig tervezgettem amikor szóltak lentről a többiek, hogy megjöttek a gyerekek.

Azonnal menni kellett, mert különben szétszedték volna az udvart, és biztos, hogy csináltak volna valami butaságot. Így hát megkezdődött a tábor szerintem legnehezebb része, a gyerekek kordában tartása.

Voltak, akiket sikerült lefoglalni a kert hátsó részében lévő körhintával, köztük engem is, de a legtöbben csak ész nélkül rohagáltak, ezért japán fociztunk és más játékokat játszottunk velük. De mindig akadtak, akik rosszkodtak.

Végül eljött az a pillanat, amikor sikerült mindenkit összeszedni, és megkezdhattuk a csoportbeosztást. Ezután az újdonsült tanoncainkkal bemasíroztunk a termünkbe.

Az első napon főleg ismerkedtünk velük, hisz még nem nagyon mertek megszólalni. De volt még sok minden más is: éneklés, matek, fizika és kézművesség. Természetesen a foglalkozások alatt is kellett ügyelni a gyerekekre, mert ők mindig az udvar felé oldalaztak. Szerintem a legtöbbször elhangzott mondatok a „Nem, azt nem szabad!” és a „Gyere csak ide!” voltak.

De végül sajnos véget értek a foglalkozások, és hazamentek a gyerekek. Azért sajnos, mert annak ellenére, hogy kifárasztottak minket a csibészkedésükkel, nagyon szerethető gyerekek.

Hunyady Márton

»HA A NAPNAK LÁBA VOLNA...«

Két év nem olyan hosszú idő... gondoltam, ahogy végignéztem az ismerős-ismeretlen arcokat. Két éve láttam őket utoljára, és azóta sokat változtak. Változtak, de közben most is ugyanolyan lelkesen jöttek, mint akkor, sőt, még többen is... Jöttek játszani, nevetni, barátkozni, énekelni, kézműveskedni; közben tanulni – és persze tanítani is minket.

Lehetetlen lenne megfogalmazni a hangulatot, szavakba önteni az érzést, amit a táborban éreztem, s lehetetlen lenne felsorolni az összes eseményt, emléket.

Ezért inkább egy egyszerű, de nagyon szép élményt emelnék ki.

Idén csoportonként mindannyian megtanultunk egy-egy szép verset. Egyik este újból és újból leírtuk, hogy mindenkinek legyen szövege, majd minden reggel a játékok után közösen elmondtuk. Eleinte szótagolva, lassan, ügyelve a nehéz részekre; aztán el is játszottuk, szereposztással, jelmezekkel. Fokozatosan mindenki meg is tanulta a saját részét, de voltak, akik már másnap az egészet kívülről fújták.

A vers rövidke volt, olyan, amit amúgy átfutnánk egy kötetben, mosolyog-nánk rajta, aztán elfelednénk. De ez, hogy láttam, hogy hogyan tanulják, hogy megküzdöttek minden szóért és büszkék voltak rá, ha sikerült; hogy nevettek, amikor eljátszottuk; hogy úgy vigyáztak a papírra; hogy kevesellték a szöveget; hogy megtapsolták egymást; hogy Roxána ugyan nem beszélt, de mindig mosolygott a Nap szerepében; hogy gyakorolták otthon és elmondták szüleiknek is; hogy annyi időt szántak rá és szerették... ez teszi olyan értékessé azt az amúgy kicsi gyerekverset, ami biztosan egy örök emlékem marad, és talán ők is emlékezni fognak rá.

Hat nap viszont tényleg nem olyan hosszú idő... Hamar elérkezett az előadás napja és egyben a búcsúzásé is.

Most Emília utolsó kérdése jár az eszemben... „Jöttök még?”

Pünkösti Noémi, 11.A

Vonaton ülök épp, azon gondolkodom, hogyan lehetne úgy mesélni Székelyzsomborról, hogy ne ragadjak le eseményeknél-általánosságoknál. Sokat segít ahogy látom elsuhanni a tájat. A ZSAZS („Zsombor az Zsombor”) életérzés ott kezdődik, amikor a buszban ülve elhatárolódunk Budapeستől. Órákig tart, hogy megérkezhess ebbe a külön világba. Mert ez az erdélyi falu rengeteg olyan embert, ételt, tevékenységet is jelent, amivel/akivel nem találkozhatunk évközben.

Az első teljes napon már dolgos hétköznapi vár minket. A konyhások ébresztenek, mi pedig kitámolygunk egy kis zsombori kenyér, cukros vagy cukortalan tea reményében. Miután mindenki ráébred, hogy tíz perc alatt többet evett, mint amennyit ezelőtt bármikor reggelire, Fenyő tanár úr jó étvágyat kíván. Elmeséli, aznapra milyen munkák várhatóak, és megpróbálja szétosztani igazságosan a munkákat. Persze ki számítana arra, hogy egy csapat tizenéves lelkesen vállalkozna könyvek rendszerezésére, favágásra, kapufestésre, gyerekfoglalkozásra, takarításra... de mégis. A helyi szakácsnőink, Marika & Marika néni ebédre bebizonyítják, hogy mindig lehet többet enni, és mint minden jó étkezés után, jön hozzánk postás is.

Délután kezdődik a kultúra, ami nem mintha előtte nem venne minket körbe, mert olvasószarok és nonstop zene dukál annak, aki eljön. Irodalomszakkör Roland tanár úrral, álomfejtés Szilvivel, falukutatás Szócs tanár úrral, kézműves Brigivel, rajz Sanyi bácsival, jóga Zsuzsával, vagy ha egyikhez sincs éppen hangulata az embernek, társasjátékra mindig talál vevőt a közéletben lévők közül. Este filmet nézünk, táncházazunk, énekelünk, ismerkedős játékokat játszunk, vagy épp az építészetről hallgatunk előadást egy építész-től vagy nem építész-től. Idén először került megrendezésre a zsombori olimpia és a falu hoteltulajdonosa által meghirdetett sakkverseny. A kirándulás vezetője ezúttal a Hétlétrákhöz vezetett minket, ahol dombokon-hegyeken átvágva csodás kilátást és egy csacsit találtunk. Brassóban két napot is eltöltöttünk és vendégül láttak minket otthonukban az onnan jövő gyerekek.

Hogy, hogy nem, én is abba a hibába estem, hogy túltengnek a programleírások az utóbbi pár sorban, de rájöttem miért. Nem lehet erről a táborról ezek nélkül írni. Annyi minden történik velünk az említetteken kívül is, hogy nem csoda, az év azok számára, akik ott jártak, két időszakból áll. A zsombori napokból és azokból, amiken a zsombori napokig számolunk vissza.

Siegler Anna (13.A)

2012. július 22. vasárnap reggel fél 8 Keleti
78É, yeeey!!

Az utunk szokás szerint Tiszafüredre, a Morotva kempingbe vezetett, ahol ismét kezdetét vette valami különleges.

Először is megismerkedtünk egymás(ölével)-sal, a tábor szabályaival és a csoportbeosztással is.

A tábor egyik fele másnap reggeltől a délelőtti sávban színészkedett a tiszafüredi nagy színpadon Marcival és Petivel,

míg a másik fele a kezűgyességét csillogtathatta meg Andrással és Botival.
Félidőben cseréltünk.

Mit is csináltunk pontosan? Nos kaptunk két klasszikust (Rómeó és Júlia, illetve Iliász), amelyeket a saját kényünk-kedvünk szerint formálhattunk át.

A végeredmény mindkét esetben természetesen lehengerlő volt.

Rómeó és Júlia egy öregotthonba kényszerült, ahol a konfliktus a
2. világháborús veteránok és a zsidók otthonának összevonásából fakadt.
És ez persze nagyon is „tréfli”.

Míg Akhilleusz (Adrenalin) és társai az emberi test belsejében kalandozhattak.

A délutáni sávban előadásokat hallgathattunk a GDP alakulásának a feltételeiről, a harmadik világbeli szegénységről, a tájépítészetről, Cseh Tamás zenéjéről és szövegeiről, divatról, az aktuális trendekről és elnevezésükről és a valóságshow-król. Ültethettünk virágot tojáshéjba, kólás dobozba, varrhattunk, és még akár a Tisza-tavi madárrezervátumban is evezhettünk.

Az esti sávban megnézhattuk a *Ravasz, az agy és a két füstölő puskacső* című filmet, mindenféle izgalmas kvíz játékokban vehettünk részt, részesei voltunk egy igen különleges „repülőútnak” is (melyet Boronkai tanár úr különösen élvezhetett, habár mi bekötött szemmel nem láthattuk), illetve felfedezhettük Tiszafüredet a *Journey till the end of the night* nevű játék keretei közt, valamint ebben a sávban adtuk elő a délelőttiünként létrehozott darabjainkat is.

A napot többnyire fergeteges, Radnótisokhoz méltó bulival zártuk. Volt, hogy jelmezben a parton vagy a táborban. Volt, hogy zenével, vagy anélkül. De mindig óriási jókedvvel.

Szabadidőnket pedig igen változatosan töltöttük. Ki így, ki úgy focizott, ki pedig (egy tűzoltóautó tetejéről) szurkolt nekik. Volt, aki még ilyenkor sem bírt a kreativitásával, és homokvárat vagy kortárs szobrot alkotott.

Felfrissülésképp volt, hogy rohantunk le a Tisza-tóhoz, vagy tömegesen özönlöttünk be a légkondicionált Sparba.

De a lényeg, hogy elképesztő 9 napot töltöttünk el idén nyáron is Tiszafüreden és rengeteg különleges élménnyel és tudással gazdagodtunk.

Hazafelé a vonaton pedig mindenki aludhatott egy óriásit! :D

Bakó Flóra és Pfisztner Sári

Bakonyszentvinyösd: az ósükösi tábor Bakonyszentlászló – Vinyén

Jó reggelt! Ébresztő! – Schiller¹ tanárnő szava vet véget a fájdalmasan rövid szundikálásnak. Papucs, ki a szaletlibe reggelizni. Lekvár, szardellapaszta, vaj, tea. Pakolás előtt két perccel Bari is kitámolyog, előveszi a friss Népszabadságot és felhőrpinti az ébresztő kávéját. Lehet menni mosogatni? – De Anna,² te már háromszor mosogattál!

Na jó. – Edénycsörömpölés, futkározás a szaletliből a konyhába, a konyhából a szaletlibe. Aztán füzet, toll: kezdődhet a délelőtti sáv! Ki tartja? Gyuri.³ Biosz. Kíváncsian várom, mert tegnap azt is sajnáltam, hogy Dávid⁴ másfél

órás (!) matek (!) sávjának vége szakadt. A mátrix játékok (gyanús cápa, vaníliás hering diókrémmel) a játékelmélet, a Nash-egyensúly és a többiek annyira lekötöttek, hogy nem is volt kérdés hogy a vacsi előtti félsávon részt veszek-e. A magyar sáv⁵ fő témája a közéleti versek voltak – olvastunk és írtunk is ilyeneket (az első írást érdeklődőknek figyelmebe ajánlom a Bárány Ti-

¹ Schiller Mariann (1980)

² Stribik Anna (2012)

³ Barabás György (2003)

⁴ Szeszlér Dávid (1993)

⁵ Bárány Tibor (1998), Szűcs Teri (1993)

bor szerkesztésében megjelent *Édes hazám* című kötetet, a másodikról még remélhetőleg hallunk ugyanettől a szerkesztőtől khm). Most mi jön? Valami papírt kaptunk számokkal. Oh well. Prózaian fogalmaztam. Ezek pete- és hímivar-sejtek, a bennük lévő szám a minőségüket jelzi. Kimegyünk a rétre, szétszóródunk, és kezdődhet a kopulálás! Amikor visszaülünk, levonjuk a megfelelő konklúziókat, aztán érdekes megszaladási jelenségekre térünk át, főleg a párosodás szempontjából. Most már kezdek éhes lenni... Megyünk is ebédelni a Pokol csárdába, ahol asztali áldást mondunk, mielőtt a karikafülbevalós pincér meghozza a napi menüt. Ebéd után csendespihi... tollas, olvasás, zenehallgatás, alvás. Kivéve nekem. Én most megyek a sufniba kísérletet végezni. Nyolcvan helytelen mondaton rágom át magam, értékelnem kell, hogy mennyire rosszak.⁶ Kíváncsi leszek, hogy ez hogy fog sikerülni, tekintve, hogy a saletliben valahogy nem rendeltetésszerűen működnek a kísérletek. Isti⁷ is próbálkozott a könyvében⁸ leírt tételeinek bizonyításával, de rajtunk valahogy nem működtek. Most, hogy végeztem, jöhet a délutáni sáv: filozófia.⁹ Vajon Marietta, Alexandra, Béla és kutyájuk Betsabé mennyire felelősek morálisan a tetteikért? A gőzt vad tollasozásban ereszt-

⁶ Molnár Cili (2000), Kurdi Benedek (2006)

⁷ Alföldi István (1983)

⁸ Tóth I. János: Játékelmélet és társadalom (JATEpress, Szeged, 1997)

⁹ Bárány Tibor

jük ki. Az idei Sükösd meg-
érdemli a „legsportosabb”
jelzőt, mert két focimeccs is
megrendezésre kerül, ahon-
nan sokan sérülten (néhá-
nyan fél lábujjukat vesztve)
távoznak. A mai este más
mint az eddigiek: ez az utol-
só. Tegnap még a vérfarka-
sok szedték áldozataikat,
mások vonattal utazták be

Európát, de ma vacsorára Isti remekművét fogyaszthatjuk, utána egy mon-
dat fejében mindenki kaphat mákosgubát és forraltbort.

Cili mondata emlékezetes:

EGY MONDAT A TÁBORRÓL

Ahol Ósükösd van, ott Ósükösd van
Nemcsak az elfeledett alföldi pusztában
nemcsak a Duna mentén egy házban
Alföldi István pusztába kiáltott szavában
a Vértesben, a Bakonyban,
minden vinyei lakosban
kicsiben és nagyobbban.

Ahol Ósükösd van, ott Ósükösd van
Nemcsak a reggel 8 órai ébresztőben
A táborvezető szavában
A kávéban, a lekvárban
(Nyomokban a szardellapasztában)
A pokol mélyi csárdában
A tojáskrémben és az új kenyérben
Az Ildi majonézében
A kifli kanyarodásában
Az asztalra öntött teában.

Ahol Ósükösd van, ott Ósükösd van
Nemcsak a tudomány szavában
A mátrixban, játékban és elméletben
Minden autonóm ágens kevert stratégiájában
Minden megtalált Nash-egyensúlyban
A komplexitásban: a tőzsdén és a versben
Minden kopuláló testben
A hibás mondatban és az üres pohárban.

Ahol Ósüköd van, ott Ósüköd van
Nemcsak a gyilkolásra emelt főben
A Látó bölcs szavában,
A Boszorkány méregitalában
A vadász lövésre emelt fegyverében
ahogy felkiált:
„Dehát lövésem sincsen!”
Az ártatlanok sikolyában
Minden végigizgult éjszakában
A vérfarkasban, a maffiában
És a Ticket to ride-ban.

Ahol Ósüköd van, ott Ósüköd van
A versben és az indulóban,
A mákosgubáért emelt szóban,
Benne van a forraltborban.

- ❖ The present Yearbook of the school gives *data* and *information* of the previous school year and that of the first months of the current one. On the other hand, it presents *articles* by teachers and students.
- ❖ Among them you can find the opening pages by headmaster Mr. Tomcsányi about the possible reasons why a school is successful.
- ❖ The previous school year was unique: charity by parents and alumni and charity events financed much of the essential expenses, due to the diminishing budget from the state.
- ❖ Different *charts* show our students' awards in local and national competitions.
- ❖ It is our happy duty to *celebrate* Katalin Csátár's and Emőke Matskási's prizes.
- ❖ It is our saddest duty to bid farewell to Ms Inessa Vujovits, one of the school's eldest and most precious and beloved teacher of Russian language and culture.
- ❖ László Arató, teacher of literature launched his ex-student's, Lili Kemény's volume of poetry. Lili left our school only 2 years ago.
- ❖ Some talented students handed in their *writings*; pieces of literature.
- ❖ A contest about Frigyes Karinthy, the outstanding writer from the first half of the 20th century, was great success, and many merited pieces of arts were born due to it – some of them are edited here.
- ❖ The school day was dedicated to *seasons*.
- ❖ Many *classes* used the opportunity to introduce themselves in text and picture.
- ❖ A great number of summer *camps* characterize our life. The reports clearly prove their results and need for them. Among the many we mention here the ones that are connected to neighbouring countries with Hungarian minorities.

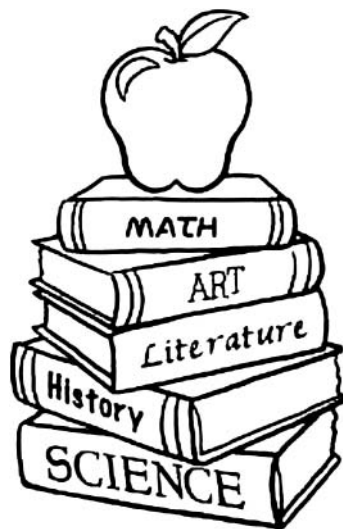

Foto Lerner

ELTE Radnóti Miklós School

The school was built in 1931 and served as a boys' and girls' grammar school for the Jewish community in Pest. It is a listed building which was designed by Lajta Béla, the famous architect, very few buildings of whom survived the Second World War. After its renovation and nationalisation, the building housed a number of institutions including a teacher training college, a primary

and various grammar schools. In 1959 the school was named after Radnóti Miklós, one of the greatest Hungarian poets of the 20th century. In 1961 other changes followed. Joined with the primary school which was located in one of the wings of the building at the time, the grammar school became the teacher training school of the Eötvös Loránd University (ELTE), Budapest. As a result, apart from the teaching of primary and secondary school pupils from Year 1 to Year 12, the school has also been providing mentoring for university students both from the Faculty of Arts and the Faculty of Sciences. Today our school is one of the largest and most prestigious state schools in Budapest.

Mentoring services and the fact that the teaching staff are engaged in teacher training entails that the school can consistently meet the high academic and educational standards of our time. A major breakthrough in the history of the school was the unique idea of teaching options. It means that apart from the compulsory subjects, students can choose to study subjects which are useful for their future careers. The introduction of optional subjects was part of the reforms proposed by the then Headteacher, Lukács Sándor. The new system made it possible for students to select two subjects they wished to study in an increased number of lessons from the age of 14. The success of this innovation and the impressive results achieved by the

students resulted in an ever increasing number of applicants. In the eighties the huge number of applications made the introduction of entrance exams necessary.

In order to meet the requirements of the twentieth century, the number of foreign language lessons was increased and the teaching of IT began. The students' growing workload and other pedagogic considerations made it clear that changes had to be made if the school wanted to maintain the high standards of education it had achieved. Under the direction of Mrs Réz, the Headteacher, in two years the staff of the school designed the structure and the curriculum of the six- and eight-year secondary grammar school programme and incorporated it within the framework of the school's 12-year system. The two new programmes were gradually introduced from 1990 and 1992. Today, the school provides an initial period of four years of primary education (from age 6 to 10), which is followed by 8 years of secondary education. There also exists a class of students who join the school at the age of 12 and enjoy 6 years of secondary education.

The 6 and 8-year education programmes are based on each other and are closely aligned. The main principle of the school's pedagogic programme applies to both types of secondary education: the objective of the school is to ensure that its students develop balanced, tolerant and creative personalities who have the necessary general, foreign language and IT knowledge and can effectively process new information.

The eight-year secondary education begins with a preparatory period when the foundations are laid in Years 5 and 6. Between Years 7 and 10, for four years, in both types of secondary education, the focus is on general education. It means that the teaching of various subjects is based on the compulsory core curricula whose content can be acquired by any student showing average interest in a subject.

The final two years represent a completely new phase. Apart from preparing students for the school leaving exam, Years 11 and 12 put the emphasis on providing specialist training and the support of gifted students. This is the time when students can choose options which they study in more depth and intensity. The advantages of the introduction of optional subjects are as follows:

- Students make their choices after they have covered most of the curriculum of secondary education.
- At the age of 16 students face the responsibility of choice and decision making. However, the choice is not final and can be altered later.
- The system of options makes it possible for teachers to adopt an individual approach to the teaching of students. In this way, those more able can be stretched so that they fulfil their full potential.
- Since the curriculum is tailored to suit the specific needs of the students, it is the students' interest in a subject and motivation that stimulates their development.

– Teaching options ensures that students are prepared for advanced level school leaving exams, the provision of which is one of the main tasks of a grammar school.

The school places great emphasis on the teaching of foreign languages. The teaching of English begins at the age of 9–10. The first foreign language is taught for eight/six years whereas the teaching of the second foreign language spans four years (with 4 lessons a week).

For the six and eight-year secondary schools a set of examinations is organised internally. All students are obliged to take exams either when they have covered a certain area in a subject or when the teaching of a subject has finished. The aim of these written and/or oral examinations is revision, the development of study skills and the practice of presentation.

The staff of the school make every effort to maintain high standards of education. Our students do consistently well at highly competitive university examinations, as well as local, national and international competitions. The average number of foreign language exam passes is 1.5 per school-leaver.

The fact that more than 50 schools have adopted the 6 and 8-year curricula shows the success of the innovation. The popularity of the curricula has been further increased by the fact that the designers have also written the textbooks.

The school offers a wide range of extra-curricular activities for the students. We have an excellent, well-stocked library, and the pupils have access

to the computer room all afternoon. There are about 10–15 student groups and clubs which include arts and crafts, IT, competition practice as well as an environmental group. The school's sports clubs invite students to compete in various sports and games.

Every year the Student Union offers a huge variety of leisure activities which serve the students' special interests and strengthen the school community. The teachers of the school also take their share of these activities. Every spring the Radnóti Day is organised where students can listen to talks and lectures given by renowned scholars and scientists. Every summer 20–22 summer camps provide the students of all ages with the opportunity to relax and enjoy themselves. There are camps for bookworms, cyclists, hikers, rowers and athletes etc.

In 1986 a group of students with the help of their teachers contacted Nobel Prize winners and asked them to send articles, signed photos and letters to the school. The collection was then exhibited in the school to commemorate the International Year of Peace. In 1987 the school received the Peace Messenger Prize from the Secretary General of the UN for this exhibition.

For many years a group of enthusiastic teachers has organised a fortnight's holiday for children of Hungarian origin from Ukraine whose programme includes Hungarian language and history lessons, a trip to Lake Balaton and sightseeing in Budapest. Every year the students of the school take an active part in the organisation of this scheme. The cooperation with teachers and children from a different background helps our students to develop a sense of community and also to learn how to help the needy.

These endeavours are in line with the overall aim of the school which is to encourage all pupils to become independent learners and thinkers, to develop their abilities to the full and to enable them to enjoy a successful and happy adult life.

Brève présentation de l'école

Le bâtiment a été construit en 1931 pour le lycée de garçons et le lycée de filles de la Communauté Israélite de Pest, par l'ingénieur architecte Lajta Béla dont seulement quelques oeuvres sont restées après la deuxième guerre mondiale à Budapest. C'est pour cette raison que l'école est sous la protection de l'Office National des Monuments Historiques.

Après la reconstruction de la guerre, puis la nationalisation, le bâtiment a donné place à plusieurs institutions pendant des périodes différentes dont l'école normale d'instituteurs, une école primaire, des lycées divers. Le lycée qui s'y trouvait en 1959 a pris le nom de Radnóti Miklós, grand poète hongrois du XXe siècle.

En 1961 le lycée a reçu une nouvelle tâche. En fusionnant avec l'école primaire fonctionnant dans une aile du bâtiment il est devenu l'École-Pilote Radnóti Miklós de l'Université Eötvös Loránd (ELTE) de Budapest. Depuis, à part l'enseignement primaire et secondaire de 12 ans, l'établissement a pour tâche la formation pratique pédagogique des étudiants de la Faculté des Lettres et de la Faculté des Sciences. L'école est l'une des plus grandes écoles publiques et aussi l'une des plus prestigieuses de Budapest.

Son profil d'école d'application, la compétence des professeurs formateurs ont donné la possibilité dès les débuts de réaliser un enseignement de haut niveau. Un pas en avant décisif a été fait par l'ancien directeur Lukács Sándor qui avait introduit un système d'options, unique dans le pays. Dans le cadre de ce système les élèves apprenaient deux matières en horaire renforcé à partir de 14 ans. La réputation de ce système d'options, les données statistiques des résultats ont beaucoup contribué à l'augmentation forte des candidats ce qui a rendu nécessaire l'introduction d'un concours. Aussi l'établissement se charge-t-il de l'éducation et des soins de jeunes talents et de la préparations de ses élèves pour des études supérieures.

Entre-temps conformément aux défis sociaux le nombre de cours des langues étrangères a de plus en plus augmenté et l'enseignement de l'informatique a également apparu. La charge des élèves accroissait sans cesse et d'autres raisons professionnelles exigeaient aussi des changements urgents. D'après les conceptions et sous la direction du proviseur Madame Réz le corps enseignant a élaboré en deux ans la structure des lycées de huit et de six ans, leurs programmes et les a insérés dans le système scolaire de 12 ans.

Ces deux nouvelles formes ont été introduites progressivement à partir de 1990 et 1992. Actuellement dans l'école fonctionnent une école primaire de 4 ans, un lycée de 8 ans qui admet des élèves de 10 ans et un lycée de 6 ans où les élèves commencent leurs études à l'âge de 12 ans. Le programme de l'école primaire se conforme aux programmes des lycées de 8 et de 6 ans.

Les programmes des lycées de 8 ans et de 6 ans sont coordonnés. La conception rédigée dans le programme pédagogique de l'école est valable pour toutes les deux formes scolaires : son but c'est de former des personnalités ayant une formation répondant aux exigences de notre époque, une bonne connaissance de langues, des connaissances en informatique, de former des personnalités créatives, capables d'utiliser de nouvelles informations, communicatives, humaines, équilibrés.

L'enseignement de 8 ans débute avec une préparation de 2 ans, en 5e et 6e années. Dans les programmes de 8 ans et de 6 ans on met l'accent sur la formation générale au cours de 4 années, de la 7e à la fin de la 10e. L'enseignement des matières se déroule conformément aux programmes obligatoires. Ces programmes s'adressent aux élèves moyens, capables de suivre des études secondaires sans posséder un niveau ou intérêt exceptionnels.

La thématique des deux dernières années en diffère complètement, quand la dominante c'est la formation différenciée qui en dehors de la préparation au baccalauréat donne des connaissances spécialisées et prend en charge les soins des enfants surdoués. Dans cette période les élèves choisissent des matières qu'ils étudient en horaire renforcé dont les avantages sont les suivants :

- Les élèves font leur choix après avoir étudié une grande part de la matière au programme.

- À l'âge de 16 ans ils sont confrontés à la responsabilité de la décision, du choix. Cependant ce choix n'est pas définitif, ils peuvent le modifier plus tard s'ils le désirent.

- L'horaire renforcé donne un cadre naturel pour la différenciation, l'enfant doué pour la matière acquiert un plus grand savoir.

- Le programme différencié supprime l'obligation, la contrainte et il exploite l'intérêt des élèves, la plus grande force motrice et ses énergies qui en proviennent.

- L'enseignement en horaire renforcé assure au maximum la préparation des études universitaires ce qui est la tâche primordiale du lycée.

- En langue étrangère il prépare les élèves à l'examen de niveau supérieur.

L'école attribue une grande importance à l'enseignement des langues étrangères. L'enseignement de l'anglais débute à l'âge de 9–10 ans. Dans les deux formes du lycée la première langue étrangère est enseignée pendant 8 ou 6 ans, la deuxième pendant 4 ans, en 4 heures par semaine. Les élèves appliqués réussissent à passer l'examen de niveau moyen de deux langues que les cours préparatoires, des cours de communication aident également.

Dans les système de 8 et de 6 ans l'établissement a des examens intérieurs. A la fin de certaines unités, pour clore l'étude de certaines matières, dans des années et formes déterminées, les élèves passent des examens de fin d'études. Grâce à ces examens les élèves s'habituent à réviser, à structurer leurs connaissances et a s'exprimer aussi bien à l'oral qu'à l'écrit.

Le corps enseignant de l'école fait de tout son mieux pour sauvegarder le haut niveau de l'enseignement. Depuis des années les élèves participent avec beaucoup de succès aux concours locaux, nationaux et internationaux. Les élèves des terminales réussissent bien aux concours d'entrée des universités. Le nombre des diplômes de langues des élèves est une fois et demie supérieur au nombre des élèves.

Les programmes des lycées de 8 et 6 ans ont été pris et appliqués par une cinquantaine d'écoles, ce qui prouve l'adoption et leur reconnaissance professionnelles. Les professeurs de l'école ont rédigé également des manuels pour les programmes ce qui a favorisé leur propagation.

Dans l'établissement en dehors des cours les élèves ont la possibilité de participer à des activités diverses. L'école possède une bibliothèque de 53000 exemplaires, deux salles d'informatique dont l'une est à la disposition des élèves même les après-midi. Une quinzaine de clubs leur proposent des programmes variés, de l'artisanat à l'informatique, de la préparation aux concours généraux à la protection de l'environnement. Des clubs fonctionnant dans plusieurs branches de sport organisent des championnats locaux et participent également aux championnats de Budapest. L'Association des

élèves organise des programmes de loisirs chaque année. Les clubs des élèves répondent aux intérêts culturels et spécialisés, les programmes de divertissement assurent la détente et la vie commune. Les professeurs participent aussi à l'organisation des programmes de loisirs. Tous les printemps a lieu la Journée Scientifique Radnóti à laquelle des savants et des experts de grand renom, des professeurs d'université donnent des conférences aux élèves dans des thèmes différents de leurs domaines. En été une vingtaine de colonies sont organisées pour les différentes classes d'âge. Les élèves y passent des séjours soit littéraires soit sportifs, font des randonnées pédestres, en canoë ou en vélo.

De 1986 date un projet particulier : les élèves sous la direction des professeurs sont entrés en contact en lettre avec des savants de Prix Nobel et leur ont demandé des articles, des photos dédiées, des lettres. En 1986, l'Année Internationale de la Paix, de ces documents collectés ils ont organisé une exposition. En 1987, en exprimant sa reconnaissance, le secrétaire générale de l'ONU a attribué le titre *Pace Messenger* à l'école.

Depuis de longues années un groupe de professeurs enthousiastes organise des camps de repos-études pour des groupes scolaires de la minorité hongroise de l'Ukraine. Ces enfants passent six jours au Balaton, font connaissance des monuments de Budapest et participent aux cours d'histoire. Dans la réalisation de ces programmes plusieurs lycéens prennent part aussi.

Cette coopération aide à développer la sensibilité sociale des élèves, afin que dans leur vie future ils aident ceux qui sont dans le besoin, qu'ils soient capables d'organiser des secours.

Le corps enseignant considère comme tâche primordiale que des élèves sortant de l'école réussissent dans la vie, soient des personnes de mentalité et de comportement intellectuels.

Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität

Unsere Schule stellt sich vor

Die Schule wurde im Jahre 1931 für das Jungen- und Mädchengymnasium der Jüdischen Gemeinde von Pest gebaut. Die Baupläne wurden von Béla Lajta, dem bekannten Architekten erstellt. Kaum einige Werke von ihm blieben in Budapest nach dem zweiten Weltkrieg erhalten. Deshalb steht das Gebäude unter Denkmalschutz. Nach der Wiederherstellung nach dem Krieg und später nach der Verstaatlichung waren mehrere Institute in dem Gebäude für kürzere oder längere Zeit tätig: Lehrerbildungsanstalt, Grundschule, verschiedene Gymnasien. Das im Jahre 1959 hier tätige Gymnasium nahm den Namen von Miklós Radnóti an. Schließlich bekam die Schule im Jahre 1961 eine neue Aufgabe. Sie wurde die Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule (RMAS) der Universität ELTE durch die Vereinigung mit der Grundschule, die in einem Flügel des Gebäudes tätig war. Seitdem hat unsere Schule mit 12 Jahrgängen als Aufgabe neben dem Unterricht und der Erziehung der Schüler der Grundschule und des Gymnasiums die praktische Lehrerausbildung der Studenten „mit Lehrerfach“ der Philosophischen und Naturwissenschaftlichen Fakultät der Uni ELTE. Unsere Schule, die ihren Namen von dem großen ungarischen Dichter des 20. Jahrhunderts bekommen hat, ist eine der größten und berühmtesten staatlichen Schulen in Budapest.

Der Ausbildungscharakter, die Kenntnisse der hier arbeitenden und auch an der Lehrerausbildung teilnehmenden Pädagogen gaben von Anfang an eine Möglichkeit zur Verwirklichung eines den jeweiligen Erfordernissen des Zeitalters entsprechenden, niveauvollen Unterrichts. Ein entscheidender Fortschritt war die Einführung des im Land allein stehenden LK-Systems auf Grund der Reformkonzeption des ehemaligen Direktors, Sándor Lukács'. Im Rahmen dieses Systems lernten die Schüler zwei Unterrichtsfächer bereits mit 14 Lebensjahren in erhöhter Stundenzahl. Der Ruf des LK-Systems, die statistischen Daten über die Ergebnisse der Schüler erhöhten die Zahl der Bewerber sprunghaft in den 80er Jahren, deshalb wurde „eine Filtrierung“, die Aufnahmeprüfung nötig. Damit übernimmt das Institut öffentlich die Talenterziehung, die Talentpflege, die Vorbereitung der Schüler für das Hochschulstudium.

Inzwischen nahm die Stundenzahl des Fremdsprachenunterrichts den gesellschaftlichen Herausforderungen entsprechend zu, später erschien auch der Informatikunterricht. Die Belastung der Schüler wurde immer größer, auch andere fachliche Überlegungen machten Veränderungen dringend. Auf

Grund der Konzeption der Direktorin, Frau Dr. Erzsébet Réz und unter ihrer Leitung erarbeitete das Lehrerkollegium der Schule in zwei Jahren die Struktur und den Lehrplan des acht- und sechsklassigen Gymnasiums und integrierte sie in das 12-Jahrgänge-System der Schule. Die zwei neuen Formen wurden von 1990 bzw. 1992 an stufenweise eingeführt. Heute sind im Institut 4 Klassen der Unterstufe der Grundschule, die sich nach dem Unterrichtsplan des späteren Gymnasiums richtet, bzw. vom 10ten Lebensjahr achtklassiges und mit ihm parallel vom 12ten Lebensjahr sechsklassiges Gymnasium tätig.

Das Programm des acht- und sechsklassigen Gymnasiums ist synchronisiert, beide sind einander angeglichen. Die Konzeption des pädagogischen Programmes der Schule ist für beide Schultypen gültig: unser Ziel ist die Ausgestaltung einer kreativen, kommunikativen, humanen, harmonischen Persönlichkeit, die über den Ansprüchen des heutigen Zeitalters entsprechende, allgemeine Kenntnisse, über gut einsetzbares Sprachkönnen, über entsprechende informationstechnische Kenntnisse verfügt, die die neuen Informationen anwenden kann.

Die achtklassige Ausbildung beginnt mit zweijähriger Vorbereitung in den Jahrgängen 5 und 6. Das Gewicht liegt an der allgemeinen Ausbildung in den Jahrgängen 7 bis 10 im acht- und sechsklassigen Unterrichtsplan. Der Unterricht läuft nach verbindlichen Grundlehrplänen den Lehrfächern entsprechend. Sie gelten allen zu den gymnasialen Studien geeigneten Kinder, d.h. sie enthalten gut erwerbbares Lehrstoff auch für Schüler, die durchschnittliches Interesse für das gegebene Lehrfach zeigen und keine herausragenden Fähigkeiten besitzen.

Die Thematik der letzten zwei Jahre hebt sich davon stark ab. Hier dominiert – neben der Vorbereitung für das Abitur – der der Talentpflege dienende, spezielle Ausbildung bietende, differenzierte Unterricht. In dieser Periode wählen die Schüler dem LK entsprechend unter den Lehrfächern. Die Vorteile sind:

- Der Schüler wird vor die Wahl nach dem Erkenntnis des größeren Teils des gymnasialen Unterrichtsstoffes gestellt.

- Mit 16 Lebensjahren erkennt das Kind die Verantwortung der Wahl, der Entscheidung. Die Wahl ist aber nicht endgültig, sie kann später geändert werden.

- Das LK-System bietet einen natürlichen Rahmen zur Differenzierung, im LK-Fach erwirbt das begabte Kind ein größeres Wissen.

- Der differenzierte Unterrichtsplan lockert die Verbindlichkeit, den Zwang und verwertet dadurch die größte Triebkraft, das Interesse des Kindes und die daraus stammende Energie.

- Das LK-System sichert die Vorbereitung auf das Unistudium in höchstem Maße, und das ist die grundlegende Aufgabe des Gymnasiums.

- Es wird die Vorbereitung auf die Sprachprüfung in Fremdsprache ermöglicht.

Die Schule hält den Fremdsprachenunterricht für sehr wichtig. Der Unterricht des Englischen beginnt im Lebensalter von 9–10 Jahren. Im Gymnasium wird die erste Sprache 8 bzw. 6 Jahre lang, die zweite Fremdsprache 4 Jahre lang in 4 Stunden pro Woche unterrichtet. Für die fleißigen Schüler ist es möglich, eine Mittelstufenprüfung in beiden Sprachen abzulegen. Das wird auch durch die Konversations- und Sprachprüfungsvorbereitungszirkel gefördert.

Im acht- und sechsklassigen Gymnasium funktioniert ein internes Prüfungssystem. Jeder Schüler legt eine Prüfung nach dem Abschluss gewisser Lehrstoffe, einzelner Lehrfächer in bestimmten Jahren und in bestimmter Form ab. Der Zweck der schriftlichen oder mündlichen Prüfungen ist neben dem Überblick und der Systematisierung der erworbenen Kenntnisse die Einübung des konzentrierten Lernens, der Vortragsweise und des Abschneidens bei der Prüfung.

Unser Lehrerkollegium tut alles für das Bewahren des hohen Unterrichtsniveaus. Die Schüler unserer Schule erzielen gute Resultate in jedem Jahrgang seit Jahren an den regionalen, internationalen und Landesschulwettbewerben. Unsere Schulabgänger behaupten sich an den Hochschulaufnahmeprüfungen. Unter den Abiturienten ist im allgemeinen die Zahl der Sprachprüfungen anderthalbmal mehr als die Zahl der Absolventen.

Die fachliche Anerkennung und die Annahme der acht- und sechsklassigen Unterrichtspläne wird dadurch bewiesen, dass sie im Land von mehr als fünfzig Schulen übernommen und als lokaler Unterrichtsplan eingesetzt

wurde. Zur weiten Verbreitung hat beigetragen, dass die Lehrer der Schule auch Lehrbücher zu den Unterrichtsplänen geschrieben haben.

Im Institut gibt es auch viele andere Möglichkeiten für die Schüler über die Unterrichtsstunden hinaus. Es stehen ihnen eine niveauvolle, reiche Bibliothek und ein auch am Nachmittag geöffnete Computerraum zur Verfügung. Die 10 bis 15 Zirkel bieten bunte, abwechslungsreiche Programme von Handwerk bis Informatik, von der Vorbereitung auf die Schulwettbewerbe bis zur Umweltschutzaktivität. In mehreren Sportarten sind Sportzirkel tätig, es werden „Hausmeisterschaften“ organisiert. Die Schülervvertretung organisiert reiche Freizeitprogramme jedes Jahr. Die sich selbst organisierenden Schülerzirkel dienen dem kulturellen und speziellen Interesse, die Unterhaltungsprogramme sichern die Entspannung und das Gemeinschaftsleben. Auch die Lehrer tragen das ihre zu dem Organisieren der Freizeitprogramme bei. Im Frühling wird der Wissenschaftliche Schülertag veranstaltet, an dem anerkannte, herausragende Wissenschaftler und Fachleute für die Schüler in einem Themenkreis in ihrem Fachbereich Vorträge halten. Sommers werden 20 bis 22 Feriencamps für die verschiedenen Altersklassen organisiert, unter denen Literatur-, Freizeit-, Sport-, Radfahrer-, Wanderungs-, Paddelcamps zu finden sind.

1986 startete ein Projekt: unsere Schüler – unter Lehrerbetreuung – haben brieflichen Kontakt mit Nobelpreisträgerwissenschaftler aufgenommen und haben sie um Artikel, Briefe, signierte Fotos für die Schule gebeten. Aus dem gesammelten Material wurde 1986, im Internationalen Friedensjahr eine Ausstellung veranstaltet. Als Anerkennung dafür wurde die Schule mit dem Titel „Botschafter des Friedens“ („Peace Messenger“) im Jahre 1987 vom Generalsekretär der UNO geehrt.

Seit langen Jahren organisiert eine Gruppe begeisterter Lehrer jeden Sommer für je eine Kindergruppe aus der Karpato-Ukraine eine zweiwöchige Erholungs-Unterrichtsferien in Ungarn. Auf dem Programm stehen Ferien am Balaton, Stadtbesichtigung von Budapest, es werden auch Literatur- und Geschichtestunden gehalten. Am Programm und an der Betreuung der Kinder nehmen mehrere Schüler unserer Schule jedes Jahr teil. Diese Zusammenarbeit trägt dazu bei, dass die soziale Empfindsamkeit unserer Schüler entwickelt wird, damit sie auch später den Notleidenden helfen, oder fähig sein werden, die Hilfeleistung zu organisieren.

Das Lehrerkollegium der Schule hält für seine grundlegende Aufgabe, solche Schüler zu erziehen, die intellektuelle Denkart und Verhaltensweise besitzen und sich im Leben durchschlagen können.

Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE

La scuola venne costruita nel 1931 per il liceo maschile e femminile della Comunità Israelita di Pest. I progetti furono fatti da Béla Lajta, il famoso architetto di cui solo qualche opera è rimasta dopo la seconda Guerra Mondiale a Budapest. Per questo ragione l'edificio è sotto la tutela della Soprintendenza alle Belle Arti. Dopo la ricostruzione susseguente alla guerra e alla statalizzazione, diversi istituti lavoravano nel edificio per periodi più o meno lunghi: fra questi una scuola di magistero, una scuola elementare, diversi licei. Nel 1959 il liceo, che funzionava qui, prese il nome da Miklós Radnóti. Alla fine nel 1961 la scuola ha ricevuto un compito nuovo. Unendo la scuola elementare con il liceo è diventata la Scuola di Tirocinio dell' ELTE (Università delle Scienze) Loránd Eötvös. Da questo momento il compito della scuola oltre l'insegnamento degli alunni nella scuola elementare e secondaria di 12 anni è la formazione pratica degli insegnanti della Facoltà delle Scienze e di Letteratura dell'ELTE. La scuola intitolata al grande poeta ungherese del ventesimo secolo oggi è una delle scuole statali più grandi e rinomate di Budapest.

Il carattere di scuola di tirocinio, la preparazione dei pedagoghi che lavorano qui e prendono parte anche alla preparazione didattica degli insegnanti ha dato la possibilità fin dal principio realizzare un insegnamento ad alto livello che corrisponda alle esigenze di ogni tempo. È stato un passo decisivo in avanti l'inizio del sistema facoltativo unico nel Paese sulla base delle idee riformatrici del direttore Sándor Lukács. Secondo questo sistema gli alunni dall'età di 14 anni studiavano due materie in un numero di lezioni più elevato. La fama del sistema facoltativo e i dati statistici sui risultati degli alunni hanno fatto balzare in alto il numero dei candidati negli anni '80, per questo l'esame d'ammissione è diventato necessario. Così l'Istituzione si assume in pubblico lo sviluppo del talento e la preparazione degli alunni per gli studi superiori.

Nel frattempo in conformità alle esigenze sociali il numero delle lezioni di lingue straniere è aumentato continuamente ed è cominciato anche l'insegnamento dell'informatica. Il peso sugli studenti diventava sempre più grande e anche le considerazioni professionali hanno reso necessario il cambiamento. Sulla base delle idee della direttrice Réz, il corpo degli insegnanti ha elaborato il progetto del liceo di 6 e di 8 anni rispettivamente e lo ha

inserito nel sistema pedagogico della scuola di 12 anni. Le due forme nuove sono state iniziate nel 1990–1992. Oggi nella scuola funziona una parte elementare di 4 anni, poi un liceo di 8 anni e parallelamente un liceo di 6 anni dall'età di 12 anni.

I programmi del liceo di 6 e 8 anni sono armonizzati. La concezione formulata nel programma pedagogico della scuola è valida per tutti e due i tipi di liceo: lo scopo è formare personaggi armonici, umani e creativi con una preparazione generale conforme alle esigenze di oggi, con la conoscenza utilizzabile delle lingue straniere e dell'informatica, i quali siano capaci di applicare le informazioni nuove in ogni territorio della vita.

L'istruzione di 8 anni comincia con due anni preparatori nel quinto e nel sesto anno. Dal settimo al decimo anno la cosa più importante è l'istruzione generale in tutti e due i tipi di liceo. L'insegnamento si svolge sulla base dei programmi di studio fondamentali in ogni materia. Quei programmi valgono per tutti gli alunni adatti agli studi secondari con interessi generali, cioè si tratta di una materia che può essere imparata da ogni studente di abilità media.

La tematica degli ultimi due anni si distingue nettamente da quanto precede. Durante questi ultimi anni diventano più importanti gli studi specializzati, lo sviluppo dei più dotati, l'insegnamento differenziato. Gli alunni scelgono fra le materie facoltative, i vantaggi sono:

- L'alunno deve scegliere dopo aver conosciuto la maggior parte della materia scolastica

- I ragazzi all'età di 16 anni hanno la possibilità di conoscere la responsabilità di scegliere, di decidere. Dopo invece possono modificare la scelta.

- Gli alunni con talento in una certa materia possono arrivare ad un livello più alto. C'è la possibilità di differenziamento.

- Il progetto d'insegnamento differenziato utilizza l'incentivo più importante, l'interesse dei ragazzi e l'energia derivata da questo al posto della forza.

- Il sistema facoltativo assicura la preparazione per gli studi all'università, e questo è il compito fondamentale del liceo.

- Il sistema rende possibile la preparazione per gli esami di lingua a livello avanzato.

La scuola dà molto peso all'insegnamento dell'inglese, che comincia all'età di 10–11 anni. La prima lingua viene insegnata rispettivamente per 8 o per 6 anni, e la seconda per 4 anni in quattro lezioni alla settimana. Per gli alunni diligenti è possibile raggiungere l'esame di medio livello in tutte e due le lingue. Contribuiscono in questi corsi di conversazione e di preparazione per l'esame di lingua.

Nei licei di 6 e 8 anni c'è un sistema di esami. Ogni alunno passa un esame dopo aver finito una certa materia. Lo scopo degli esami orali o scritti è la sistematizzazione della materia conosciuta, praticare lo studio intensivo, entrare in contatto con la situazione d'esame.

Il nostro corpo insegnante fa tutto il possibile per conservare un alto livello di insegnamento. Da anni gli alunni della scuola ottengono buoni risultati nelle competizioni di studio nazionali e internazionali. Gli alunni che finiscono la scuola ricevono buoni punteggi agli esami d'ammissione, e la media degli esami di lingua è maggiore del numero degli alunni diplomati.

I progetti di studio per i due tipi di liceo sono stati adottati da più di 50 scuole nel paese, anche questo dimostra il valore professionale del progetto. Per aiutare le altre scuole i nostri professori hanno anche scritto dei libri.

Nell'istituto ci sono molti tipi di opportunità per gli alunni oltre le lezioni. C'è una ricca libreria, la sala d'informatica è aperta anche il pomeriggio. Ci sono 10–15 circoli con programmi diversi dall'artigianato all'informatica, dalla preparazione per le competizioni alla protezione dell'ambiente. Ci sono diversi tipi di attività sportiva, campionati. Il Comitato degli Studenti organizza programmi diversi per il tempo libero. Ci sono circoli di studenti con interessi culturali speciali, e programmi di rilassamento per rafforzare lo spirito comunitario, nella organizzazione dei quali anche i professori prendono parte. Ogni primavera si organizza il giorno studentesco delle scienze, quando professori e scienziati rinomati tengono conferenze in diversi territori. Ogni estate vengono organizzati 20–22 campeggi, fra i quali si trovano quelli di letteratura, di ciclismo, di escursione acquatiche, di riposo.

Nel 1986 un nuovo progetto è iniziato: i nostri alunni hanno preso contatto per lettera con gli scienziati premio Nobel, e hanno chiesto fotografie, articoli e lettere per la scuola. Con il materiale hanno organizzato un'esposizione nel 1986, l'anno internazionale della Pace. Nel 1987 il segretario generale dell'ONU ha premiato il nostro istituto con il titolo: Messaggero di Pace (Peace Messenger).

Da molti anni un gruppo d'insegnanti entusiasti organizza un soggiorno di due settimane per un gruppo di ragazzi dall'Ucraina Subcarpatica. I ragazzi imparano a conoscere Budapest, il lago Balaton e partecipano a lezioni di letteratura e storia. Ogni anno anche studenti della scuola partecipano ai programmi. Questi programmi sviluppano la sensibilità sociale dei nostri alunni, aiutano di vedere, come possono aiutare nel futuro ai bisognosi.

Lo scopo fondamentale degli insegnanti è di emettere dalla scuola studenti con una mentalità e comportamento intellettuale, che saranno capaci di fare fortuna nella vita.

Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd

La escuela se construyó en 1931 para el instituto de segunda enseñanza para niños y niñas de la comunidad judía de Pest. Su plano arquitectónico lo trazó Béla Lajta, un arquitecto célebre. Después de la segunda guerra mundial permanecieron muy pocas obras suyas en Budapest. Por eso está protegido el edificio como monumento nacional. Después de la reconstrucción después de la guerra y después de la socialización trabajaron varios institutos en el edificio por cierto tiempo: escuela normal, EGB, diferentes institutos de segunda enseñanza. El instituto de segunda enseñanza que trabajaba aquí en 1959 tomó el nombre de Miklós Radnóti. Al fin recibió en 1961 la escuela una nueva tarea. Uniéndose con la EGB que trabajaba en una ala del edificio llegó a ser el Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad ELTE. Desde entonces es la tarea de nuestro instituto de 12 grados fuera de la educación y enseñanza de los alumnos de la EGB y del instituto de enseñanza secundaria también la formación práctica pedagógica de los estudiantes de CAP de la Facultad de Filosofía y Letra y de la de Ciencias Naturales de la Universidad ELTE. Nuestra escuela denominada del gran poeta húngaro del siglo veinte es una de las mayores escuelas estatales de categoría en Budapest.

El carácter de escuela de práctica pedagógica, la preparación de los profesores del instituto quienes toman parte en la formación pedagógica también hizo posible desde el primer momento la realización de una enseñanza de alto nivel correspondiendo a las exigencias habituales de la época dada. Un adelanto decisivo era la introducción del sistema facultativo (como el COU en España) único en el país a base de la concepción de reformas del ex director Sándor Lukács. En el marco del sistema estudiaron los alumnos desde la edad de 14 años dos asignaturas en un número elevado de clases. La fama del sistema COU, los datos estadísticos sobre los resultados de los alumnos aumentaron bruscamente el número de los concursantes, por eso fue necesaria „una filtración”, el examen de ingreso.

Entretanto creció el número de clases de lenguas extranjeras correspondiendo a las exigencias sociales, luego apareció la enseñanza de la informática también. Se aumentó la carga de los alumnos y también otras consideraciones profesionales apresuraron un cambio. A base de la concepción de la directora Sra Dr. Erzsébet Réz y bajo su dirección elaboró el profesorado del

instituto en dos años la estructura y el plan de enseñanza del instituto de enseñanza secundaria para ocho y seis grados y los integró en el sistema de 12 grados del instituto. Las dos formas nuevas fueron introducidas gradualmente desde 1990 respectivamente desde 1992. En el instituto funcionan hoy 4 clases de la primera etapa de la EGB acomodada al posterior programa educativo de la secundaria, respectivamente desde la edad de 10 años funciona un sistema de ocho grados y con este paralelamente un de seis años desde la edad de 12 años.

Los programas de la enseñanza de ocho y de seis grados están armonizados, se ajustan uno a otro. La concepción formulada en el programa pedagógico del instituto vale para ambos tipos de escuela: el objetivo es formar una personalidad creativa, comunicativa, armónica y humana que dispone de una preparación general correspondiendo a las exigencias de nuestra época, de conocimiento de idioma bien aprovechable, de conocimientos de informática convenientes y que es capaz de aplicar las informaciones nuevas.

La formación de ocho grados comienza con dos años de preparación, de fundación en los grados 5–6. En los grados 7–10 predomina durante 4 años la formación general en el plan de enseñanza de ocho y de seis grados. Correspondiendo a las asignaturas se da clases según planes básicos obligatorios. Estos se dirigen a todos los niños aptos para estudiar en la secundaria, es decir contienen una materia de enseñanza que puede aprenderse por alumnos de interés promedio por la asignatura dada y sin capacidades destacadas.

Se diferencia claramente la temática de los últimos dos años. En esta etapa al lado de la preparación al bachillerato domina la enseñanza diferenciada sirviendo a la atención al talento otorgando de conocimientos de formación especial. En este período los alumnos eligen entre las asignaturas según un sistema de „COU”. Las ventajas son:

- El alumno tiene que elegir sólo después de haber conocido la mayor parte de la materia de enseñanza de la secundaria.
- En la edad de 16 años se confronta el niño con la responsabilidad de elegir, de decidir. La decisión no es definitiva, se puede modificar más tarde.
- El COU da un marco natural para diferenciar, en la asignatura dada el niño de talento hace suyo un saber mayor.
- El plan de enseñanza diferenciada desligando la presión, la obligación utiliza la mayor fuerza, el interés del niño y las energías procedentes de él.
- El COU asegura totalmente la preparación para los estudios universitarios y esto es la tarea básica de la secundaria.
- Hace posible la preparación para el examen de lengua extranjera (ELE).

La escuela da mucha importancia a la enseñanza de lenguas extranjeras. La enseñanza del inglés comienza en la edad de 9–10 años. La lengua primera se enseña en la secundaria durante ocho respectivamente seis años, la segunda durante cuatro años en 4 clases pro semana. Para los alumnos diligentes es posible hacer el examen de nivel medio en ambas lenguas. Este fin lo apoyan los círculos especializados en preparar el ELE y en conversación.

En la secundaria de ocho y de seis grados funciona un sistema interno de exámenes. Después de haber terminado ciertas materias de enseñanza para acabar una asignatura hace cada alumno un examen en años y en forma determinados. El motivo de los exámenes orales o escritos es al lado del repaso y de la sistematización de la materia estudiada el entrenamiento de la dicción y del modo de comportarse en el examen.

Nuestro profesorado hace todo para guardar el nivel alto de la enseñanza. Los alumnos de la escuela logran resultados excelentes en cada clase de edad desde hace muchos años en los concursos regionales, nacionales e internacionales. Nuestros bachilleros aprueban muy bien los exámenes de ingreso de la enseñanza superior. Entre los examinandos de bachillerato el número de ELE es en general casi el doble del número de los alumnos.

El reconocimiento y la aceptación de los planes de enseñanza de ocho y de seis grados por el gremio los demuestra que en el país más de 50 institutos los adaptaron y los aplican como plan de enseñanza local. Contribuyó a la difusión amplia que los profesores del instituto escribieron libros de enseñanza para acompañar a los planes de enseñanza.

En el instituto hay varias otras posibilidades para los alumnos fuera de la actividad en las clases. Una biblioteca rica y de alto nivel y una sala de informática abierta por la tarde también están a su disposición. Los 10–15 círculos especializados ofrecen varios programas desde la artesanía hasta la

Foto: Fedák Csaba

informática, desde la preparación a los concursos de estudios hasta la actividad desarrollada en la protección del medio ambiente. En varios ramos de deporte funcionan círculos de deporte y se organiza „campeonatos de la casa”. La autonomía estudiantil de la escuela organiza cada año un programa rico de tiempo libre. Los círculos autoorganizados sirven al interés cultural y especial, los programas recreativos garantizan la distensión y la vida colectiva. También los profesores toman su parte de la organización de los programas del tiempo libre. En primavera se organiza el Día Científico de los Alumnos, este día dan conferencias científicos y especialistas reconocidos, destacados en su territorio para los alumnos en un tema de su ramo especial. Por los veranos se organizan 20–22 campos para las diferentes clases de edad, entre ellos se encuentran campamentos de literatura, de vacaciones, de deporte, de ciclismo, de caminadores, de excursionismo por agua.

En 1986 se puso en marcha un proyecto: nuestros alumnos bajo la dirección de los profesores entraron en contacto por correspondencia con científicos, titulares de premio Nobel y les pidieron para la escuela artículos, cartas, fotos dedicadas. De la materia recogida se organizó una exposición en 1986, en el Año Internacional de la Paz. Reconociendo esta actividad el secretario general de la ONU honró el instituto con el título „el Embajador de la Paz” („Peace Messenger”).

Un grupo de profesores entusiasmados lleva muchos años organizando en los veranos vacaciones de enseñanza de dos semanas para un grupo de niños de Rutenia (región de los Carpatos). En el programa figuran vacaciones en el Balaton, visita de Budapest paralelamente clases de literatura e historia. En el programa colaboran cada año también varios alumnos de la escuela. Esta colaboración ayuda a desarrollar la sensibilidad social de nuestros alumnos y favorece que en su vida más tarde también ayuden a la gente que lo necesite o que sean capaces de darse cuenta como organizar la ayuda.

El profesorado del instituto considera como tarea básica educar y al fin despedir de la escuela alumnos de modo de pensar y de comportarse intelectualmente y los que pueden tener éxitos en la vida.

Tartalom

Tomcsányi Péter: Az iskola sikeressége	7
Az iskola dolgozói és tanulói 2011/2012	9
Versenyeredményeink 2011–2012. tanév	29
A 2011–2012. tanév díjai	31
Radnóti versenyek legjobbjai 2011–2012. tanév (osztályok szerint)	32
Radnóti versenyek legjobbjai 2011–2012. tanév (tantárgyak szerint)	39
Egressy Kata: RH+–: mert így mindenki segíthet mindenkinek... ..	43
Farkas Mária: Egy 50 éves redőnyös tolltartó kirándulása, avagy a tanítói pálya éltető pillanatai	46
Ötszáztizenhat	48
Ki segít kin?	49
Rocháné Bűdy Annamária: Inna néni elment... ..	51
Tomcsányi Péter: Dr. Vujovits Inessza (1932–2012)	53
Schiller Erzsébet: Прощайте, Инесса Владимировна!	55
Bárány Márton: Búcsúztató	56
A Beke Manó díj második fokozatában részesült Csatár Katalin tanárnő	58
Dr. Matskási Istvánné, Emőke néni a Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkeresztet kapta	60
Arató László laudációja Kemény Lili Madaram című verseskötetéről	64
Radnóti háziverseny magyar irodalomból	69
Kerékgyártó Anna: Karinthy Frigyes: Cirkusz (storyboard)	77
Scholcz Anna: A kő	82
Lajtai Enikő (10.C): Egy utolsó utazás	84
Molnár András (13.C): A három testvér meséje	87
Molnár András (13.C): Lány virággal	89
Téma (Fodor Ákos) és Variációk (7.C)	91
Radír	95
Tudományos diáknapok	96

TÉP program a 2011/2012-es tanévben	100
A költészet napja, 2012. április 11.	102
Ki mit tud? – 2012	103
Kisgimnazisták osztályszínpad-vetélkedője, 2012. május 17–18.	107
Húsz év legizgalmasabb könyveiről	109
Lazáry Fanny: Legyél önkéntes, tegyél a változásért!	110
Zsuzsa néni 80	112
Bemutakozik a 4. osztály	116
Bemutakozik az 5.B	119
Bemutakozik a 6.A	121
Bemutakozik a 6.B	125
Bemutakozik a 7.A	128
Bemutakozik a 7.B	132
Bemutakozik a 7.C	134
Bemutakozik a 8.A	136
Bemutakozik a 8.B	138
Bemutakozik a 8.C	140
Bemutakozik a 9.B	143
Bemutakozik a 9.C	145
Bemutakozik a 10.A	149
Bemutakozik a 11.A	152
Bemutakozik a 12.A	155
Bemutakozik a 12.B	165
Bemutakozik a 12.C	166
Nyár, tábor	168
Kicsinyek kórusa-tábor 2012 nyarán	169
Ferenczi Luca, Galicza Dorina: Nomád tábor 2012	172
Magyar anyanyelvi tábor	176
Matskási Istvánné: A „Kinyílik a Világ” alapítvány működéséről, 2011/2012	179
Klézsei anyanyelvi tábor (Moldva)	181
Siegler Anna (13.A): Székelyzsombor 2012	187
Bakó Flóra, Pfisztner Sári: 2012. július 22. vasárnap reggel fél 8 Keleti 78É, yeeey!!	188
Bakonyszentvinyösd: az ősükdödi tábor Bakonyszentlászló – Vinyén	193
Summary	198
ELTE Radnóti Miklós School	200
Brève présentation de l'école	204
Miklós-Radnóti-Ausbildungsschule der Eötvös-Loránd-Universität	208
Scuola di tirocinio Miklós Radnóti dell'ELTE	212
Miklós Radnóti Instituto de Práctica Pedagógica de la Universidad Eötvös Loránd	215

Nem panaszkodhatunk unalomra: közüzemi költség elvonása, igazgatóválasztás, az oktatásirányítás újabb és újabb lépései, bizonytalanság a fenntartó(váltás)ban, a felsőoktatásba való jelentkezés azonnali változásai, újfajta jelöltek (rezidensek) megjelenése, jótékonysági programok sora, kötelezővé lett önkéntes munka, összevont csoportok, e-napló ellenőrző helyett is... Szinte mindenkinek jutott meglepetés a tavalyi és az idei tanévben.

Az élet mégis látszólag a szokott mederben folyik: órák, szünetek, dolgozatok, kirándulás, tábor, összeveszések és kibékülések, foci, kosár, versenyek – sikerek és kudarcok, TÉP, médiaórák, osztályszínpadok vetélkedője – és még mi minden része egy-egy tanévnek. Talán csak egy kis plusz túlfűtöttség, olykor vibráló bizonytalanság mutatja, hogy azért a meder nem egészen megszokott.

Bízzunk magunkban és segítőkinkben! Bízzunk abban, hogy – ha sok, több munka árán is – a Radnóti megmarad olyannak, amilyennek szeretjük: mi, akik diákként, tanárként, szülőként most éljük a mindennapjait és azok, akik ugyan régen tették, de az emlékeik olyan erősek, hogy évek, évtizedek múlva is a hívó szóra adják, amijük van. Ki a pénzét, ki a tudását, ki a süteményét, ki egy-egy használati tárgyát árverésre, ki a fizikai erejét, ki a művészi kapcsolatait. Összefogás – de elcsépelet szó! Megélni azonban felemelő.

Merjünk magunk lenni! Ha nem egyszerű, akkor is. Sokan vagyunk, ne feledjük.

Acélady Zsófia	Csátrá Katalin	Antonio	Ijjas Panni	Köllő Julia	Menczer Andor	Patrik Pirk Zoltan	Somai Vencel	Tasi Tíme
Adorján Viktória	Csáky Richárd Krisztina	Pálffy Máté	Ijjas Katalin	Kőing Balázs	Mernyei Péter	Patrik-Pirk Domonkos	Somogyi Balázs Dániel	Temesi András
Albert Viktor	Csányi Péter	Füredi Máté	Ijjas Mihály	Kőröcsi Eszter	Méhesz Erzsébet Zita	Patrik-Pirk Zombor	Somogyi Flóra Borbála	Temesvári Bence
Alexander-Daniel	Császár Anna	Gálik Endre	Illés Erőke	Kőmendi Ilona Brigitta	Mészáros Zoltán	Sebestény Rebeka	Sosvári Fruzsina Rebeka	Temesvári Fanni
Almádi Gergely	Zsuzsanna	Gál István Marcell	Inre Balázs	Kötő Bence	Mézes Marcell Ádám	Paulovics Barnabás	Somogyi Péter	Terjék Ágota
Almási-Bence Ákos	Csek Péter	Galambos Levente	Imre Lukács	Kövecz Bence	Miklósy Katalin	Paulovics Ferenc	Sós Hanna Mirtill	Tiborcsev Péter
Almási-Kecskés Kornél	Csekőné Szabó Katalin	Galicz Dorina	Ispanovics Máté	Köves Katalin	Miró Anna Dorika	Paulovics Szabolcs	Sós Rende Máté	Tihanyi Balázs
Ágoston	Georgy Zsuzsanna	Gara Adám	Ispanovits Márta	Köves Mihály	Múcsi Berta Julia	Pál Boldizsár	Sós Dániel	Tihanyi Dániel
Almósy Anna Mirtill	Georgy Csikós Gyuláné	Garancsi Annamária	Iván Károly	Kövér Miklós	Múcsi Márk	Pálkó Antal	Sózer Máté	Timár Anna
Ambrus Kornél	Gécs György Zsolt	Gáspár György Zsolt	Gáspár György Zsolt	Kovács Mihály	Némethy Hanna Márton	Peisz Barnabás Dóra	Szabó Hanna Natalie	Tóth András
Antal Virág	Gécs Simonné	Gáspár András	J. Thó Edit	Kratóchvíl Dorottya	Mohos Ilona	Pástor Dávid Krisztián	Stárk Benedek	Tolnai Judit Éva
Aranyosy Ágnes	Gécs Kriszta	Gáspár Miksa	J. Thó Judit	Zsuzsanna	Mohos Tíme	Peisz Balázs	Stark Attila	Tomsanyi Péter
Aranyosy Blanka	Gécsnancy Tekla	Gáspár Zoltán	J. Thó Tamás	Králik Abigail Éva	Molnár Ábris Milán	Pelle Dávid	Staudinger Erzsébet	Tomon Balázs
Arató László	Teodóra	Gécsó Tamás	Jakab Zoltán	Králik Miklós András	Molnár Adrián Márk	Penkert Emma	Tócsai Gábor	Tordai Dániel
Arató Szonja Lilla	Comor Marcell	Gelleri Pál Gáspár	Jakabcs Zoltán Gábor	Králik Olívia Renée	Molnár Katalin	Perikály Máté Zoltán	Stevens Dániel Jonathán	Tordai Gergely
Ascholi Anna Agota	Comor Sándor	Gemerics Dorottya	Jarics Máró	Králik Anett Fanni	Molnár Zoltán Benjimin	Perő András Márk	Strébel Tamara Erzsébet	Torma Péter Bálint
Ascholi Julia Katalin	Comon Zoltan	Gemerics Zoltán	János Regina	Králik Gergely Adrián	Molnár Milán Jeromos	Petrányi Ábris	Strikály Eszter Veronika	Törőcsáki Dóra Fruzsina
Aszénov Boglár Péter	Coorba Dorottya	Gersei Anna Eszter	Jándi Margit Angéla	Krencz Bálint	Molnár Nikolett	Petrík Flóra	Strømmer Tamás	Tószegi Ádám
Baglyas Tamás	Coortos Csaba Zoltán	Gersei Péter Dávid	Keopina	Krócs Erzsébet	Molnár Zsófia Helka	Petroczki Edit	Sugár Bence	Tószegi Eszter
Bagyosi Bálint Benedek	Csörög Andrács Gábor	Gerőcs Emőke Zsannet	Károlyi Fruzsina Anna	Kubik Tamás	Mong Balázs	Peter Agoston	Svejda Anna Alexandra	Tóth Barnabás Pélicán
Bajnai András	Csuhai Miklós	Gérfi Tamás Sebestény	Jókely Boldizsár Lajos	Kubik Anett	Mosó István András	Phismen Sára	Szabolcs Gergely	Tóth Domonkos
Bajnai Zoltán	Csuka Máté	Gócs Viktor	Jókai Krisztina	Kuklis Hanna	Móráy Gergely Richard	Phan Tuan	Szabolcs Nikolett	Tóth Dóra Fanni
Bakó Dorottya	Dán Katalin	Goldmann Benedek	Jókai Zoltán	Kukolya Blanka	Móro Márton	Pili Olivér	Szabolcs Adrián Mátys	Tóth Erika
Bakó Flóra	Dancz Péter	Áron	Jónán Bibiana	Kukolya Kamilla	Morvai Éva	Piovano Laura Katalin	Szabolcs Zsita Zsófia	Tóth Fruzsina Kitti
Bakó Lili Anna	Darmos Istváné	Gonda Viktória	Juhász Kornél	Kullai Adrián Balázs	Moszkovits Péter Bence	Prinyi Dávid Zoltán	Szabó Abel Márton	Tóth Kriszta Gábor
Balogh Marcell András	Darvas György Tíme	János Zoltán	Karász Zoltán	Kulcsánski Tibor	Moszkovits Zoltán	Prinyi Zoltán	Szabó Lili Beke	Tóth László
Balogh Noémi	Darvas Kriszta Márk	Góton Marcell	Kalmár Anna	Borbála	Mozser Tamás	Polvizator Bence	Szabó Balázs	Tóth Marcell
Baksa Barnabás	Daubek Andrea	Gózon Máté	Káló Zsófia Dóra	Kurdi Barnabás	Mudri Kamilla	Pomaházi Bálint	Szabó Barbara Lúcia	Tóth Péter Réka
Balassa Lászlóné	Dávid Anna	Gózon Salamon	Kalocsi Adrián Krisztina	Kurunczné Kapcsendi Katalin	Munkácsi Áris	Pör Dániel Endre	Szabó Benedek	Tóth Réka
Balassa Róbert	Deák Abel	Benjamin	Kalocsi Kornél Viktor	Katalin	Munkácsi Tamás	Pördán Annasára	Szabó Borbála Sára	Tóth Tivadar
Balazs Katalin	Dely Boglárka Emese	Gózoné Adámny Anna	Kamincsek Péter	Kuti Petra	Munkácsy Balázs	Pördán Barnabás	Szabó Dimes Ferenc	Tóth Viktória
Balazs László	Demetrius Benjamin	Gráf Ádám Tamás	Károlyi Krisztina	Kapolyi Valentin	Müller Luca Zsófia	Pördán Domonkos	Szabó Ennes Ferenc	Tóth Viktória Forest
Balázs Mihály György	Demetrius Hanna	Grodékné Szalai	Kapppanyos Mária	Lajtai Enikő	Müller Réka Dóra	Pörbacsánski Bence	Szabó Gyula Máté	Török Éva
Balázs Miklós Attila	Demők Attila	Gróf Anna	Kapsa Fanni	Lajtai Levente	Nagy Ágnes Nóra	Pörbacsánski Bence	Szabó Gyula Máté	Török László
Balla Olivér	Demők Dóra	Gróf Dávid	Lajtai Renata	Lajti Renata	Nagy Albert	Prubla Peter	Szabó Liza	Tran Bach Khieu
Balla Szabolcs	Deres Johanna	Gróf Hanna	Karacs Benedek Kélmón	Lakner Virág Eszter	Nagy Anasztázia	Prokics Hanna Luca	Szabó Orsolya	Tran Dzung Long
Balogh Marcell András	Denes Bence	Gróf Júlia Borbála	Karász Kólmán Zoltán	Károlyi Péter András	Nagy Andrács Márton	Puskás Noémi Orsolya	Szabó Orsolya Erzsébet	Tran Dör
Báróc Ákos	Dianowsky Zoltán	Gauda Georgina Anna	Karamán Ferencné	Lavó Viktória Éva	Nagy Boldizsár	Radványi Ákos Péter	Szabó Réka Dominka	Tran Thanh Binh
Bárcsi Milán	Diczáchi Zoltán	Gulyás Bálint	Kardos Zoltán	Lawson Adremt Hai	Nagy Dániel	Rájkó Rence Zoltán	Szabó Richárd	Trencsényi Sára Réka
Bartna Benedek Ákos	Diczáchi Róbert	Gulyás Barnabás Gergely	Kassai Mirtill	Bírh	Nagy Domonkos	Rájkó Gergely Attila	Szabó Rozina Eszter	Trencsényi Panna Sára
Bartna Benedek Ákos	Dócs Anna Vera	Gulyás János	Kassai Árpási Miksa	Lazur Zsófia	Nagy Domonkos László	Rájkó Kata Eszter	Szabó Sára	Trombái Bálint
Bauer Edvárd Róbert	Do Hoang Anh	Gulyás Mihály Barnabás	Katona Kata	Láng György				